

به ركوتيك له خه رمانى

شيعرى سالم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

به رکوتیک له خه رمانی

شيعری سالم

چه پکتيک شيعری بلاونه کراوهی سالم،
پاشکويه کی ديوانی نالی

محهمه د عهلی قهره داغی

ناوی کتیب: بهرکوتیک له خەرمانی شیعرى سالم
نووسینی: محەمەد عەلى قەرەداغى
بلاوکراوهى ئاراس- ژماره: ٩٤٤
پیت لیدان: کوردستان کەیفى
دەرھینانى ھونەرىى ناوھوھ: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مەریەم موته قیبیان
له بەریتوھبەرایەتیی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان له ھەولێر ژماره ٣٢ى
سالی ٢٠١٠ى دراوھتئ

بابهت و سه‌رباسه‌کان

- ۱- روونکردنه‌وه‌یه‌ک 9
- ۲- وته‌یه‌کی کورت و پئویست 10
- ۳- مامؤستا محمه‌دی مه‌لا که‌ریم و ئەم شیعرانه‌ی نالی و سالم 11
- ۴- پرۆژه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی شیعره‌کانی سالم 14
- ۴- پیشه‌کی هه‌نگاوێک له‌سه‌ر 17
- ۵- باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که، ده‌ستخه‌تی ئەحمه‌د ئاغا 21
- ۶- کاری من بۆ ئەم ده‌ستخه‌ته 23
- ۷- هه‌ندیک له‌ سه‌رچاوه‌کانی دیوانی سالم 25
- ۸- ۱ که‌شکۆلی مه‌لا فه‌تاحی کاکرده‌لی 25
- ۹- ۲ که‌شکۆلی تۆفیع 26
- ۱۰- ۳ که‌شکۆلس مه‌لا عه‌بدوڵا قزلجی 27
- ۱۱- ۴ که‌شکۆلی گولزاری به‌هار 28
- ۱۲- ۵ که‌شکۆلی سه‌ید محمه‌د 28
- ۱۳- ۶ که‌شکۆلی نه‌ناسراو 29
- ۱۴- باسیکی ده‌ستخه‌ته‌که - ده‌ستخه‌تی عه‌لی ئەکه‌به‌ری سنه‌یی- 32
- ۱۵- فیه‌ره‌ستیکی ده‌ستخه‌ته‌که و سه‌ره‌تای پارچه‌ شیعره‌کان 36
- ۱۶- چیم بۆ ئەم شیعرانه‌ کردووه 51
- ۱۷- یه‌ک دوو نمونه‌ی جیاوازی 52
- ۱۸- هه‌سه‌رتا دل غافلّه‌ نازانی قسه‌مه‌ت چی ده‌کا 56
- ۱۹- ده‌کا دنیا‌یی پر شوێرش له‌ هه‌ر سوو فیتنه‌ها په‌یدا 60
- ۲۰- بۆ منی بێ سه‌رو پا غه‌یری وه‌فا پیشه‌ نه‌ما 63
- ۲۱- رووبه‌رووی نه‌قش و نگینی مصطه‌فا 64
- ۵۱- ئاشوفته‌ که‌ناری گرت گیسوو له‌ روخی پارا 66
- ۵۲- په‌نجه‌ بۆ ته‌صویری ئەبرۆت په‌په‌روه‌یی مانیی ده‌کا 67

- ۵۳- دیده بئی دیداری دولبهر تاره مهستووری نهکا 68
- ۵۴- طوره بۆ ئابی بهقاي چيهره دلی برد به شتاب 69
- ۵۵- دوودی ئاهی سهحررم رووی فهلهکی کرده سیحاب 70
- ۵۶- خوڤشا هر چاکه قهصدی لهب دهکا یار 71
- ۵۷- موو له تنما باز له قههرا بوو به نووکی نیشتهر (ههجویات) 73
- ۵۸- ایضا وصف ثانی - له ذیکری ئالهتی یاری قهلهندهر 75
- ۵۹- ههئپزا خوین به جگهرما دهمی غهمزته به ضه میر 77
- ۶۰- به دهورمدا وهفا کیشاویه مهرکهز 78
- ۶۱- به پایۆستی بگا گهر سهر وهکو فهرش 79
- ۶۲- له طولمت بهرمه بهر کهس - گهر - عهرايض 80
- ۶۳- لهقبیلهی روو بهرووت میحرابه بۆ دل 81
- ۶۴- روژی دل ههر شهوی تاره چه لهوی بم چه لهمی بم 82
- ۶۵- لهقلهق ئاسا لهق و بهدرهوته فلان 83
- ۶۶- قادری بۆ نهظم و بهینی کوفر و دین 84
- ۶۷- نیگده ناکهی بهلای ئوفتا دهگانا قهه لهبهر تهمكن 85
- ۶۸- به ئهفسوونی نیگاهی سیحر دیدهی نازهینی من 86
- ۶۹- تا تاچه له سینهم دلی غهمدیده له کوئی تق 87
- ۷۰- ئهی دلا حهلقهبی ئهو زولفه ههموو دامه مهچۆ 88
- ۷۱- پار سال له وهسلدا به صهفا عهیشی جهم بوو 89
- ۷۲- ئاسمان دیهقان و عومرم کهشت، دهوواسی ماهی نهو 90
- ۷۳- رهفیق بئین و تهماشاکهن دهمی بووکبرده ئیمشهو 91
- ۷۴- به تهنگه دل له سینهمدا وهکو مورغی قهفەس ئیمشهو 93
- ۷۵- وجوودم راسته خۆی سووتا وهلی ئهکتهر خهطای یاره 94
- ۷۶- له وادیی فیرقهتا روژم وهکو زولفت شهوی تاره 95
- ۷۷- تا رهقیب حاضره گاهی چهزهره نهک چهضهره 96
- ۷۸- حورمهتی دل واجبه چونکه مهکانی دولبهره 97
- ۷۹- شاکاریکی بلاونهکراوهی سالم - عهباولا پاشا و سالم - 98

- ۸۰- عابدوللا پاشا له سهراچاوهيهكى تردا 101
- ۸۱- در نكر آمدن بندگان عبدالله پاشاي بابان از دربار هميون... 104
- ۸۲- دادهپوشى سهر و گوئى زين له نهشيب 108
- ۸۳- بيستم ناغهسووره مهدى واشهگيرى كردووه. 109
- ۸۴- هجو احمد سنگ هلگيش 110
- ۸۵- تهماشاي كوى زهنهخدانت دهلى نارنجى بهغدايه. 112
- ۸۶- چونكه ئيقليمى فىراق ئاب و ههوايىكى نيبه..... 113
- ۸۷- كارى كاشفتهم - دريغا - رهنگى سامانى نيبه. 114
- ۸۸- چ دهبى گهر له رهقيب دلم نازارى بى؟ 115
- ۸۹- تا مهنزلى تيرى نيگههت ناوى دلم بى 116
- ۹۰- دهك رهقيب تووشى بهلايى بى نهجاتت قهدهه بى! 117
- ۹۱- ههتا كهى - ئهئى فهلهك- بؤ بهختى من جهور و تهظهلولم بى؟ 118
- ۹۲- تا له لئوم خودايا(!) بارى ئەم هيجرانه بى 119
- ۹۳- در وصف والى -مههئى دى هاتوچوو رابورد شهوى دهئى. 120
- ۹۴- بهيته تاك و جووته بلاونهكراوهكان 123
- ۹۵- بهشى فارسى 129
- ۹۶- پاشكويهك بؤ نالى 137
- ۹۷- وتهيهك 139
- ۹۸- نالى و ببرى نهتهوايهتى 142
- ۹۹- كلورپوژنهيهكى تازه بؤ ژيانى نالى 144
- ۱۰۰- سى كوچكه و سى پايهئى شيعرى كلاسيكى كوردى سهردهمى بابان 146
- ۱۰۱- ههلوستىك له عاستى پارچه شيعرهكهئى ناليدا 147
- ۱۰۲- نالى كهئى ئەم پارچه شيعرهئى گوتووه؟ 147
- ۱۰۳- پارچه شيعرهكهئى نالى 154

روونکردنه و هیهک

ئو کاته که دستخه ته که ی دیوانی سالم دستکوت به لئیم به خوینه ران دا که دوو پارچه شیعره که ی نالی و سالم وهک نامیلکه یهک چاپ بکه م.

به لام دواپی بیرم کرده وه پیشتر له «ههنگاو پیک له سه ر ریگه ی لیکۆلینه وه ی دیوانی سالم» دا ۲۰ پارچه شیعیری سالم بلاو کرده وه ته وه، ئه م دستخه ته هیش ئه وهنده ی تر شیعیری سالمی تیدایه و له هه ندی جیگه هیشدا ته واو که ری شیعره کانی ئه وئییه . بۆ ئه وه ی ئه م کاره تۆزیک باشتر بیت و زیاتر به دردی لیکۆله ری کورد بخوات وام به باش زانی ئه مپیش و ئه ویش بکه م به م نامیلکه به ناوی:

به رکوتیک له خه رمانی شیعیری سالم چه پکیک شیعیری بلاونه کراوه ی سالم، و پاشکۆیه کی دیوانی نالی.

وتەيەكى كورت و يېۋىست

ئەوتەي دەستمداۋەتە كۆكردنەۋە و بلاۋكردنەۋەي بەرھەمى ئەدەبى و كەلەپوورى، بەرنامە و رىيازىكى ديارم گرتوۋەتە بەر و كارم بۆ ئەۋە كروۋە - بە گوۋرەي توانا- بەرھەمى بلاۋنەكراۋەي شاعيران و نووسەرانمان بېوۋژىنمەۋە و لەو رىگەيشدا - پى بزائم- خۆم لە جوينەۋە و بلاۋكردنەۋەي شتى بلاۋكراۋە پاراستوۋە و ئەو كارانەيش تا ئىستە ئەنجام داۋن شايەتى ئەم باسەن.

ھەمىشە ھەۋلى ئەۋەيشم داۋە شتگەلى كە دەستم دەكەۋن و دەياندۆزمەۋە زۆر ئەيانەيلىمەۋە و لە نزيكترين ھەل و فرسەتتدا ھەۋلى بلاۋكردنەۋەيانم داۋە.

ھەر ئەمەيش بوۋ واي كورد كە ماۋيەك لەمەۋپىش دەستخەتتىكى ديوانى سالم دەست كەوت پىيدا گەرام و شىعرە بلاۋنەكراۋەكانىم كورد بە نامىلكەيەكى بچكۆلە و بەناۋونىشانى «ھەنگاۋىك لەسەر رىگەي لىكۆلىنەۋەي ديوانى سالم»دا بلاۋم كوردەۋە.

لەم ماۋەيشدا . ھەلگەۋت ھەكىم وپنەي دەستخەتتىكى بۆ ھىنام بەشى زۆرى شىعرى سالما و دوو پارچە شىعرى نالىشى تىدايە. ھەر لەسەر ئەو رىيازەي پىشووم پارچە شىعرەكانى ئەمىشم لە تەك ديوانى سالمى - چاپى دوۋەمى- چاپخانەي كوردستان و ژمارەكانى ۲۵ - ۳۴ى كۆۋارى رۆشنىبرى نويدا بەراۋرد كورد، ئەنجام دەرگەۋت ۲۰ پارچە شىعرى بلاۋنەكراۋەي سالمى تىدايە. بۆيە وام بە باش زانى ئەم شىعرانە لە تەك «ھەنگاۋىك لەسەر رىگەي...»دا يەك بخەم و بيانكەم بە يەك نامىلكەي بچكۆلە و ھەك بەركۆتتىك بۆ خەرمانى شىعرى سالم بيانخەمە بەردەستى خوينەران و لىكۆلەرەۋان و

ئومىدەوارم بۇ چاپ و لىكۆلئىنەۋەى چاپى نوپى «ديوانى سالم» سوودى خۆى
هەبىت و جىڭەى خۆى بگرىت.

حەز دەكەم بە كورتى ئەۋەندە بلېم: ئەۋ پېشەككىيەى بۇ «هەنگاۋىك»
نووسىومە ۋەك خۆى دەپھىلمەۋە و لېرەدا جارىكى تر بلأوى دەكەمەۋە. بەلام
پارچە شىعەرەكانى ئەۋى لە تەك پارچە شىعەرە بلأونەكراۋەكانى ئەم
دەستخەتەدا يەكدەخەم و بە گوپرەى پىتەكانى هىجا هەموۋىان رىك دەخەم و
هەر پارچە شىعەرىك كە لە «هەنگاۋىك»دا هەبىت و لەم دەستخەتەپىشدا
هەبىت لە تەك ئەمەى ئېرەدا بەراۋردى دەكەم و جىاۋازىيە سەرەكىى و ديار و
پىوسىتەكانىان لە پەراۋىزەۋە دەنووسم و، ئەۋەپىش پىۋىست بى بۇ پارچە
شىعەرەكانى ئەم دەستخەتەپىش ۋەك پېشەكىى و روونكرنەۋە لېرەپىدا
دەنووسم و دەپخەمە پال نووسراۋەكانى پىشوو.

بۇ كارئاسانىى بۇ خوينەر و جىاكرنەۋەى شىعەرەكانى ئەۋ دەستخەتە لە
شىعەرەكانى ئەم دەستخەتە لەسەر پارچەكانى «هەنگاۋىك...» و (ه) يەك
دادەنېم.

مامۇستا محەمەدى مەلا كەرىم و ئەم شىعەرەنەى نالى و سالم:

مامۇستا محەمەد لە چاۋپىكەۋتېكىدا كە لە ژمارە (۴۹۹۹)ى رۆژى ۱۵ /
۱۰ / ۲۰۰۹ى رۆژنامەى كوردستانى نوئى- ئەدەب و ھونەر - دا لەگەلېدا
ئەنجام درا بوو. باسى ئەۋەى كرەۋە كە ئەۋ شىعەرەنە ھەن و سى سال زىاترە
پارچە شىعەرەكەى سالمىان خستووۋەتە ديوانى سالمەۋە.

من لېرەدا پېش ھەموو شتىك ھىۋاى چاكىۋونەۋەى تەۋاۋ بۇ مامۇستا
محەمەد دەخۋازم و ئومىدەوارم ۋەك جارى جاران دەستى قەلەم بگرىتەۋە و
بەگوروتىنېكى لە جاران باشترەۋە بېتەۋە مەيدان و كارەكانى ئەنجام بدات.

ۋەك جارى پىشوو لە «هەنگاۋىك لەسەر رىگەى لىكۆلئىنەۋەى "ديوانى
سالم"دا» نووسىم:

«بە ھىۋاى ئەۋەى ئەم ھەنگاۋەم - لېرەدا- ھاندەرىك بىت بۇ كاكە حەمە تا

گهرمتر و چالاکانه‌تر کار بۆ دیوانی سالم بکات و منیش ده‌سته‌بارهی خۆم
بخه‌مه سهر دیوانی سالم، موژده‌ی ئەوه به کاکه‌هه‌مه و خۆینه‌رانی نازین
ده‌دهم که گه‌نجینه‌یه‌کی نایابی شیعیری سالم ده‌سته‌وتوو...»

لێره‌یشدا له‌مه‌له‌دا ده‌لێم: ئەم کارهی تریشم هانده‌ریکی تر ده‌بیت بۆ
ئەوه‌ی کاکه‌هه‌مه‌ وه‌خۆکه‌وێت و کاری دیوانی سالم یه‌کلایی و یه‌کسه‌ره
بکاته‌وه و ئەو دیوانه‌ شیرینه‌ له‌و خه‌وه‌ درێژه‌ هۆشیار بکاته‌وه و چاوی
چاوه‌روانیی رو‌شنبیرانی کورد و شه‌یدایانی دیوانی سالم به‌ کارێکی مه‌زنی
وه‌ک کاره‌کانی تر رو‌شن بکاته‌وه.

ههر لێره‌یشدا به‌ کاکه‌هه‌مه‌ ده‌لێم: به‌ خۆینه‌رانی کورد - و منیش له
ته‌کیانا⁽¹⁾ - چی کاکه‌هه‌مه‌ پتر له‌ سی سال‌ ئەو شیعرانه - و رهنگه‌ چه‌ندین
پارچه‌ شیعیری تریشی - له‌ دوو تویتی فایلی دیوانی سالمدا له‌ لای خۆی
پاراستبۆ؟

خۆ ئەگه‌ر کاکه‌هه‌مه‌ له‌ وکاته‌وه‌ تا ئێسته‌ هه‌ر ساله‌ی پارچه‌یه‌ک یان دوو

(1) هه‌ن ده‌که‌م لێره‌دا ئەوه‌یش بخه‌مه‌ سهر ئەم باسه‌: پتر له‌ چل ساله‌ من کاکه‌
هه‌مه‌ ئەناسم و پێوه‌ندیی ئەده‌بیم له‌ ته‌کیدایه‌یه‌ و له‌ کاری لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی
نالی و حاجی قادری کۆیی و کاره‌ ئەده‌بیه‌کانی تریدا یارمه‌تیده‌ریکی باشی
بووم و په‌راویزی ئەو کتێبانه‌یش شایه‌تی ئەم قسانه‌من.

له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌دا زۆر باسی سالم له‌ گه‌ل کاکه‌هه‌مه‌دا کردوو، کاکه‌
هه‌مه‌ هه‌رگیز ئەم باسانه‌ی له‌بارهی ساله‌وه‌ نه‌درکاندوو، جا بۆ منێک به‌و
زیکیه‌یه‌ له‌ کاکه‌هه‌مه‌وه‌ به‌و شیوه‌ ناگام له‌ شیعیری سالم بیت، ده‌پێ که‌سانی
دووره‌ده‌ست بۆ کاکه‌هه‌مه‌ چی له‌ دیوانی سالم و شیعیری بلآونه‌کراوه‌ی بزانه‌؟
وابزانم منیش و که‌سانی تریش که‌ پارچه‌یه‌ک شیعیری سالم ببینن بۆ ئەوه‌ی
بزانه‌ن بلآوکراوه‌ته‌وه‌ یان نا، په‌نا هه‌ر بۆ دیوانی چاپکراوی سالم و ئەو چه‌ند
پارچه‌ شیعیره‌ بلآوکراوه‌ی کاکه‌ی فه‌لاحی رو‌شنبیری نوێ ده‌به‌ین و نازانه‌ن لای
کاکه‌هه‌مه‌ چی هه‌یه‌ و چی نییه‌ و ناتوانین له‌وه‌ زیاتر چاوه‌روان بین تابزانین
لای کاکه‌هه‌مه‌ هه‌یه‌ یان نا.

پارچه لهو شیعراڼه ی له ریځه ی لاپه رېه کانی کڅوار و روژنامه کانه وه بختایه ته
به رده سته روژشنبیرانی کورد، ئیسته ئاستی زانیاری روژشنبیرانی کورد بۆ
شیعره کانی سالم له پله یه کی تر دا ده بوو، منیش که باسیکی شیعر ی سالم
به ځینایه ته گۆر ی به جۆر یکی تر له سه ریم دهنووسی.

هر له و چاوپیکه وتنهدا ماموستا محمه د بۆ گومان خستنه سه ر ئه وه ی
ئه و پارچه شیعره له دستخه ته که ی لای مندا به روونی ۳ جار دراوته پال
نالی، به شیعر ی نالی دانه نر ی وتوویه تی:

« بهش به حال ی پارچه شیعره که ی که وتراوه هی "نالی" یه، ئیمه له و
باوه رهداین هی نالی نییه، هر له بهر ئه وه ییش - کاتی خۆ ی - بیر له
بلا و کردنه وه ی له «دیوانی نالی» دا نه کرایه وه. سه رباری ئه وه ی که هر له یه ک
سه رچاوه دا دراوته پال نالی، له دوا یه مین دیر دا به ناوی "سالم" کو تابی پی
هینراوه.»

لیرده دا هنز ده که م دوو خالی کورت له سه ر ئه م قسه ی ماموستا محمه د
بنووسم:

یه که م: که کاکه همه کاتی خۆ ی له سه رچاوه یه کدا دی ئه و پارچه شیعره
دراوته پال نالی نه ده بوو به و شیوه ده سه بهرداری ببیت و ده بوو له
پیشه کیی دیوانی نالی، یان له هر باسیک له و باساندا که بۆ
شیعر ی نالی ته رخان کراون، ئاماژه یه ک بۆ ئه وه بکرایه ت که ئه و
پارچه شیعره له سه رچاوه یه کدا دراوته پال نالی.

دووهم: جگه له وه ییش کاکه همه ده ل ی: «سه رباری ئه وه ی که هر له یه ک
سه رچاوه دا دراوته پال نالی». منیش ده لیم: وا ده زانم هر له یه ک
سه رچاوه ییشدا - ئه گه ر درا بیت - دراوته پال سالم و ئه وه به ته نیا
نابی به به لگه ی ئه وه که ئه و پارچه شیعره بی باس و لیکۆلینه وه
بدر ی به سالم و باسی ئه وه نه کر یت که بۆ نالیش دانراوه. ئه و له م
ده ستخه ته دا به روونی بۆ نالی دانراوه و نازناوی «نالی» له دوا
به یتیدا یه.

پرۆژهی لیکۆلینهوهی شیعرهکانی سالم

له پێشهکیی «ههنگاوێک لهسههر ریگهی لیکۆلینهوهی دیوانی سالم»دا باسی ئهوهم کرد که شیعرهکانی سالم رهنگدانهوهی رۆشنبیری قوول و بلاوی ئهوه سهردهمههی سالم و پێش ئهوه سهردهم و میژوووهیشن، سالم شیعرهکانی کردووه به سهراچاوهی ئاماژه بۆ ئهوه رۆشنبیرییه فراوان و بهرینه، له ههر بهیتیک - تهناته له نیوه بهیتیش -دا ئاماژه بۆ رووداوێک، بهسههراتیک، زانستیک، پهندیک، چیرۆکیک، ئهفسانهیهک باویکی کۆمهلایهتی... دهکات، ئهوه باباتهانه لهوانهیه ههندیکیان سالم خۆی دیبێ و تییاندا و له تهکیاندا ژیاپی، ههندیکیانی بیستبێ، ئهوانی تری خۆیندیتهوه، بهو جۆره خهرمانتیک له زانیاریی بلاو و گشتگیر و ههمههرنگ له لای کۆیوهتهوه، دیوانهکهی بهروبوومی سووری ئهوه خهرمانه رهن بهرز و درێژهیه.

خۆینهریک که لهو سهردهمهدا نهژیا بیت و خاوهنی ئهوه رۆشنبیرییه فراوانه نه بیت، بیت ئیسته ههژنیت بهکتیوی بهرز و سهخت و پر کاو و بهرزیی و نشیوی دیوانی سالمدا، دهبی چۆن بتوانی بگاته لووتکهی مه بهست؟

من بهش بهحالی خۆم گهلی بیرم لهم کاره کردووتهوه و بۆ ریگهیهک که پراوم که لیکۆلهر بتوانی لیهوه بگاته ئهجامیکی شیاو و دروست، بهلام پهیم بهو ریگه نهبردووه، چونکه وهک نووسیم - رۆشنبیرییهکهی سالم ئهوهنده گشتگیر و فره لق و پویه لهوانه نییه که سیکی ئهه چهرخه بهتهنیا خۆی به ههموولایهتیکیدا بگات و توانای به سههر ههمویدا بشکی.

جاری وا هیه - بهلکو زۆر جار - بهشیک له بهیتیک ئهگهر بهتووی خۆینهری لێ تێ بگهیهنی پێوستی به نووسینی زۆر دهبیت، بۆ نمونه له بهیتیکدا سالم ناوی «نهزناش» دینێ که دهلی:

چه «نەرنایش» ژنی بی مهیلی وهن ناکا

نوقم نابیی له نار ده‌ریایی شوشته‌ر

«نەرنایش» چیه؟ ئەمه به‌شیکه له ئەفسانه‌ی «عووجی کوری عەنەق» که ئەفسانه‌یه‌کی گه‌وره له ده‌وری خۆی و ژنه‌که‌ی و به‌رزیی و بلندیی بالاییان ته‌نراوه و روونکردنه‌وه‌ی ئەو مه‌به‌سته هەر زۆری ده‌وێ.

لەم ڕووه‌وه ده‌لێن: عووجی کوری عەنەق چووه‌ته سه‌ر به‌غدا و هه‌ره‌شه‌ی لی کردوون که ده‌بێ ده‌ستێ ج‌ل بۆ (نەرنایش) ی ژنی ب‌گه‌ن، خه‌لکی به‌غدا له ترسا به هەر حالێک شتیان کۆکردووه‌ته‌وه بۆ ئەم مه‌به‌سته، دوا‌ی ئەو کۆکردنه‌وه‌ی پیتاک و سه‌رانه بۆ خاتوونی خیزانی عووج که کردووینه به‌کراس بۆی کراسه‌که‌ی نه‌گه‌یوه ئەژنۆی.

جا سالم که هه‌جوی ده‌رویش ئاغا ده‌کات و باسی «یارۆ» که‌ی ده‌کات وای پیشان دهدات مه‌گه‌ر له ته‌ک (...ه‌که‌ی نه‌رنایشدا ب‌گونجی).

جا خوێنه‌ریک باسی نه‌رنایش و عووج نه‌زانێ له ناو به‌یتێکدا وشه‌یه‌کی وها ببینی ده‌بێ چی لی تێ ب‌گات؟

جا من وای بۆ ده‌چم له‌وانه نییه ئەم کاره به‌یه‌ک که‌س ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئێمه - وه‌ک پتووسته - هه‌لبسووریت و ئەنجام بدریت.

یه‌کێک له‌و رێگه‌و شوێنه‌ی بۆ ئەم مه‌به‌سته به‌بیری مندا هاتووه ئەوه‌یه، ده‌کرێ «دیوانی سالم» ب‌کریت به‌ دوو به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: غه‌زلیات و دل‌داریی. وا ده‌زانم بۆ دۆزینه‌وه‌ی مانا و مه‌به‌ستی شوێنی نامق و یاخیی له‌م باره‌وه له دیوانی سالدا به‌گه‌ران به‌ دیوانی شاعیرانی دیدا و په‌نابردن بۆ ئەو وشه و زاراوانه‌ی ئەوان به‌کاریان هیناون چاره‌سه‌ر ده‌دۆزێته‌وه و ده‌کرێ زۆری گرێکۆتێره‌کان به‌و کۆششه ب‌کرینه‌وه.

به‌شی دووهم: کۆمه‌لایه‌تی و هه‌جوو، ده‌روونناسی و ده‌ریانه‌وه‌ردی و گه‌ردوونناسی... له‌م بواره‌دا سالم وشه و رسته‌ی وه‌های به‌کار هیناوه رهنگه به‌و شپۆه نه‌چووینه فه‌ره‌ه‌نگ و قامووسه جۆراوجۆره‌کانه‌وه و به‌شیکیان ئەزموونی خۆی بن یان له ئەزموونی که‌سانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی

وهرگرتبن، کيشهکه ليره دايه و ئەمانه – زۆريان – له وانه نين به کوششى تاکه کەس بزائرين و پەي به مانا و مەبەستيان بېريت. (۱)

من وا دەزانم ئەگەر بگونجی بېر له وه بکړیته وه به شوین کەسانی شارەزا و کارامه و ئاگدار له روښنښیریی گشتی و زانیارییه هه مەرهنه گکاندا بگه پړین و ئەو پارچه شیعرا نه ی ئەو بابە تانه یان تیدایه کوپی (استنساخ) بکړین و بنیتررین بۆ ئەو کەسانه و داوای یارمه تیایان لى بکړیت و کات و ماوه یان بۆ دیاریی بکړیت که له و ماوه دیاریکراوه دا چییان پى ده کړیت بیکه ن و به نووسین وه لأم بده نه وه، ئەمەیش ده کړی له ریگه ی مەلبه ندی، لایه نی، ده زگایه که وه بکړیت. جا ئەگەر ئەو کەسانه به دم ئەم داوایه وه بیتن و هیمه ت بکەن و دلسۆزانه به شداریی له و هه ولەدا بکەن، له وانه یه به کوششى ئەو کەسانه ئەوه بکړیت که له وانه نییه تاکه کەس هیزی به سه ریدا بشکی.

ده کړی بۆ ئەمه تەنیا داوا له شارەزایانی ناوچه یه کی دیاریکراوی کوردستان نه کړیت، به لکو په نا بۆ شارەزایان بېريت له هەر کوڅی هەن له هه موو کوردستاندا یان له هه ندراندا. هه روه ها ده بی به لینی ئەوه ییش به و کەسانه بدریت که مافیان پارێزراو ده بیت و له کو تاییی کاره که دا ناویان به ئەمانه ته وه ده پارێزريت و خه لات و پاداشتی شیان ده دریتی.

ده شکريت له ناو ئەو ده قانه دا که ده نیتررین به ملا و لادا شوینی مه به ست دیاریی بکړیت و په نجه بخړیته سه ر ئەو شوینانه که زیاتر جیگه ی بایه خن و زانینی مانا و مەبەستیان پښو یسته .

(۱) ئەگەر بۆ پاساوی هیز به سه رانه شکاندن روښنښیرانی ئەمرۆ به سه ر مانا و مەبەستی دیوانی سالدا بگه پړین رهنه به شیکی له گوړانی باری روښنښیریی و بیگردنه وه ی خه لکی ئەم سه رده مه دا و جیاوازیی شپوه ی خویندن و فیروونیان له ته ک زۆریی ماوه ی نیوانی ئەم سه رده م و سالدا ببینین و سه یر نییه ئەگەر بلایم: له وانه یه ئەگەر سالم ئیسته بیته وه ئەم چه رخی ئیمه و له پر چاوی به روښنښیریی کیتسه دا هه لبه ینی، له عاستی چه ندین وشه ی وهک: قاچی هور و چاوی باران و قزی به فر و خه نده ی فیل و... دا دوشی دایمینی..

پيشه‌کي هه‌نگاوێک له‌سه‌ر...

ئەستوونەکانی کۆشک و ساختمانی شیعری کلاسیکی کوردی تا ئێستە وەک پێویست کاریان بۆ نەکراوە و ئەوەی ئەشی و دەبی بۆیان بکری ئەنجام نەدراوە. هەرچەند بێمالەیی مامۆستای مودەریس دەستپێشخەرییان بۆ نالی و مەحووی کردووە و چاوەڕوانی زیاتریشیان لێ دەکریت و مامۆستا حەمە بۆریش رەنجێکی فەرھادانەیی بۆ دیوانی مستەفا بەگی کوردی داوە و نزیکە چاوی خۆینەرانێ کورد و شەیدایانی ئەدەبی کلاسیکی و کولتووری دێرینی پێ روون ببیتەووە و کەلتیکی گەورەیش لە کتێبخانەیی کوردیدا پێر بکاتەووە^(١).

«دیوانی سالم» یەکێکە لەو دیوانە پێر بایەخانەیی لە کتێبخانەیی کوردیدا جێگەیی چۆڵە و کەلتیکی پێر نەکراوەیی بۆ دانراوە. دەمێکی شە هەر لە سەر دەمی ژبانی خوالێخۆشبوو مامۆستای نەمر مامۆستا مەلا عەبدولکەرمی مودەریسەووە خۆینەرانێ کورد چاویان بێرپووتە دەست و قەڵەمی بێمالەیی مامۆستای مودەریس بۆ پێکردنەووەی ئەو کەلتینە، بەلام ئەم چاوەڕوانییە زۆری خایاند و هیوادارین زۆر لەمە زیاتر ئەو چاوەڕوانییە درێژە نەکێشیت.

منیش بەش بەحالی خۆم کە- بەپێی توانای خۆم- جار جار خۆم دەخەمە ئەم مەیدانە و چۆن بۆم بلووت خزمەت دەکەم، لە سەرھاتووە بێراری ئەووم داوە بە شوین بەرھەمی شاعیرانی نەناسراو و خزمەتنەکراو و بەرھەمی بێنار و نزیکە بەلادا بگەڕیم و تا ئەو جۆرە بەرھەمانە هەبن کەمتر خۆم لە قەرەیی

(١) بەری رەنجەکەیی مامۆستا حەمە بۆر لێکۆلینەووەییکی قوولی دیوانی کوردییە کە ماوہیەکە لە دەنگای ئاراس لە ژێر چاپداوە.

بهره‌می شاعیرانی ناودار و ناسراو بدهم (۲).

هەرچه‌نده هه‌ندئ جار ئەم رچەم بەزاندوو و خۆم لەسەر رینگەى خزمەتى گەورە شاعیراندا دیوہتەوہ. ئەوہیش ھۆى تايبەتیی خۆى ھەبووہ.

لە زووہوہ ئاگەدارى ھەول و کۆششى بنەمالەى مامۆستای مودەرېسم بۆ لیکۆلینەوہى «دیوانى سالم» گەلى جار گلەييم لە کاکە ھەمە کردووہ و ھەندئ جار ھانم داوہ و ھەندئ جارېش دەستى کۆمەکيى و یارمەتيم لە رینگەى دۆزینەوہ و پيشيشکردنى بەرھەمى سالمەوہ بۆ دريژ کردووہ و بەلینى کۆمەکيى زیاترېشم داوہ و سوورېشم لەسەر ئەو بەلینەم.

بە ھیواى ئەوہى ئەم ھەنگاوہم- لێردا- ھاندەرېک بېت بۆ کاکە ھەمە تا گەرمتەر و چالاکانەتر کار بۆ دیوانى سالم بکات و منیش دەستەبارەى خۆم بخەمە سەر خەرمانى دیوانى سالم، موزدەى ئەوہ بە کاکە ھەمە و خۆینەرانى ئازین دەدەم کە گەنجینەيەکى نایابى شيعرى سالم دەستکەوتووہ، شيارى ئەوہيە پەلە لە ناساندنیدا بە مېژووې ئەدەبى کوردى و دەستخەتخانەى کوردى بکريت.

لەم ماوہدا براى بەنرخم کاکە مەلا عوسمانى موفەتېش لە بەرپۆہبەرايەتى ئەوقافى سلیمانى ھەوالى ئەوہى پى دام «دەستخەتیکى دیوانى سالم»ى چنگ خستووہ. بەلئى زۆرى نەخایاند دەستخەتەکەى بۆ ھینام، وەک پيشەى ھەمیشەيشى بەرانبەر بە من، ماوہى ئەوہى دام سوودى لى وەرېگرم.

کە سەرنجى دەستخەتەکەم دا- وەک لەمەولا باسى دەکەم - بېنيم گەنجینەيەکى کەموینەى دەستخەتخانەى کوردیيە و دیوانیکى نایابى بەشى زۆرى شيعرەکانى سالمە و جگە لە شيعرە کوردیيەکانى بەشیک شيعرى فارسىشى تىدایە.

(۲) ھەر لە سەرھتای دەستبەکاربوونمەوہ لە کۆکردنەوہى کەلەپوورى کوردیدا ئەمە رېبازم بووہ، بېوانە: کەشکۆلى کەلەپوورى ئەدەبى کوردى بەرگى يەکەم چاپخانەى «الحوادث» بەغداد، ۱۹۸۰ چاپى يەکەم ل: ۷.

بۆيە ئەمەم بە ھەل زانی کە ئەم دەستخەتەيش بە دەستخەتخانەى کوردی بناستینم و لە پەنای ئەمیشدا باسی چەند سەرچاویەکی تری دیوانى سالم بکەم و ئەم دیوانەيش لە تەک دیوانە چاپەکەدا سووکە بەراوردیک بکەم و ئەو پارچە شیعەرانیەى کە لەم دەسخەتەدان و تا ئیستە بلأو نەکراونەتەو، بۆ یەكەم جار بلأویان بکەمەو، بۆ ئەوێ کەرەستەیهکی نوێی لیکۆلینەوێ ئەم جارەى دیوانى سالم بێت.

بەلام دەبێ ئەو بلیم: کارى سەرەکیم لەم ھەلەدا تەنیا بۆ بلأوکردنەوێ شیعەرە بلأونەکراوەکانى ئەم دەسخەتەیه، ئەویش بۆ لیکۆلینەوێ ورد، بەلکو ھەولم داوھ شیعەرەکانى بە گوێزەى توانا و بۆچوونى خۆم بێنمەوھ سەر رینووسى باوى کوردی. بۆ ئەمەيش سووادم لەو سەرچاوانەى لای خۆم وەرگرتووھ.

پیش ئەوێ ئەو سەرچاوانە -بە کوردی- بە خوێنەر بناستینم دەمەوێ دوو سێ شت روون بکەمەوھ:

یەكەم: ئەم شیعەرانیەى لێرەدا بلأویان دەکەمەوھ بۆ یەكەم جار بلأو دەکرتنەوھ، نەمدیوھ پیش ئیستە کەس بلأوی کردبنەوھ، لەبەر ئەوھ ھێنانەوھ سەر رینووسى کوردییان کارێکی ئاسان نییە و ئەگەر لە بۆچوونەکانمدا ھەلەم ھەبیت و مەبەستم نەپێکابیت و بە دروستى دەقەکەم بۆ نەخوێنرابیتەوھ... شتیکی ئێرەتیبەو، چێگەى باستیکی ئەوتۆ نییە.

دووھم: سەرەرای ئەو خالەى سەرەوھيش بە سەرنجدانێکی دیوانى سالم بۆمان دەردەکەویت ئەگەر نالی لە شیعەرەکانیدا وردەکاری کردبیت و وشەى وای بەکار ھێنابیت چەند مانا و خوێندنەوھ ھەلبگریت و لە دووتووی وشەکانیدا داوى وردى نابیتەوھ... ئەوھ «دیوانى سالم» روالەتیکی تری تاییبەتى خۆى ھەیه: سالم ئاوینەى رۆشنییریى ئەو سەردەمەیه کە تییدا ژیاوھ و رووداوى بابەت و دیبەن و بارودۆخى رۆشنییریى خەلکەکە و کولتوورى ئەو سەردەمە و - کۆنتریشى - لە ھەگبەى بییریدا خەست و چر پاراستووھ و لە کاتى شیعەرتندا بە قەلەمى بیرى بابەتى جۆراوجۆرى لەو ھەگبە ھەلگۆستووھ

و کردوونی به هه‌وینی شیعره‌کانی و له زۆری شیعره‌کانیدا له ههر بیتیکدا چیرۆکی، داستانی، رواداویکی میژوویی، بابه‌تیکی فهلسه‌فی، به‌ند و باویک، به‌ندیک، قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق، ئایه‌تیک، هه‌دیسیک، به‌یتیک له شیعری شاعیرانی پیشووی... وه‌ستایانه له چوارچێوه‌ی به‌یته‌که‌دا ساچاندووه، خوینه‌ری ئه‌مڕۆ و - بگره‌ لیکۆله‌ره‌وانیش - ئاگای له زۆری ئه‌و باس و خواستانه نییه و بۆ دۆزینه‌وه‌یان و تیگه‌یشتن له مه‌به‌ستی سالم له شیعره‌که‌یدا کات و گه‌ران و پشکنینی زۆری ده‌وێت تا - ئه‌گه‌ر له توانادا بیت - ده‌گاته ئه‌و مه‌به‌سته و په‌ی به‌و مانایه‌ ده‌بات که سالم له ژێر تارمایی شیعره‌که‌یه‌وه ئاماژه‌ی وردی بۆ ده‌کات. (٣)

سێیه‌م: سالم له هه‌ندێ شویندا به‌ چرێ باسی داوونه‌ریتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی له‌ بواریک له‌ بواره‌کاندا کردووه، که ئێسته ئه‌و داوونه‌ریتانه وه‌ک ئه‌وسا نه‌ماونه‌ته‌وه و رواله‌تیان کال بووه‌ته‌وه و خه‌لکی ئه‌مڕۆ پتیا‌ن نامۆن، بۆ نموونه وه‌ک باسی راو‌ و‌اشه‌گه‌ی‌ری - یان‌ و‌اشه‌گه‌ی‌ری - و ژنه‌تیان و بووک گواستنه‌وه و هه‌ندێ وشه‌ی هه‌جوو داشۆرین... دۆزینه‌وه‌ی شێوه‌ی دروستی ئه‌و وشه‌ و زاراوانه‌ و خویندنه‌وه‌یان وه‌ک خۆیان کات و توانا و رۆشن‌بیری قوول و فراوانی لیکۆله‌ره‌وه‌ی ده‌وێت.

(٣) له‌مه‌دا مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه ته‌نیا سالم ئه‌م کاره‌ی کردووه و شاعیرانی تری وه‌ک نالی و مه‌حوی و کوردی و... و نه‌بوون، بگره‌ زۆریه‌ی شاعیرانی پیشوومان رۆشن‌بیرییه‌کی فراوان و به‌رینیان هه‌بووه و ئاگایان له‌ دابوونه‌ریت و ئه‌ده‌بی گه‌لانی دراوسێ بووه و، شاره‌زایی باشیان له‌ به‌ره‌مه‌کانیاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، به‌لام هه‌ندێ جار شاعیریک زیاتر لای له‌ لایه‌نیک له‌ لایه‌نه‌کان کردووه‌ته‌وه و ئه‌و لایه‌نه‌ ره‌نگی دیاری ناو دیوانه‌که‌ی بوو و شاعیری و امان هه‌یه زیاتر وشه‌ئارایی به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که‌یدا ژاله، وه‌ک شاعیری وایشمان هه‌یه بیر و بۆچوونی فهلسه‌فی، یان ته‌سه‌وف... یان له‌ لایان زیاتر جیگه‌ی بایه‌خ بووه.

باسیکی دستخه ته که:

دستخه تی ئه محمد ناغا

ئه گهر بلیم: ئه مه یه کهم نوسخه ی کۆنی دیوانیکی سه ره خوئی یه کیک له گه وه شاعیرانی کورده ده ستمان که وتوو، به دووری مه گرن چه ندین جار له مه وه به نووسیومه: تا ئیسته دیوانیکی ته وای ده سته تی یه کیک له شاعیرانی کۆنمان به ده سته تی خوئی یان له بهر ده سته تی خوئی نووسرا بیته وه، یان شاعیر خوئی دیبیتی و خویند بیته وه و لپی رازی بوویمان.. نه دیوه. ئه م ده سته ته ی «دیوانی سالم» وه که نووسه ره وه که ی له کۆتاییه وه نووسیویه دیوانیکی سالم بووه، به لام ئه میش زۆری ده رباره نازانریت، چونکه نووسه ره وه که نه نووسیویه که ی نووسیویه تیه وه، له کوئی نووسیویه تیه وه، له بهر چ نوسخه یه که نووسیویه تیه وه، نووسه ره وه که خوئی کتیه. ئه وه نده هیه ده کریت به چه ند خالیک ناسنامه ی بۆ بخره یه سه ر لاپه ره کانی میژووی ئه ده ب.

یه که م: له م نوسخه ی دیوانه دا پهیره وی زنجیره ی پیته کانی هیجا نه کراوه، واته له سه ر رزی ئه لف و بی و تی... تا کۆتایی، نه نووسرا وه ته وه. بۆیه گومان بۆ ئه وه ده چیت له بهر نوسخه ی شاعیر خوئی یان له بهر نوسخه یه که له بهر نوسخه ی ئه و نووسرا بیته وه... نووسرا بیته وه.

دووم: به داخه وه ئه م نوسخه ی شپرزیه و شیرازه ی پساوه و له سه ره تاوه – جگه له وه ی له ناوه وه له چه ند شویندا لپی که وتوو – ئه ندازیکی، که نازانریت چه نده، لپی له ناو چوو، به و بۆنه ی شه وه نازانریت چ ریبازیکی له نووسینه وه یدا پهیره وی کراوه.

سێیه م: له نزیکه کۆتاییه وه ناوونیشانیکی دانراوه، له رووی ئه و ناوونیشانه وه گومان بۆ ئه وه ده چیت که کاتی خوئی بابه تبه ندی کرا بیت و له باتی ریبازی پیتی ئه لف و بی ریبازی بابه تی تیدا پهیره وی کرا بیت.

چوارم: هه رچه ند – وه که نووسیومه – من له م کاره مدا ده ستم دانه گرتوو و

بواری ئه‌وهم نه‌بووه خۆم به لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی وشه و مانا و مه‌به‌ستی شیعره‌کانه‌وه خه‌ریک بکه‌م و ته‌نیا مه‌به‌ستم ئه‌وه بووه ئه‌م شیعره‌نه‌وهک سه‌رچاوه بخه‌مه به‌رده‌ستی لیکۆله‌ران... به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نارۆم سالم چه‌ندین شه‌و رسته و ده‌سته‌واژه‌ی ره‌سه‌نی کوردیی وه‌های به‌کار هێناوه ئێسته له بیرکراون و له نووسینی رۆژانه‌ماندا نابینرین و ده‌کرێ ئێسته بخرینه‌وه ناو و بکرین به‌ قالیبی وشه و رسته‌گه‌لیک که زۆر پێویستمان پێیانه، لێره‌دا یه‌ک نمونه ده‌هینمه‌وه:

ئه‌گه‌ر که‌سێ بێ بیکرێ وه‌سیه‌ت ده‌که‌م: ئه‌م ئێشه‌که «وه‌سته‌که، سسته‌که» له‌ رێ تێی هه‌لده‌ باری مه‌که! ده‌کرێ «وه‌سته‌که» و «سسته‌که» بکرین به‌ سیغه‌ی موباله‌غه و له‌ بری «زۆر ئه‌وه‌ستی» و «زۆر سسته» به‌کار به‌هینرین و بکرین به‌ بنه‌ما بۆ ده‌یان نمونه‌ی وه‌ها.

پێنجه‌م: نووسه‌ره‌وه‌که‌ی هه‌رچه‌ند زۆر خه‌تخۆش بووه که‌م که‌م له‌بیرچوون و هه‌له‌ له‌ نووسینه‌وه‌که‌یدا هه‌یه.

شه‌شه‌م: ده‌سته‌ته‌که‌ جێگه‌ی بایه‌خێکی زۆری خاوه‌نه‌که‌ی بووه و دیاره پیش ئه‌م جاره‌ی دوایی جاریکی تر شیرازه‌ی پساوه و شیرزه‌ بووه، به‌لام یه‌کیک وه‌ستایانه‌ قه‌راخی گرتووته‌ لاپه‌ره‌کانی و جزووبه‌ندی کردووته‌وه.

هه‌وته‌م: نووسه‌ره‌وه‌که‌ له‌ هه‌ندێ جێگه‌دا سه‌روبووری بۆ وشه‌کان کردووه به‌مه‌په‌ش کارناسانییه‌کی باشی کردووه بۆ هێنانه‌وه‌ سه‌ر رینووسی شیعره‌کان و دروستخوێندنه‌وه‌ی وشه‌کان. له‌ ته‌ک ئه‌مه‌په‌شدا له‌ هه‌ندێ شویندا نیشانه‌ی رینووسی کوردی به‌ وشه‌کانه‌وه‌ ده‌بینرێت وه‌ک (له‌سه‌ر- له‌سه‌ر) که‌ له‌ شوپنه‌کانی تردا «له‌سه‌ر = له‌سه‌ر» ده‌نوسرێت.

هه‌شته‌م: له‌ کۆتایی ده‌سته‌ته‌که‌وه‌ نووسراوه‌: دیوانی کوردیی سالم بۆ به‌ریز ئه‌حمه‌د ئاغا نووسرایه‌وه. به‌لام دیاری نه‌کراوه ئه‌حمه‌د ئاغا کتیه‌ و له‌ کوێ بووه و که‌ی بۆی نووسراوته‌وه.

ده‌سته‌ته‌که‌ ۱۵۱ لاپه‌ره‌یه، پێوانه‌که‌ی (۱۷×۱۲سم)ه، لاپه‌ره‌ی (۱۸) دێر و که‌متر و زیاتری تێدایه.

له‌به‌رئوه‌ی ئهم ده‌ستخه‌ته بۆ ئهمهد ئاغا ناویک نووسراوه‌ته‌وه ناوی ئه‌وم لای نا .

کاری من بۆ ئهم ده‌ستخه‌ته:

ئهم ده‌ستخه‌ته که گه‌یشه‌ته لای من شپرزه و پساو و بی سهرویه‌ر بوو، هاتم بۆی دانیشتم و به‌ شینه‌یی هه‌ولای ئه‌وم دا سهرویه‌ری بگرمه‌وه و لاپه‌ره‌کانی ب‌خه‌مه‌وه جیگه‌ی خۆیان، ئه‌مه‌یش کاریکی ئاسان نه‌بوو، چونکه دیوانه‌که، جگه له‌وه‌ی ژماره به‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانیه‌وه نییه، به‌ ته‌رتیبی پیته‌کانی ئه‌لف و بی نه‌نوسراوه‌ته‌وه و شی‌وازیکی تری تیدا به‌کار براوه. بۆیه دواى ماندووینیکی زۆر توانیم هه‌ندیکی ریکی ب‌خه‌مه‌وه، ئه‌نجام گه‌یشه‌تمه ئه‌وه‌ی که له پینچ شوین زیاتردا که‌وتن و بچرانی تیدا به‌وه شوینانه‌یش که که‌وتنیان تیدا به‌ نازانیت ئه‌ندازه‌ی که‌وتنه‌کان چه‌ندن و هه‌له‌گریت زۆر زۆر بن .

دواى ئه‌و ریک‌خسته‌نه‌وه‌ی خۆم ژماره‌م بۆ لاپه‌ره‌کان دانا . دواى ئه‌وه هاتم پارچه شیعره‌کانم یه‌که یه‌که و به‌یت به‌یت له ته‌ک چاپی دوومه‌ی دیوانی سالدا که مامۆستا گیو سالی ۱۹۷۲ز. له هه‌ولێر چاپی کردووه به‌راورد کرد، پارچه شیعیر و به‌یته‌ بلانه‌کراوه و چاپ نه‌کراوه‌کانم دیاری کرد، دواى ئه‌وه له ته‌ک ۲۵ پارچه شیعره‌که‌ی سالدا که له کۆواری رۆشنییری نویدا ژماره - ۲۵ تا ۳۴- بلای بوونه‌ته‌وه جاریکی تری به‌راورد کرد. دواىی که گه‌یشه‌تمه ئه‌وه ئه‌نجامه‌ی ئه‌و پارچه شیعرا نه‌ بلای نه‌کراونه‌ته‌وه، به‌ گوێره‌ی توانا و بۆچوونی خۆم، هینامنه‌وه سه‌ر رینووسی کوردی، دواى ئه‌وه ک‌ردمن به‌ دوو به‌شی کوردی به‌ جیا، به‌شی فارسیش^(۴) دواى ئه‌وه و به‌ گوێره‌ی پیته‌کانی ئه‌لف و بی ریزم کردن. له نزیکی کۆتایی ده‌ستخه‌ته‌که‌وه له‌سه‌ر یه‌ک دوو پارچه شیعیر نووسراوه: «کلام سرکار شیخ است» یان «ساقی نامهء سرکار شیخ»

(۴) به‌لام به‌شه فارسیه‌که گشتیم بلای نه‌کرده‌وه و ته‌نیا نمونه‌م لای وه‌رگرت، به‌ هیواى ئه‌وه‌ی له دیوانی گه‌وره‌ی داهاتووی سالدا جیگه بۆ ئه‌وه به‌شه‌ی هه‌بیت که من لێردها بواردم .

نازانم مه بهست لهم سهركارى شيخه كيه. له بهر نه وهيش له كو تايبى ديوانه كه وه نووسراوه ديوانى سالم ته واو بوو، نهو شيعره كانميش كه نهو ناوونيشانه بيان بو دانراوه له ناو نهو ديوانه دان، شيعره كانمان له ناو ديوانى سالم» دا دانا جگه لهو پارچانه هيش كه له دهستخه ته كه دا هه ن و له ديوانه چاهه كه دا نين له ناو پارچه چاپكراوه كانيشدا گه لي تاكه بهيت و دوو بهيت هه يه كه چاپ نه كراون، به راوردى نه وان هيشم كردوو و ناماژم بم بو شوينه كانيان كردوو و، بهيت و دوو بهيته كانم نووسيوه. هه ول ددهم له تهك نه م باسه دا وينه ي دهستخه تي نهو لاپه رانه ي شيعرى بلاونه كراوه بيان تيدايه بلاو بگه مه وه، بو نه وه ي بو ليكوئينه وه ي ديوانى سالم وينه كان له به رده ستدا بن و ليكوئله روه كاريان له سهر بكات، دواي نه وه هيش كه خو م چيم بو كرا له تهك ديوانه كه و دهستخه ته كه و نووسينه وه ي پارچه بلاونه كراوه كاندا كردم، كاره كه ي خو م دايه خزمهت ماموستا نوري فارس و نه و هيش - خودا ته منى دريژى پيروز و له شى ساغى پي بيه خشيت - به كاره كه مدا چوو و له رووى كيش و دهره ي تاننى به حره كانى عرووز و سهرنجى وردى تره وه گه لي يارمه تي دام.

ده بي ليردا نه وه بليم: نه م دهستخه ته ي من نه م كارم له ئاستيدا كردوو - هه رچنده به خه تيكي خو ش و جوان نووسراوه ته وه - نووسره وه كه ي له بيرچوون و هه له ي نووسينه وه ي هه يه، منيش چونكه يهك نوسخه م له به رده ستدايه له ئاستى گه لي له وه له لانه دا دهسته وسان وه ستاوم و يان هه له كه م وهك خو ي روونوس كردوو ته وه، يان وهك چو ن بو ي چووبم به گو مانه وه به رينووسى كوردى نووسيوه. وهك نووسيشم هه ول ددهم وينه ي لاپه ره كانى دهستخه ته كه - نه وان هه يان بلاو نه كراوه ته وه - له تهك باسه كه دا بلاو بگه مه وه. من مه بهستم لهم باسه نه وه يه ريگه خو شكه ر بم و هه نگا ويكي بچووكم له ريگه ي ليكوئينه وه ي ديوانى سالمدا نابيت. نه وسا ليكوئله روه چنده ي به لاره په سهند و دروست بوو سوود لهم هه نگا وه ي من وه رده گريت و نه گه ر به لايشيه وه په سهند نه بوو كاره كه ي من ريگر نابيت له به رده م ليكوئينه وه ي وردتردا.

هەندیک لە سەرچاوەکانی دیوانی سالم

لەم رووهوه دەبێ ئەوه بۆی: پتر له ۵۰ کەشکۆڵ و (۵) بەیازم دیوه و هەلم سەنگاندوون و لەسەرم نووسیون، کەمیان هەیه- کەم تا زۆر - شیعیری سالمیان تیدا نەبیت. لێرەدا باسی تیکرای ئەو سەرچاوانە ناکەم، چونکە زۆریان هەیه پارچەیهک و دوو پارچە شیعیری سالمیان تیدایه و ئەم کارەمی منیش لەوه سەرپێیی تره جیگه‌ی ئەو باس و خواستانه‌ی به درێژیی تیدا بێتته‌وه.

بۆیه لەم دەرڤه‌ته‌دا باسی ئەو سەرچاوه سەرکەییانه ده‌کەم که دیومن یان لای خۆم وێنه و نوسخه‌یان هەیه و سەرچاوه‌ی باشن و جیگه‌ی متمانه‌ن و شیعیری زۆری «دیوانی سالم»یان تیدایه.

نیشانه‌ی سەرچاوه‌کان:

پێش ئەوه‌ی باسی یه‌که یه‌که‌ی سەرچاوه‌کان بکه‌م به پێویستی ده‌زانم ئەوه روون بکه‌مه‌وه که هەندیک نیشانه و کورتکراوه‌م بۆ ناوی سەرچاوه‌کان داناوه ئەگەر جار جار ئاماژه‌یان بۆ بکه‌م دەبێ خۆینه‌ر بیانزانێ، تا هه‌له و گومانی بۆ دروست نەبیت. وه‌ک: (ف) مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌لی. (م) مینای شکسته. (س) سه‌یید محه‌مه‌د. (گۆل) گۆلزاری به‌هار. (ق) مه‌لا عه‌بدو‌لای قز‌لجی. (ت) که‌شکۆلی توفیق. (ن) که‌شکۆلی نه‌ناسراو.

۱- که‌شکۆلی مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌لی

له ته‌ک ئەوه‌دا ئەم که‌شکۆله یه‌که‌یکه له که‌شکۆله هه‌ره ره‌نگینه‌کانی ده‌ستخه‌تخانه‌ی کوردی، خاوه‌نی که‌م که‌شکۆلم دیوه به شیوه‌ی ئەم بایه‌خی به که‌شکۆله‌که‌ی دابیت و، جیگه‌یه‌کی تایبه‌تی له دل و ده‌روونیدا بۆ دانا‌بیت!

(۵) ئەمانه بوون به پرۆژه‌یه‌ک به‌رگی یه‌که‌می به ناوی «ئەلبوومی که‌شکۆلی» هوه سالی ۲۰۰۷ له ئەکادیمیای کوردی چاپ بوو.

کام نووسه رهوه و ئەدیب و روشنبیرمان به شیوهی مه‌لا فه‌تاحی خاوه‌نی
ئەم که‌شکوژله ئاوا سویندی خواردوووه؟

« هه‌زار جار به‌خوا، هه‌زار هه‌زار جار به‌خوا و به‌قورئان و به‌په‌غه‌مبه‌ر
سویندم خواردوووه و سویند ده‌خۆم! ئەم کوللیاتی مه‌وله‌وییه له‌گه‌ل شیعی
نالیدا تا گیان له‌هشمدایه‌ت نه‌به‌که‌سی ده‌به‌خشم، نه‌به‌که‌سی ده‌فرۆشم،
با که‌س خه‌یالی خاوه‌نه‌کات و گه‌وه‌ری خۆی له‌سه‌نگ نه‌دات! چونکه‌به
زه‌حمه‌تیکی زۆر ده‌ستم خستوووه و چیه‌گی داوا و ته‌کلێف نییه‌!».

ئەم که‌شکوژله که ٦٧٠ لاپه‌ره زیاتره به‌ره‌می گه‌لی له‌شاعیره‌ ناسراو و
نه‌ناسراوه‌کانی کوردی تێدایه‌ و بایه‌خی زۆری به‌: مه‌وله‌وی و نالی و کوردی و
سالام و... شاعیرانی دیکه‌ داوه، به‌ره‌می شاعیری و اه‌یه‌ ته‌نها له‌ لای ئەم
هه‌یه، وه‌ک جه‌فایی که‌ سه‌رله‌به‌ری دیوانه‌که‌یم له‌م که‌شکوژله وه‌رگرت و چاپ
کرد. (٦)

پتر له (٩٠) پارچه‌ شیعی (سالام)ی تێدایه، گه‌لی شیعی بلّاو نه‌کراوه‌یان
تێدایه. وینه‌ی ئەم که‌شکوژله‌م لایه‌ و ئەسه‌له‌که‌ی لای نه‌وه‌ی شیخ‌مارفی
نه‌رگسه‌جاپه‌ و به‌ درێژی له‌ پاشکۆی عێراق ژماره ١٢-١٣-١٩٧٨، له
سه‌ریم نووسیوه.

٢- که‌شکوژی توفیق

ئەم که‌شکوژله‌یش یه‌که‌که‌ له‌ که‌شکوژله‌ ره‌نگین و نایاب و که‌موینه‌کانی
ده‌سته‌تخانه‌ی کوردی، نووسه‌ره‌وه‌که‌ی خه‌تخۆش و وریا و گولچنێکی
زرنگی باخچه‌ی شاعیرانی کورد بووه. شاره‌زایانه‌ و له‌سه‌رخۆ گولچنی
کردوووه و به‌ره‌می گه‌وره‌ شاعیرانی کۆنی کوردی به‌و خه‌ته‌ خۆشه‌ی
رازاندوووته‌وه.

جگه‌ له‌ شاعیرانی فارس بایه‌خی زۆری به‌ شیعی مه‌ولانا خالید و
(٦) پروانه: محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، دیوانی جه‌فایی، سالێ ١٩٨٠ له‌ به‌غدا له
چاپخانه‌ی شه‌فیع چاپ کراوه.

مهولهوی و نالی و کوردی و وهفایی و حاجی قادر و شیخ رها و فهوزی - شیخ عومه‌ری بیاره- و، طاهیر بهگ... داوه.

ئه‌وه‌یش ئیمه لیژدها مه‌به‌ستمانه نزیکی (٤٠) پارچه شیعرى (سالم)ی له که شکۆله‌که‌یدا کۆکردووته‌وه.

پارچه‌یه‌ک شیعرى نایابی بلآونه‌کراوه‌ی شیخ رها‌ی تیدایه، له ته‌ک وتاریکدا که باسی که شکۆله‌که‌م هه‌ندیک به درێژى نووسیوه... نووسیومه و نار دوومه بۆ کۆوارى (رامان) چاوه‌روانى بلآوکردنه‌وه^(١).

٢ - که‌شکۆلى مه‌لا عه‌بدو‌لای قزلجی:

ئه‌م که‌شکۆله‌یه‌ش به‌رى رهنجى مامۆستایه‌کى مه‌لا و خوینده‌وارى باش و رۆشنبیر و کوردپه‌روه‌ه. کاتى له کوردستان دوورکه‌وتووته‌وه و له به‌غدا نیشته‌جى بووه - دیاره - گه‌راوه له‌و ئاوه‌ره‌یه‌یدا به‌خه‌ته‌ خو‌شه‌که‌ى شیعرى شاعیرانى کوردی کۆکردووته‌وه و کاتى سۆزى نیشتمان له‌ دایدا جۆشى سه‌ندووه به‌و شیعرانه‌ خۆى لاواندووته‌وه.

نازانین سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کانى کى و چ کتیب و که‌شکۆلیک بوون، به‌لام ئه‌میش وه‌ک نووسه‌روه‌ه شاره‌زاکانى که‌شکۆلانى دى زانیویه‌تى چۆن گۆلچنى کردووه و به‌رى رهنجه‌که‌ى شیاوی ریز و ماپه‌ی سوود و قازانجی لیکۆله‌ره‌وانه.

له‌و شاعیرانه‌ی مامۆستا به‌ره‌میانى کۆکردووته‌وه و بایه‌خى باشى به‌ شیعره‌کانیان داوه: نالی و ئه‌ده‌ب و شیخ رها و خاکی و.. چهند شاعیرى دیکه. به‌لام خو‌شبه‌ختانه بایه‌خیکى باشى به‌ دیوانى سالم داوه و تیکرا زیاد له (١٢٥) سه‌د و بیست و پینچ پارچه شیعرى ئه‌م شاعیره‌ی له که‌شکۆله‌که‌یدا کۆ کردووته‌وه.

ئه‌م که‌شکۆله‌یه‌ش بایه‌خى تایبه‌تى له‌وه‌دایه‌ خاوه‌نه‌که‌ى مامۆستایه‌کى زانا (١) دواى له‌ به‌رگى هه‌شته‌مى بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانى کورد له‌ ریگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانوه‌ دا بلآوم کرده‌وه.

و ئەدیب و شارەزا بوو و بە تەنگ کارەکه یەو و بوو و کەشکۆڵە کە ی بۆ خۆی نووسیبووە.

۴- کەشکۆلی گولزاری بەهار:

ئەم کەشکۆڵە یەکیکی تر لە کەشکۆڵە رەنگینەکانی کتێبخانە ی کوردییە و نووسەرەو هەکە ی زۆر باشی بۆ چوووە کە ناوی ناو (گولزاری بەهار) چونکە ئەم دەستخەتە گولزاریکی رەنگینی بۆن و بەرامە خۆشی کەموینە یە، لە باخچە ی هەر شاعیرێک چەپکە گۆلی رەنگامە ی بۆنخۆشی بۆ هینراو.

لە ناو ئەو شاعیرانەدا بایەخی باش بە دیوانی سالم دراو، جگە لەو هە ی دیوانی سالمیش لەم کەشکۆڵەدا بەشی خۆی لە شیتاوی و شپرزەیی و لە ناوچوون بەرکەوتوو، هیشتا نزیکە ی (۵۰) پارچە شیعری نایابی سالمی تیدا ماووە، کە بۆ کاری لیکۆلینەو هە ی دیوانی سالم یارمەتیدەرێکی باشی نوسخەکانی تر دەبن.

باسی ئەم کەشکۆڵەم بە درێژی لە بەرگی شەشەمی (کەشکۆلی کە لە پووری ئەدەبی کوردی) دا کردوو و ناوەرێکی ئەم کەشکۆڵە بەشیکی زۆری ئەو بەرگە ی پیکهیناوە.

ئەم بەرگە سالی ۲۰۰۴ لە دەزگای ئاراس لە هەولێر چاپ کراو.

۵- کەشکۆلی سەید محەمەد:

یەکیکی تر لەو سەرچاوانە ی بایەخیکی باشیان تیدا بە (دیوانی سالم) دراو کەشکۆلی سەید محەمەد، ئەم کەشکۆڵە لە رووی ریکوپیکی و باش هەلگیراویەو کەموینە یە.

یەکیک لە تاییەتمەندیەکانی ئەم کەشکۆڵە ئەو یە سەید محەمەد فیهرەستیکی وردی بۆ شیعەرەکان کردوو و بەرانبەر بە شیعەرەکانیش لە تەک فیهرەستە کەدا سەرەتای هەموو پارچە شیعەرەکانی نووسیو.

شیعەری گەلی لە شاعیرە ناواریەکانی کوردی لە تەک شیعەری گەلی

شاعیری نهاسراوی له خو گرتوووه. له ناو ئه و شاعیره ناسراوانه دا بایه ختیکی تایبهتی به شیعری سالم داوه و له م کهشکۆله دا (۲۰) پارچه شیعری سالم ههیه.

۶- کهشکۆلی نهاسراو

ئه م کهشکۆله که ئه م ناوهم بۆ دانا کهشکۆلیکی قهواره مامناوهندی، په ره زۆری، رهنگینی، به خهتی خویش نووسراوهیه، به داخه وه نه له سه رهتا و نه له کو تایییه وه ناوی کهسی پتوه نییه، ئه و سه ربازه نهاسراوه ئه و ره نجه که موینه ی داوه و ئه و هه موو شه ونخوونییه ی کردوو و زهحمه تی کیشاوه که چی له سووچیکدا به دوو وشه یادی خو ی و کاره گه وره که ی نه پاراستوووه.

کهشکۆله که (۵۲۳) لاپه رییه، به رهه می زیاد له (۲۲۰) شاعیری تیدایه، به داخه وه به شی زۆری بۆ شیعری فارسی و به رهه می شاعیرانی فارس داناوه، به رهه می ته نیا (۱۴) شاعیری کوردی تیدایه که ئه مانه ن:

ئاهی، ئه خته ر، بيمار، فايه ق - مه لا عوسمان - هه زین -، خه سته، ره مزى، سالم، سابیری، فه تحی، فیکری، قادر، نالی، هیجری، مه حوی.

(۱۶) پارچه شیعری سالمی تیدایه.

له لاپه ری یه که مدا میژووی سالی (۱۳۳۳) ی پتوهیه، به لام نازانم ئه و میژوووه چیه و چی نییه.

۷- مینای شکسته:

ئه مه ده سته خه تیک ی گه وره ی خوالیخو شبوو ماموستا نه جمه دین مه لایه، پتر له ۳۴۰ لاپه ره ی قه واره گه وره یه، شیعری زۆرییه شاعیره ناو داره کانی کوردی تیدایه، بایه ختیکی زۆری به دیوانی سالم داوه، دوا ی نووسی نی کورته یه کی ژیا نی ده رباره ی شیعره کانی نووسیویه تی:

« دیوانی سالم له شاری به غدا له لایه ن محمه مد تاهیری مه ریوانی له سالی ۱۹۳۳ م چاپ کراوه. بیجگه له وه ی که چاپ

کراوه گه لای هه لبه سستی شیرینی غه رامی، وه ته ئریخیشی هه یه که
داخلی ئه و دیوانه چاپکراوه نه کراوه، ئیمه ئه و هه لبه ستانه له م
دهفته ره دا دهنووسین به نیشانه ی (چ، ن) ۱۹ / ۴ / ۱۹۴۰
مامۆستا نه جمه دین مه لا، سلیمانی» (ل: ۱۳۴).

دوای ئه مه مامۆستا نه جمه دین مه لا پتر له ۸۰ پارچه شیعری سالمی
نووسیوه، دوای ئه وهیش نووسیویه:

«به کۆمه کیی یه زدان هه لبه ژاردی دیوانی سالم ته واو بوو به قه له می بهنده ی
بئی نه و مامۆستا نه جمه دین مه لا له شاری سلیمانی، له شه وی پینج شه مه ی
۱۸ ی (ربیع الاول) ۱۳۵۹ هـ. ریککه وتی ۲۷ ی نیسانی ۱۹۴۰ م. هیوام وایه
خۆنده وارن له نارێکی نووسنده که م ببورن. چونکه له وهختیکی په ریشانی و
بئی زه وقیدا نووسیومه ته وه.»

دهبئی ئه وه بلاین: که مامۆستا گیوی موکریانی دیوانی سالمی چاپ
کردووه ته وه، گه لای که شکۆلی له به رده ستدا بووه و سوودی لای وه رگرتوون و
به شی زۆری ئه م پارچه شیعرانه ی بلاو کردووه ته وه، به لام ناته واویی زۆریان
تیدایه و هه لای نوسخه و نووسه ره وه و باش نه خوینرانه وه به چاپه که وه زه ق و
دیارن.

جگه له وهیش کاتی وا هه یه زانیاریی زۆر و پر بایه خی له سه ره تای پارچه
شیعره کانه وه نووسیوه.

من له م باسه دا - وهک بریارم داوه - ته نیا به راوردی ده ستخه ته که ی
دیوانه که ده که م و که شکۆله که دیلمه وه بۆ کاری لیکۆلینه وه ی گه وره و ته واوی
دیوانی سالم، به لام لیره دا بۆ ده رخستنی بایه خی سه رچاوه کان و بوونی
زانیاری به نرخ، لا له یه که پارچه شیعی چاپه که ده که مه وه و له ته ک
ده ستخه ته که ی مامۆستا نه جمه دین مه لا دا رووبه روویان ده که مه وه، بۆ ئه مه ی
پارچه شیعره که وهک مامۆستا نووسیویه تی دهنووسمه وه و خویننه ره ده توانی
له ته ک چاپه که دا به راوردی بکات. به لام پێش ئه وه دوو زانیاری، یان دوو

سهرنج دهخه مه روو:

یه کهم: ماموستا نهجمه دین مه لا ده لیت: «ئهمه ی ئاتی ئه وه له بیهسته یه که عه بدوره حمان سالم فهرموویه تی له کاتیکا چووه ته شاری «حله» له ماله عاره بیک میوان بووه خزمه تیان نه کردووه».

پیش ئهمه پیش له باره ی شوینی کۆچی دوا یی «سالم» وه نووسیویه تی: «له پاش رووخانی حوکوممه تی بابان «سالم» به مه ئموورییه ت له لایه نی حوکوممه تی تورکه وه نیرراوه بۆ شاری «حله»، چهند زهمانیک له وئ رای بواردووه و له ویش وه فاتی کردووه و هه له بیهسته یکی دوور و درژی شیه ی له وئ وتوووه که له م کتیه دا، له ئاتی نووسراوه، گله یی له ماله عاره بیک: کردووه که چووه ته مالیان و خزمه تیان نه کردووه».

دووه م: خوالی خۆشبوو گیوی موکریانی به وه تۆمه تبار دهکرا که بۆاری شیعی کوردی کردووه و وشه ی بیگانه ی لئ ده رهاویشتوووه، رهنگدانه وه و کاریگه ریی ئه وه گومانه - دوا ی به راوردکردنی چاپه که له ته که دهسته ته که ی نهجمه دین مه لادا - به روونی لیره دا ده بیزیت.

دهقی پارچه شیعه که له چاپه که دا ۲۱ به یته، له دهسته ته که دا ۳۲ به یته..

باسیگی دستخه‌ته‌که^(۱)

ئه‌م دستخه‌ته‌که وینه‌ی له لای منه وا دیاره کاتی خوئی له شیوه‌ی «به‌یاض» دا نووسراوه‌ته‌وه. له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی به‌که‌می که ژماره‌ی پپوه نییه به خه‌تیکی گه‌وره و سه‌روپۆر بۆکراو نووسراوه:

«تعالی هو الله شأنه العزیز، این کتاب کرماجی قصیده و غزلیات از گفته‌ء سالم و بعضی شاعرهای دیگر است.»

دوای ئه‌وه سه‌ره‌تا‌که‌ی دیار نییه و به‌لای که‌مییه‌وه شه‌ش لاپه‌ره‌ی که‌وتوو، ژماره‌ بۆ لاپه‌ره‌کانی به شیوه‌یه‌کی جیاواز له ژماره دانانی - ته‌رقیمی - ئیسته دانراوه، بۆ نمونه له بری (۲۲) (۲۰۲) نووسراوه. گه‌لی جاریش ژماره‌کان دوویات بوونه‌وه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی که ماوه له به‌یازه‌که به‌گوپه‌ری ئه‌و ژماره دانانه (۷۰) لاپه‌ره‌یه، به‌لام به‌پیتی ئه‌و ژماره‌ی من بۆم داناوه گه‌ییوه‌ته (۱۲۴) لاپه‌ره.

وا دیاره به‌یازه‌که تیکچوو و شیرازه‌ی پساوه و دوایی که‌سیکی ناشاره‌زا ریکی خسته‌وه‌ته‌وه، چونکه له دوو سی شویندا شیوه‌ی گواسته‌نه‌وه و ئه‌مبه‌ره‌وبه‌رکردنی لاپه‌ره‌کان ده‌گۆریت و به‌یه‌ک لادا ناخوینریته‌وه و ده‌جی خوینره به‌شاره‌زایی خوئی باری خویندنه‌وه‌که‌ی بدۆزیته‌وه.

دسته‌ته‌که‌ به‌ زۆری شیعرێ سه‌له، شیعرێ نالی و یه‌ک دوو که‌سی تری تیدایه، ته‌نیا شیعرێ کوردیی تیدایه شیعرێ فارسیی تیدا نییه. کۆتاییشی دیار نییه و نازنریت چهندی لی له ناو چوو.

دسته‌ته‌که‌ له پشیدا خراوته سه‌ر میکروفیلم و ره‌نگه‌ باش چاودیری

(۱) مه‌به‌ستم له‌م دستخه‌ته‌ دستخه‌تی دوومه‌ که به‌ دستخه‌تی سه‌نه ناوی ده‌نیم.

لاپه ره کانی نه کرابیت و پاشو پیتش و که و تن له لاپه ره کانیدا رووی دابیت، دواییش که خراوته سهر کاغز و وینهی گیراوته وه ئه میوه و دیوه، واته ههر دوو لای په رکه وینهی له سهره و ماوهی کار تپدا کردنی باشی نییه، که ئیستا فیهرستم بۆ کردوو فیهرسته که زۆر ته و او و دروست نییه و ده بی جار یکی تر - ئه گهر بلوئ - دستخه ته که وینه بگیرینه وه و لاپه ره کانی ریک بخرینه وه. له دستخه ته له «دیوانی سالم» دا په پیره وی پیتی هیجا نه کراوه و ئه و شیوهی تپدا په پیره وی کراوه شیوهیه کی جیا وازه.

گومان بۆ ئه وه ده چیت له بهر دستخه تی سالم یا له بهر دستخه تیک که له بهر دستخه تی سالم نووسرا بیه وه - نووسرا بیه وه.

رهنگه ئه م شیعرا نهی سالم ئه و شیعرا نه بن که سالم له دوا دوایی ته مه نیدا نووسی بیه وه، یان ئه مانه له بهر دیوانیک نووسرا بیه وه که سالم له دوا دوایی ته مه نیدا ریکی خستبیت؛ چونکه له هه جو یا ته که یدا نووسیویه:

«هجو یا ت است در حالت جهل و نادانی انشاء شده است، استغفر الله.»^(V).

ئه م دستخه ته پیاو یکی خه تخو شی شارهزا نووسیویه تیه وه و خه ته که ی خو شه و هه له ی که مه و نوسخه که بۆ کاری لیکو لینه وه له گه لی له نوسخه کانی تر جیگه ی متمان ه ی زیاتره.

نووسه ره وه ی دستخه ته که له سه ره تای پارچه شیعه ره کانی سالم وه نووسیویه «از گفتهء سالم - شیعی سالمه» له دستخه ته کانی دیدا ته نیا «وله - ئه مه پش هی ئه وه» ده نووسن. له کو تایی گه لی له و پارچه شیعه رانه وه نازناوی «سالم» نییه.

هه رچه نده نوسخه که زۆر کو ن نییه گه لی نیشانه ی رینووسی کوردی له کاره که یدا دیارن و ئه مه پش جیگه ی بایه خیکی تره، نمونه ی ئه م لایه نه پش زۆرن له وانه:

«نمکی، رویه روت، قد نه بی...» که له دستخه ته کانی تر دا به «نمکی، رویه روت، قد نبی...» ده نووسرین.

هرچه‌ند دستخه‌ته‌که‌ی به «نستعلیق» نووسیوه‌ته‌وه -مآلی ئاوابیت-
شکسته‌ی به‌کار نه‌هیتانه‌وه و خه‌ته‌که‌ی زۆر خو‌شخوینته .

هرچه‌نده دستخه‌ته‌که‌ ناته‌واوه و سه‌ره‌تا و کو‌تایی دیار نییه، له ناوه‌وه
دوو میژووی تیدایه؛ یه‌که‌میان له لاپه‌ره ۹۵دا ده‌لی «۱۴ شهر ربیع الاول
۱۳۲۱» له لاپه‌ره (۱۲۱)شدا نووسیویه «هجدهم شهر ربیع الاول ۱۳۲۱» .
ئه‌وه ئه‌ندان‌ه‌ی له‌و میژووه‌دا نووسیویه‌تییه‌وه ده‌کاته چواریه‌کی ئه‌وه‌ی که ماوه
له دستخه‌ته‌که، واته ده‌بی ئه‌م دستخه‌ته - به‌و پدیه - له ۱۵- ۱۶ رۆژدا
نووسرا‌یته‌وه .

له‌م دستخه‌ته وهرده‌گیرئ ده‌بی له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعره‌ی نالی و سالم له
کورده‌ستانی ئیراندا زۆر باو و بلاو بوون و رۆشن‌بیران له هۆل و هه‌ولئ
نووسینه‌وه و کو‌کردنه‌وه‌یاندا بووین .

وه‌ک باسیشی ده‌که‌م ده‌بی نالی که‌ی ئه‌م پارچه شیعره‌ی له تاران گو‌تی و
که‌ی گه‌یشته‌ب‌یته‌ سنه؟ ئه‌مه‌یش بۆ خو‌ی نموونه‌یه‌کی تری بایه‌خدانه به
شیعره‌ی نالی و سالم .

بۆ ئه‌وه رۆشن‌بیران و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتووانی دیوانی شاعیرانی کورد بزانی
ئه‌م دستخه‌ته چی له به‌ره‌می شاعیرانی کورد تیدایه، به کورته‌ی
ناوه‌رۆکه‌که‌ی ده‌خمه‌ روو، به‌لام پێش ئه‌وه ده‌بی بلێم: ئه‌م نووسه‌ره‌وه به‌رپه‌زه
جگه له‌وه خه‌تخۆش و ده‌ستره‌نگین بووه و به‌ته‌نگی کاره‌که‌یه‌وه بووه، زیره‌ک
و ورده‌کاریش بووه و چه‌ند شتی به‌بایه‌خی بۆ تۆمار کردوویین که ئه‌مه یه‌که‌م
جاره میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و میژووی زانایان و ناوداران‌ی کورد هه‌وآلیان
ده‌زانئ . له‌وانه:

«تمت شد از گفته سالم، اصل سکونت آن شاعر در ولایت سلیمانیه و خاک
دولت علیه عثمانیه است، آن شاعر دائی نالی بوده است، در تاریخ هجدهم
شهر ربیع الاول ۱۳۲۱ حقیر سراپا تقصیر علی اکبر ساکن ولایت سنندج
باتمام رسانید»

له‌مه‌وه ئه‌وه ده‌رده‌که‌وئ که تا ئیستا باس نه‌کراوه که سالم خالی نالی بووه .

ههروهها دوو چامهكهی نالی و سالم كه تا ئیسته بهگومانهوه بۆ ئهوه
دهروانرا نالی ئهم شیعری:

«قوربانی تۆزی ریگهتم ئهی بادی خویش مرور

ئهی پهیکی شارهزا به ههموو مولکی شارهزووی

بۆ سالم نووسیوی و پارچهكهی سالمیش وهلامی ئهو بیت، نووسهروهی ئهم
دهستخهته لێردها ئهو گومانهی رهواندوهتهوه و لهسهه پهکهمیانی نووسیوه:

«این قصیده حضرت نالی در قسطنطیه محض احوالپرسی ملک بابان
فرستاده است.»

لهسهه دووهمیان:

«جانم فدای سروکت ئهی بادکی سحر

ای پیک مستعد له هموراه پر خطر»

نووسیویه:

«در جواب همین قصیده، نالی انشاشده است»

دهبی بهسهه ئهوهیشدا نهڕۆم ئهم دهستخهته جگه لهوه له سهرهتا و
ناوهراستییهوه کهوتن و ناتهواویی ههیه کۆتاییهکهیشی نهماوه و له شیعری
نالیدا کۆتایی هاتوو و رهنگه زۆر شیعری تری نالی لهوه بهشه له ناوچوهدا
بیت.

ههروهها گومانم بۆ ئهوهیش دهچیت ئهم دهستخهته بۆ میریک یان کهسیکی
ناوداری ئهو سهردهمه نووسرابیتتهوه و دوور نییه نووسهروه له کۆتایی
دهستخهتهکهوه باسی ئهوهی کردبۆ بهلام - دیسان - به لهناوچوونی کۆتایی
دهستخهتهکه ئهوه لهههلهیش له کیس چوو که زانیی بایهخدانی میر و
ئاغایانی ئهو سهردهمهی کوردستانی ئێرانه به شیعرهکانی نالی و وهک لهوه
دهستخهتهوه که له ههنگاوێکدا سوودی سهرهکیم لێ وهرگرت ئهوه به ئاشکرا
دیار بوو که بۆ «ئهحمده ئاغا» ناویک نووسرابوووه.

فیهرہستیگی دستخہ تہکہ و سہرہ تہای پارچہ شیعہ کان:

ل: ۲ شکوہ بی حاصلہ سالم لہ جفاہای حبیب. (نہمہ دوا بہیتی پارچہیہ کہ کہ سہرہ تاکہی دیار نییہ)

ل: ۲ طرہی تو آبی بقای چہرہ دلی سردیہ شتاب (سالم)

ل: ۳ دور لہ خاکی سری کوی تو صنما تاسفریم (سالم)

ل: ۴ دموی مست بادہ بم تا بم (سالم)

ل: ۵ هل پڑا خوین بہ جگرما می غمزت بہ ظمیر

ل: ۶ دوری روی داوہ خمی سنبلی مو (ناتہواوی)

ل: ۶ هر طرف شمعی رخی جانانیہ (ناتہواوی)

ل: ۷ طلبکم گر بہ غیر از تو لہ اللہ (سالم)

ل: ۷ رہا ناکم دلم طرہء خمی یار (سالم)

ل: ۸ غبغب و خال و لب و طرہء یار (سالم)

ل: ۹ چاوکت وختی بہ ایما میلی جامی می دکا (سالم)

ل: ۱۰ بیم رقم کم گر لہ شرحی غم کمی

ل: ۱۱ دوا ہردم شکر خندت ثمرقند. (سالم)

ل: ۱۱ بہ فن ای مدعی گر ببیہ ابلیس (سالم)

ل: ۱۲ لطیف و سروقد و گل جبینی (سالم)

ل: ۱۳ اشارہ غمزہ رنگہ قصد سر بی (سالم)

ل: ۱۴ تابی کوا آینہ روی توی بیتہ ناو (سالم)

ل: ۱۵ لہ ناو زلفا برو دلدار مہستور (سالم)

ل: ۱۶ چونکہ او گوی زنخدانی ہیہ (سالم)

ل: ۱۷ سوی عاشق وختی ایما رو برو تیرافکنی (سالم)

ل: ۱۸ لہ دلدا چونکہ هر خوینم دخوا غم (سالم)

- ل: ۱۹ هلاکی جانی بیمارانه اُمه شو (سالم)
- ل: ۲۰ راسته ای زلف سیه مارانی (سالم)
- ل: ۲۱ عبدال اُبد هر منم ای چرخ جفاکیش (سالم)
- ل: ۲۱ دل له حلقه چینی زلفت ای بسا زنجیری دی (سالم)
- ل: ۲۱ به خدای له روژ شو دینی (سالم)
- ل: ۲۲ حسابی نفعهء زلفت له کل مشکی خطا ناکم (سالم)
- ل: ۲۴ رنجشی معشوقه گر عاشق له بر چاوی نه بی (سالم)
- ل: ۲۵ روژ دل هر شوی تاره چ لوی بم چ لمی (سالم)
- ل: ۲۶ هر سحر دینیته یادم کوی تو ملکی خطا (سالم)
- ل: ۲۶ کار آشفتم دریغا رنگی سامانی نیه (سالم)
- ل: ۲۷ وکونی تا لبم نه کری لبی یار (سالم)
- ل: ۲۸ له رزای دل اکر تیرت خبردا (سالم)
- ل: ۲۸ بو پاسی رو له طرهء مو مار ارقمی (سالم)
- ل: ۲۹ به پابوست بکا کر سر وکو فرش (سالم)
- ل: ۲۹ تا منزلی تیری نگهت ناوی دلم بی (سالم)
- ل: ۳۰ به حسرت اشک آلم دپته سر رو (سالم)
- ل: ۳۱ اکر چ سینه بو دل وک سپر بو (سالم)
- ل: ۳۱ تفرجگاه دل گلزار روته (سالم)
- ل: ۳۲ خو شا هر جا که فصدی لب دکا یار (سالم)
- ل: ۳۲ که الماسی مژت کیر بدلما (سالم)
- ل: ۳۳ چ دبی کر له رقیبم دلم آزاری بیی (سالم)
- ل: ۳۴ به دل وختی نکه مژگان دلبر (سالم)
- ل: ۳۵ فلک زحمت له دلّ میلِت بدرکا (سالم)

- ل: ۳۶ جهان آرایه مه اما نه وک روت (سالم)
- ل: ۳۷ له محشردا اکر بی روی تو مایل بجننت بم (سالم)
- ل: ۳۷ صد مولوی به فتوی دل دبنه عیسوی (سالم)
- ل: ۳۸ سوادى قیرکون شبها له نسخهء عنبرین موته (سالم)
- ل: ۳۹ به روی روزا نواندی لیل دیجور (سالم)
- ل: ۴۰ اکر دستم دگاته گوی پستان (سالم)
- ل: ۴۱ عیلاجی ایشی دل ناکا بصد مرهم حکیم امشو (سالم)
- ل: ۴۲ خراب خانهء دل هر وکو خانهء خراب کردم (سالم)
- ل: ۴۴ به چین گرتویه زلفت کرد رخسار (سالم)
- ل: ۴۵ آبی حیاتی منه بوسهء لیوی حبیب (سالم)
- ل: ۴۶ نگه کی گر به چاوی فتنه انگیز
- ل: ۴۶ له روی تیری موژهی خونریزی مهحبوب. (سالم)
- ل: ۴۷ له چرخى حسنتا هاتن مطابق (سالم)
- ل: ۴۸ ای دیده وا دیاره که تو آبرووم دبی (سالم)
- ل: ۴۹ مرادم حالی خومه گر حدیثی شور بلبل کم (سالم)
- ل: ۵۰ الوداع ای ملک بابان الوداع (سالم)
- ل: ۵۱ زمانه قد له کل اولادی آدم با وفا نابی (سالم)
- ل: ۵۲ سروکاری خیالت ابتدا وختی لهکل دل بو (سالم)
- ل: ۵۲ دناسی قاتلی دل گر نگه کی سوی مژگانن (سالم)
- ل: ۵۳ بیتو... کریم وک رعدی نوبهاران (سالم)
- ل: ۵۴ به ابد جیگهء من منزلی جانانه نیه (سالم)
- ل: ۵۴ دلم شاده له بندی سلسلهی گیسوی دلبردا (سالم)
- ل: ۵۵ بو منی بی سرو پا غیر وفا پیشه نما (سالم)

- ل: ۵۵ له رمزی سری عشقا اهل دل بیدار و باهوشه (سالم)
- ل: ۵۶ دلی پر وحشتم جانا له بر مژگانی وک تیرت (سالم)
- ل: ۵۷ له بر پیکانی تیری آهی من مومه حجر امشو (سالم)
- ل: ۵۷ غلامی دیدهء مخموری تویه نرگسی شهلا (سالم)
- ل: ۵۸ له بر تعمیری ام ویرانه محنت ملکی آدهم بو (سالم)
- ل: ۵۹ بو خال لبث زلف سیهدامه همو دم (سالم)
- ل: ۵۹ نایلی بیمه حضورت منی آواره عبث (سالم)
- ل: ۶۱ نمکی ریته برینم نمهکی روی ملیح (لیره‌دا که‌وتن هه‌یه)
- ل: ۶۱ اُ به دورمدا وفا کیشاویه مرکز (سالم)
- ل: ۶۰ اُ عقیم آسا له زگ وستایوه وصلی نما ایتر (سالم)
- ل: ۶۰ سوادى پردهء ظلمت سیاهی نسخهء موته (سالم)
- ل: ۶۰ له سینه‌مدا سه‌دای نالینه بی تو (سالم)
- ل: ۶۲ طریقی عشقت ار ون کم تریقی دشت محشر یم (سالم)
- ل: ۶۲ له غمزه چاوی مخمورت بتال بو (سالم)
- ل: ۶۲ یاد زلف و ابرو و مژگان یار (سالم)
- ل: ۶۴ سوادى دا به مغرب طرهء گیسوی جانانم (سالم)
- ل: ۶۵ سا بزاری بو ننالینم له داغی فرقتت (سالم)
- ل: ۶۵ له قبله رو به روت محرابه بو دل (سالم)
- ل: ۶۶ له هر موی برو زلفت به‌داوه (سالم)
- ل: ۶۷ وکویک دیته بر گوی پیایوی احمق (سالم)
- ل: ۶۷ زورقه دل دریا و مردم ناخدا (سالم)
- ل: ۶۸ خمی قدم له غمدا شیوه ابروته تا موته (سالم)
- ل: ۶۸ له زلف و اگریجت بو کلم و غیغب (سالم)

- ل: ٦٩ بندی کردم به جفا لا مذبی پرستمی (سالم)
- ل: ٧٠ اوف خدا ام چژنه بو حالی غریبان ماتمه (سالم)
- ل: ٧٠ وا دل له خه یالاتی نهان پر غمه امشو (سالم)
- ل: ٧١ تا طاقه له سینم دل غمدیده له کوی تو (سالم)
- ل: ٧٢ به محضی جورو... هرکسی ترکی محبت کا (سالم)
- ل: ٧٣ معنی نین وکو یک شرحی من و دلبری من (سالم)
- ل: ٧٤ له پوزی لامعی طشتیکی راگرتوتی رومه (سالم)
- ل: ٧٥ جانانه حالی ام دله گر جستجو دکی (سالم)
- ل: ٧٤ حرمتی دل واجبه چونکه مکانی دلبره (سالم)
- ل: ٧٥ ای دلا حلقهء او زلفه همو دامه مچو (سالم)
- ل: ٧٦ به افسونی نگاهی سحر دیدهء نازنینی من (سالم)
- ل: ٧٧ هتاکی ای فلک بو بختی من جورو تظلم بی (سالم)
- ل: ٧٨ دیده بی دیدار دلبره تاره مهستوری نکا. (سالم)
- ل: ٧٨ آشفته کناری گرت گیسو له رخی یارا (سالم)
- ل: ٧٩ پار سال له وصلدا به صفا عیش جمم بو (سالم)
- ل: ٨٠ ترکی چاوی دلبرم وختی نگه تیر افکنه (سالم)
- ل: ٨٠ پنجه بو تصویر ابروت پیروی مانی دکا (سالم)
- ل: ٨١ اسمان دهقانو عمرم کشت دواسی ماه نو (سالم)
- ل: ٨٢ تا رقیب حاضره گاهی حذره نهک حضره (سالم)
- ل: ٨٢ دک رقیب توشی بلای بی نجاتت قد نهبی (سالم)
- ل: ٨٣ تا له لیوم خدایا بار ام هجرانه بی (سالم)
- ل: ٨٤ وک درو فوه نخشه دندان و لیبی آلت (سالم)
- ل: ٨٤ تماشای کوی زرخندان دلی نارنج بغدایه (سالم)

- ل: ۸۵ دود آهی سحرم روی فلکی کرده سیحاب (سالم)
- ل: ۸۵ له وادی فرقتا روزم وکو شوی تاره (سالم)
- ل: ۸۷ دل له محنت کیله ریم کن با بغم درچم له شار (مهولانا خالید)
- ل: ۸۶ به دل کین با به نشئه می خماری محنتی دنیا (سالم)
- ل: ۸۸ اگر امیدی دل بینته جی ماهی جهان آرا (سالم)
- ل: ۸۹ تیروش دیمه گذشت و عهد نیسان هاتوه (سالم)
- ل: ۹۲ قربان توز ریگتم آی باد خوش مرور (نالی)
- لهسر ئم قهصیده نووسیویه: این قصیده حضرت نالی در قسطنطنیه محض احوالپرسی ملک بابان فرستاده است.
- ل: ۹۸ جانم فدای سروکت ای بادکی سحر (سالم)
- لهسر ئم قهصیدهیه نووسیویه: در جواب همین قصیدهء نالی انشا شده است.
- ل: ۹۹ مهی دی هاتو چو رابرد و شوی دی (سالم)
- در وصف والی کردستان انشا شده است.
- ل: ۱۰۳ هجویات است در حالت جهل و نادانی انشاء شده است. استغفرالله.. (سالم)
- ل: ۱۰۳ مولتنما باز له قهرا بو به نوکی نیشتر (سالم)
- ل: ۱۰۴ در زفاف درویش آقا انشا شده (سالم)
- ل: ۱۰۴ مرغ دل بو سیری شادی وا له سینمدا دفری (سالم)
- ل: ۱۰۶ له ذکری آلتی یاری قلندر (سالم)
- ل: ۱۰۷ رفیق بینو تماشاکن دمی بوک بردنه امشو (سالم)
- ل: ۱۰۹ کس نلی پیم ای فلانی هجوی سنگ هل کیش مکه (سالم)
- (هجو احمد سنگ هل کیش)
- ل: ۱۱۱ دوس دل سردم ... (کلام حبیب الله خان کلیاهی)

- ل: ۱۱۲ اگر نخلی مرادم بی ثمر بی (سالم)
- ل: ۱۱۳ له کنجی محنتا هر شو خیالی وصل دلبرکم (سالم)
- ل: ۱۱۴ راسته دل حبسه ولی شاده له گیسوی حبیب (سالم)
- ل: ۱۱۵ دستی من تعویذه بوردی بلا (سالم)
- ل: ۱۱۶ همو شو چاوه‌ریم بلکم به مخفی یار جانی بی (سالم)
- ل: ۱۱۷ ابد قط ستری اندامت بتا جامهء کتان نابی (سالم)
- ل: ۱۱۸ چونکه اقلیمی فراق آب و هواییکی نیه (سالم)
- ل: ۱۱۹ وجودم راسته خوی سوتا ولی اکثر خطای یاره (سالم)
- ل: ۱۲۰ بی تماشای خالی توخالی له مردم دیده‌ما (سالم)
- ل: ۱۲۱ له ظلمت برمه بر کس گر عرایض (سالم)
- ل: ۱۲۱ گریزانی جفام ای ترکی سیمین بر خدا حافظ
- * تمت شد از گفته‌ء سالم اصل سکونت آن شاعر در ولایت سلیمانیه و خاک دولت علیه‌ء عثمانیه است، آن شاعر دائی نالی بوده است. در تأریخ هجدهم شهر ربیع الاول ۱۳۲۱ حقیر سراپا تقصیر علی اکبر ساکن ولایت سنندج باتمام رسانید.
- ل: ۱۲۲ بدا احوالی اشخاصی که خاصی ملک بابانن.
- ذکر پریشانی نجبای بابان از گفته‌ء نالی در ولایت سلیمانیه انشا کرده.
- ئه‌م پارچه شی‌عره چوار لاپه‌ره‌یه دواى ئه‌وه ده‌سخه‌ته‌که به‌بی کۆتاییه‌اتنیکی دیار ته‌واو بووه.

فیهرهستی دستخهتی ئەحمەد ئاغا

کاتیک دستخهتی ئەحمەد ئاغام دستکەوت شیعەرە بلاونەکراوەکانیم له ژێر ناوونیشانی «هنگاوێک لەسەر رینگە ی لیکۆلینەوهی...» دا بلاو کردەوه، هەر ئەو دستخهتەم لەو شیوه له دستدا بوو، بۆیه بایهخم تەنیا به پارچه شیعەرە بلاونەکراوەکاندا و نهچومە بواری نووسینی ناوهرۆکی دستخهتهکه، بهلام که دستخهتی «عەلی ئەکبەری سنهیی» م دستکەوت و ناوهرۆکهکهیم له تهک ناوهرۆکی دستخهتی ئەحمەد ئاгада بهراورد کرد، له هەندێ رووهوه گومانم بۆ ئەوه چوو که ئەم دوو دستخهته یهکێکیان لهبەرئەوی تریان نووسرايئتهوه، یان هەردووکیان لهبەر دستخهتیک نووسرايئتهوه. ئەوهيش که ئەو گومانە ی دروست کرد ئەوهیه:

* ئەم دوو دستخهته هیچیان لهسەر تهرتیبی پستهکانی هیجا نهنووسراونهتهوه و لهوانهیه له نووسینهوهیاندا بابهتبهندی پهیرهویی کرايئت.
* له هەردووکیاندا بابهتی «ههجویان» بهجیا نووسراوه و له سهری نووسراوه «ههجویان».

* هەردوو دستخهتهکه به زۆری شیعری «سالم» یان تیدا یه.
* پارچه بلاونەکراوەکانی هەردووکیان لهیهکهوه نزیکن. هەر چهند زنجیره ی پارچه شیعەرەکان له هەردوو لادا وهک یهک نین.

لهبەر ئەو لهیهکچوونانه و لهبەرئەوهی مهبهستم لهم کارهدا خزمهتکردنی دیوانی سالم و کارناسانکردنه بۆ ئەو کهسانه ی دهیانهوئ له دیوانی سالم بکۆلنهوه، وام به باش زانی لهم ههولە نوێیهدا فیهرهستی ئەم دستخهتهش بخرمه پال فیهرهستی دستخهتی سنهیی و بهر چاوریوونیهک بۆ لیکۆلهرهوانی دیوانی سالم بکهم و کۆمه لیک بهو بهرێزانه بکهم.

فیهرهستی دستخه تی نهحمه د ئاغا

- ۱- سهرهتاکی ناتهواوه و بهم بهیته دست پی دهکات:
- ۱ نگاهت گر باهوی چین بدم نسبت دروی مخطه
- ۱-۲ بو خال لبِت زلف سیه دامه همو دم
- ۲-۳ نایلی بیمه حضورت من آواره عبث
- ۲-۴ له سینمدا صدای نالینه بی تو
- ۳-۵ نمکی ریته برینم نمکی روی ملیح
- ۴-۶ بدورمدا وفا کیشاویه مرکز
- ۵-۷ اگر باور دکی سوگند بابروت
- ۵-۸ بغمزهء چاوی مخمورت بتال بو
- ۶-۹ یادی زلف و ابرو مژگان یار
- ۷-۱۰ طریقی عشقت ار ون کم طریقی دشت محشریم
- ۷-۱۱ به حقیقت صفا استادی هنر
- ۸-۱۲ سا بزاری بو ننالینم لداغ فرقتت
- ۹-۱۳ له قبلهء روپروت محرابه بو دل
- ۹-۱۴ سوادى دا بمغرب طرهء گیسوی جانانم
- ۱۰-۱۵ وکویک دیته برگوی پیایوی احمق
- ۱۱-۱۶ زورقه دل دیده دریاو مردم ناخدا
- ۱۲-۱۷ لحمهء رای هندی غم شهی شادی گریزانه
- ۱۳-۱۸ له هر موی برو زلفت بداهه
- ۱۳-۱۹ بندی کردم بجفا لا مذبی پر سمتی
- ۱۴-۲۰ خمی قدم لغمدا شیوهء ابرونه تا موته
- ۱۵-۲۱ لزلف و اگریجت بو کلم غبغب
- ۱۶-۲۲ تا تاچه لسینم دل غمدیده له کوی تو
- ۱۶-۲۳ اوف خدا ام جژنه بو حال غریبان ماتمه

- ۲۴- وا دل لخیالاتی نهان پر غمه امشو ۱۷
- ۲۵- معنی نین وکو یک شرح من دلبری من ۱۸
- ۲۶- بمحض جوری دلبر هرکسی ترک محبت کا ۱۹
- ۲۷- جانا حالی ام دله گر جستو جو دکی ۲۰
- ۲۸- ای دلا حلقهء او زلفه همو دامه مچو ۲۱
- ۲۹- حرمتی دل واجبه چونکه مکانی دلبره ۲۱
- ۳۰- لنوری لامعی مشتیکه راگرتو وتی رومه ۲۱
- ۳۱- .. وشان ملک عرب جمله یک بیک ۲۲
- ۳۲- بدل کین بالنشه می خماری محنتی دنیا ۲۲
- ۳۳- اگر امیدی دل بی نیته جی ماه جهان آرا ۲۳
- ۳۴- دله خلوت سرای حضرت دوست ۲۴
- ۳۵- هر دیدن تویه دل پکا شاد ۲۵
- ۳۶- سهی قران مشکین زلف و پرچم ۲۶
- ۳۷- خضروارم اگر ماچی کرم کی ۲۸
- ۳۸- وله برکلام سعدی: روه یاگل امه یابرگ نسرين ۲۹
- ۳۹- وله برجامی: گوارت کوته سر روشنی بناگوشی ۳۰
- ۴۰- لیتره دا ناته واویی و که وتن ههیه. سه رهتای لاپه ره ی تیداچوو به (به ایماکر) دهستی پی کردوو. سه رهتای نه و لاپه رهیش که نیسته ههیه به:
- ۳۱ زخم دل بو آب پیکان تشنه ما
- الوداع ای تیر مژگان الوداع
- ۳۱- فرح بو دل له طالعما چه کم بو
- ۴۲- سه رهتای نه م لاپه رهیش - وا دیاره- دوا ی ناته واویی دیت:
- ۳۲ بمن بی سینه سختم به قلغانی نظر ناکم
- ۴۳- بیابوسی لقدتا طره تاکی چین بچین درژی
- ۴۴- رو بروی نقش نگین مصطفا ۳۳

- ۳۵ - ۴۵- دزانی باغ بخت اهل دل بو قد ثمر نادا
- ۳۶ - ۴۶- طریقی عشقت ار بردم خجالت بم لمحشردا
- ۳۷ - ۴۷- چشمن نهر روان دیدهء گریانی منه
- ۳۸ - ۴۸- قادری بو نظم و بین کفرو دین
- ۳۹ - ۴۹- لطف یارهوه نوبهء نظره
- ۴۰ - ۵۰- بسر گلدا لسانت گل دباری
- ۴۰ - ۵۱- عین فوارهء خوین دیدهء بی آوی منه
- ۴۱ - ۵۲- مایله وک سری زلفت سری من با بری پا
- ۴۲ - ۵۳- قد تاوا نابی آرزوی یارم
- ۴۲ - ۵۴- حک بکم دفتری سعدی دمی وصف ار به بیان
- ۴۳ - ۵۵- طره بو آب بقای چهر دلی برد بشتاب
- ۴۴ - ۵۶- دور لخاکی سری کوی تو صنما تا سفریم
- ۴۵ - ۵۷- دموی مست بادهبم تا بم
- ۴۶ - ۵۸- هل پڑا خوین بجگرما دمی غمزت بظمیر
- ۴۷ - ۵۹- سراپا بنده اندامم له بندی سحری جادوی
- ۴۸ - ۶۰- هاته روی دل لغمزه بسکه خدنگ
- ۴۸ - ۶۱- زلفی جانانه لدوری کمرا
- ۴۹ - ۶۲- هر طرف شمعی رخ جانانیه
- ۵۰ - ۶۳- غبغب و خال لب و طرهء یار
- ۵۰ - ۶۴- روی لناو طره چرایه و لشبایه
- ۵۱ - ۶۵- طلب کم گر بغیر از تو له الله
- ۵۲ - ۶۶- رها ناکا دلم طرهء خمی یار
- ۵۲ - ۶۷- بیم رقم کم گر لشرح غم کمی
- ۵۳ - ۶۷- امرو بدلبیری شهی هر مرزو کشوری

- ۵۴ - ۶۹- چاوکت وختی به ایما میل جام می دکا
- ۵۴ - ۷۰- لطیف و سرو قدو گل جبینی
- ۵۶ - ۷۱- بفن ای مدعی گر ببیه ابلیس
- ۵۷ - ۷۲- دوا هر دم شکر خندت ثمر قند
- ۵۸ - ۷۳- تابی کوا آینه روی توی بیته ناو
- ۵۹ - ۷۴- اگر نخل مرادم بی ثمر بی
- ۶۰ - ۷۵- چونکه او گوی زنخدان هیه
- ۶۲ - ۷۶- لئاو زلفا برو دلداره مستور
- ۶۳ - ۷۷- دلدا چونکه هر خوینم دخوا غم
- ۶۴ - ۷۸- سوی عاشق وختی ایما روبری تیر افگنی
- ۶۴ - ۷۹- عبدال ابد هر منم ای چرخ جفاکیش
- ۶۵ - ۸۰- راسته ای زلف سیه مارانی
- ۶۶ - ۸۱- هلاک جان بیمارانه امشو
- ۶۷ - ۸۲- بخدای که روژ و شو دینی
- ۶۸ - ۸۳- دل لقلقهء چین زلف ای بسازنجیری دی
- ۶۹ - ۸۴- زنجشی معشوقه کر عاشق لبر چاوی نبی
- ۷۰ - ۸۵- حسابی نفحهء زلفت له کل اشک خطا ناکم
- ۷۱ - ۸۶- هر سحر دینیته یادم کوی ملک خطا
- ۷۲ - ۸۷- روژی دل هر شوی تاره چه لوی بم چه لمی بم
- ۷۳ - ۸۸- بو پاس رو لطره مو ماری ارقمی
- ۷۳ - ۸۹- لزاری دل اگر تیرت خبردا
- ۷۴ - ۹۰- وکونی تا لبم نگری لب یار
- ۷۵ - ۹۱- بحسرت اشکی آلم دیته سر رو
- ۷۶ - ۹۲- تا فنرلی تیری نگهت ناوی دلم بی
- ۷۶ - ۹۳- بیابوست بکا گر سر وکو فرش

- ۷۷ - ۹۴- اگرچه شو انیسم وک ملک بو
- ۷۷ - ۹۵- خوشا هر جا که قصدی لب دکا یار
- ۷۸ - ۹۶- تفر جگاه دل گلزار روته
- ۷۸ - ۹۷- اگر چی سینه بو دل وک سپر بو
- ۷۹ - ۹۸- بدل وختی نگه مژگان دلبر
- ۸۰ - ۹۹- چه دبی گر له رقیم دلم آزاری ببی
- ۸۰ - ۱۰۰- جهان آرایه مه اما نوک روت
- ۸۱ - ۱۰۱- فلک زحمت لدل میلِت بدرکا
- ۸۳ - ۱۰۲- سواد قیر گون شبها لنسخهء عنبرین موته
- ۸۳ - ۱۰۳- لمحشردا اگر بی روی تو مایل بجنِت بم
- ۸۴ - ۱۰۴- صد مولوی به فتوی دل دبنه عیسوی
- ۸۵ - ۱۰۵- اگر دستم دگاته گوی پستان
- ۸۶ - ۱۰۶- بروی زوژا نواندی لیل دیجور
- ۸۷ - ۱۰۷- خراب بی خانهء دل هر وکو خانهء خراب کردم
- ۸۷ - ۱۰۸- علاجی ایش ناکا حکیم امشو بصد مرهم
- ۸۸ - ۱۰۹- حکایت خوانه طوطی دل بدور دام گیسودا
- ۸۹ - ۱۱۰- بچین گرتویه زلفت کرد رخسار
- ۹۰ - ۱۱۱- نگه کی گر بچاوی فتنه انگیز
- ۹۱ - ۱۱۲- له مهتابا که دل دی اگریجهء وک عقربت امشو
- ۹۲ - ۱۱۳- لروی تیپی مژهء خونریز محبوب
- ۹۳ - ۱۱۴- آبی حیاتی منه بوسهء لیوی حبیب
- ۹۴ - ۱۱۵- ای دیده وا دیاره کتو أبروم دبی
- ۹۵ - ۱۱۶- لچرخی حسنتا هاتن مطابق
- ۹۵ - ۱۱۷- اژدها یک شو ببینی مار زلفت گر لحو
- ۹۶ - ۱۱۸- مرادم حالی خومه گر حدیثی شور بلبل کم

- ۹۶ - ۱۱۹- سروکاری خیالت ابتدا وختی لگل دل بو
- ۹۷ - ۱۲۰- کی مقارن بن لوصلا روی من رخساری یار
- ۹۷ - ۱۲۱- هر شو که ماهتاب رخت درکوی لدور
- ۹۸ - ۱۲۲- نگه ناکی بلای افتادکانا قد لبر تمکین
- ۹۸ - ۱۲۳- رافزی شیون لهردولا نزان و بیخبر
- ۹۹ - ۱۲۴- دناسیی قاتل دل گرنگه کی سوی مژگان
- ۱۰۰ - ۱۲۵- برخ رنگین و دل سنگین میان لاغر کمرزین
- ۱۰۱ - ۱۲۶- زمانه قد له گل اولاد آدم با وفا نابی
- ۱۰۱ - ۱۲۷- بأبد جیگه من منزل جانانه نیه
- ۱۰۲ - ۱۲۸- دلم شاده له بندی سلسلهء گیسوی دلبردا
- ۱۰۳ - ۱۲۹- بی تو مهیبه کریم وهک رعد نو بهاران
- ۱۰۴ - ۱۳۰- دلی پر وحشتم جانا لبر مژگان وک تیرت
- ۱۰۴ - ۱۳۱- بو منی بی سرو پا غیر وفا پیشه نما
- ۱۰۵ - ۱۳۲- لرمزی سری عیشقا اهل دل بیدار و باهوشه
- ۱۰۶ - ۱۳۳- لبر تعمیر ام ویرانه جنت ملک آدم بو
- ۱۰۷ - ۱۳۴- بس مشکله زاهد بگیه عشق حقیقی
- ۱۰۷ - ۱۳۵- شیولی بحری اشکم تر دکا پشتهی سمک امشو
- ۱۰۸ - ۱۳۶- لبر پیکان تیری آهی من مومه حجر امشو
- ۱۰۸ - ۱۳۷- کشادی عقدهء خاطر بکاری بو اویش رابورد
- ۱۰۹ - ۱۳۸- چه حاصل اژدهای زلفت بدایم وقف گردن بی
- ۱۱۱ - ۱۳۹- زاکری لفظ شهادت به دلا حالتی نزع
- ۱۱۱ - ۱۴۰- ایام عید و عهد گل و موسم بهار
- ۱۱۱ - ۱۴۱- روت نازک و لطیفه وکو نوگل بهار
- ۱۱۰ - ۱۴۲- غولام دیدهء مخمور تویه نرگس شهلا
- ۱۴۴ - ۱۴۴- سواد پردهء ظلمت سیاهی نسخهء موته

- شعاعی ماه دو هفته له عکس پرتوی روته ۱۱۰
- (لاپه رهکان پاش و پیتش کهوتوون) نهمه‌یش سه‌ره‌تای پارچه‌یه‌ک شیعره که
 ئەو دواکه‌ی دیار نییه و ئەم پارچه‌یش له‌وانه‌یه له دیوانه‌که‌دا نییه ۱۱۰
- ۱۴۶- مخمس بر نالی - ای حارث اگر دولت جاھ و حشمت بو ۱۱۷
- ۱۴۷- دل لحنه کیله ریم کن با لغم درچم لشار ۱۱۸
- ۱۴۸- ای پیره‌ن نقاب عفت ۱۲۰
- ۱۴۹- ای جامه‌ء نیک بخت دلبر ۱۲۱
- ۱۵۰- ترک چشمش کار جاد و گهر است ۱۲۱
- ۱۵۱- تا سرشک از دیدگان افشاندہ ام ۱۲۲
- ۱۵۲- پروانه صفت دل بهوای تو پریده ۱۲۳
- ۱۵۳- ز خالشی دلیرم در دام گیسو دانه میسازد ۱۲۴
- ۱۵۴- دکا دنیای پر شورش لهر سو فتنها پیدا ۱۲۴
- ۱۵۵- در وصف والی - مہی دی هاتوچو رابورد شوی دی ۱۲۸
- ۱۵۶- هجویات - مو لتنما باز لقه‌دا بو بنوک نیشتر ۱۳۰
- لیژده‌دا که‌وتن و ناتہ‌واویی هه‌یه
- ۱۵۷- دادپوشی سرو گوی زین له نشیب ۱۳۱
- ۱۵۸- رفیق بینو تماشاکن دمی بوک بردنه امشو ۱۳۱
- ۱۵۹- مورغی دل بو سیری شادی وا لسینم فری ۱۳۱ مکرر
- ۱۶۰- بیستم آغه سوره مه‌دحی وا شه‌گیری کردوه ۱۳۳
- ۱۶۱- لق لق آسا لق و بدروته فلان ۱۳۴
- ۱۶۲- خوش بو بهار در کنار کشت ۱۳۵
- ۱۶۳- کلام سرکار شیخ است - باز لیلی زخیمه بیرون شد ۱۳۷
- ۱۶۴- کای جهان جلوگاه قدرت تو ۱۳۹
- ۱۶۵- سلکانی که لا مکان سفرند ۱۴۱
- ۱۶۶- دگر دشنه‌ء دهر خونریز شد ۱۴۶

چیم بۆ ئەم شیعراڤه کردوو؟

وهك نووسىيومه ئەم چامانه ئەمه يهكهم جاره بلاو دهكرينهوه و له يهك
نوسخهيش زياتريان له دهستدا نيهه و به رينووسى كۆن نووسراون. من
ههولم داوه - بهگويژهى توانا - بهيتهكان بهينمهوه سهه رينووسى باوى
كوردى ئيستا و بهو شيوه پيشكيشى خويندهوارانى بگهه.

ههئدى وشه و رستهى واى تىدايه خويندنهوهيان يان شيوهى گۆكردنيان
نازانم، ههولم داوه وهك رينووسهكاني خويان روونوسيان بگهه و له ناو دوو
كهوانهى ئاوا (... !) دام ناون، تا بزانم دواتر شيوهى دروستى
خويندنهوهيان دهزانریت.

وهك لهو ئاماژانهوه دهردهكهويت چههه شويئيكه بۆ راست نهبووتهوه،
لهبهرهوه خوينههه ئازيزيش بگهه به هاويهشى ئهركى ساغكردهوهى ئەم
دهقانه وينهه تهواوى چامهكانم بلاو کردووتهوه، تا ئهويش به دهورى خوى
بهشى خوى بخاته ئەم كاره و ئهگهه منيش له ساغكردهوهى شويئنگهليكداه به
ههلهدا چوويم راستيان بگههوه.

له دهقهكهدا (چ نالى و چ سالم) ههئدى رسته و وشهيان بهكار هيناوه كه
ئىستا له ناو خهلكدا يان ههه بهكارنابرين، يان زۆر كهمن ئهوانهه ئهه رسته
و زاراوانه به دروستى بزانن، من وهك خويان نووسىيومن بۆ ئەمهولا بهلكو به
شپنهههه بگههه مانا و مهبهستهه دروستيان.

بهگويژههى توانا ههولم داوه دهقهه شيعرهكان وهك دهستهتهكه و له
دهستهتهكهوه نزيك بهينمهوه سهه رينووسى كوردى، بۆچوون و
راستكردهوهى خۆم و ليكۆلينهوهى زياترى دهقهكهه بۆ كات و شوينى خوى
هيشتووتهوه. دهستهتهكهه يهك نوسخههه و هههچهند كه جوان و خوشخوين

و پوخته و نووسرهوهکهی به سهلیقه و وردهکار بووه کهمه ههله و لهبیرچوون و دوویاتبوونهوهی ههیه. بۆیه دهبی چاوهروانی نوسخه‌ی دووهم و نوسخه‌ی تر بین تابزانی چۆن دهبیئت.

دهبی ئهوه‌یش بلّیم: بۆ پارچه شیعره‌که‌ی نالی، که له دیوانی سالمدا به ناوی سالمهوه بلاو کراوتهوه، جیاوازیی زۆری له نیوان چاپه‌که و ده‌ستخه‌ته‌که‌ی لای مندا ههیه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی نه‌ماوه تا سوودی لی وهر‌بگیرئ، وه‌ک ری‌بازی زانستی ده‌خوازیت نه‌کرا به‌راورد له نیوانیاندا بکه‌م و^(۱) ئه‌و بابه‌ته‌م خسته لاه بۆ هه‌لیکی تر به‌لکو ده‌ستخه‌تیکی ئه‌م پارچه شیعره ده‌ست بکه‌وئت و باشتر لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکریت.

یه‌ک دوو نمونه‌ی جیاوازی:

له به‌راوردیکی سه‌رپیی له نیوانی دیوانی چاپی سالم و ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌دا زۆر به‌ ئاشکرا درده‌که‌ه‌وئ که ئه‌و دیوانه چاپه‌ی سالم که خوالیخۆشبوو گیوی موکریانیی کردوویه‌تی و دوا چاپی دیوانی سالمه، چاپیکی شیرزه و شیواو - یان شیویئزاهه- و پر له هه‌له‌یه و ده‌بی کاری به‌په‌له بکریت بۆ ئه‌وه‌ی دیوانی سالم وه‌ک شیایه‌تی - به‌گۆیره‌ی توانا و ده‌رامه‌تی سه‌رچاوه‌ی نوئ - کاری بۆ بکریت و له به‌رگیکه‌ی قه‌شه‌نگی نویدا جیکه‌ی خۆی له ئه‌ده‌ب و فره‌هنگی کوردیدا بکریت و، رۆشنییرانی کوردیش به‌م سه‌رچاوه ده‌وله‌مه‌ند و به‌پیزه‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی نوئی لیکۆلینه‌وه‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و که‌له‌پووریان بخریته به‌رده‌ست.

من له‌م هه‌له‌دا هه‌ر بواری ئه‌مه‌م هه‌یه و ئه‌مه‌نده‌م پی ده‌کریت و سه‌رقالیی و بی کاتیی و سه‌رگه‌رمیم به‌ پرۆژه‌گه‌لی تره‌وه ئه‌وه‌یان لی گرتووم بتوانم ئه‌م کاره‌گه‌وره‌ پیرۆزه «لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی سالم» ئه‌نجام بده‌م. به‌لام وه‌ک له

(۱) ب‌روانه: تحقیق النصوص ونشرها، عبدالسلام هارون، الطبعة الثانية، مؤسسة الحلبي وشركاه للنشر والتوزيع. مطبعة المدني شارع العباسية بالقاهرة. ۱۳۸۵هـ

«ههنگاوێک» دا نووسیم ئەمجاره‌یش ده‌یلمه‌وه: هه‌ر که‌سیک بچیته ژێر باری ئەم کاره پیرۆزه‌ ئه‌وه من له‌ عاستی خۆمه‌وه یارمه‌تیده‌ریکی باش و بێ هه‌ق و مزى ده‌بم و ده‌رگه‌ی کتێبخانه‌که‌م له‌به‌رده‌ستیدا والا ده‌بیت.

له‌ پێشدا پارچه‌یه‌ک له‌و شیعرا‌نه وه‌ک له‌ دیوانی سالدا چاپ کراوه ده‌خمه‌ روو، دوا به‌دواى ئه‌وه‌یش وه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که‌ ده‌ینوسمه‌وه:

له‌ پێشدا پارچه‌ شیعره‌که‌ وه‌ک له‌ چاپه‌که‌دايه‌:

نارنجی زوله‌یخایه‌ گۆی چاهى زهنه‌خدانت
ته‌وقى ملی شیرینه‌ پاوانه‌وو خه‌لخال
په‌نجته‌ له‌ حه‌نا مه‌گره‌ سووریکى ته‌لخ ره‌نگه
خوینى دلى من ئاله‌ بۆ په‌نجه‌یى شمشالت
به‌خبه‌خ له‌ قه‌دى سه‌روت چه‌ند دلبه‌ر و موزروونه
سه‌یریکه‌ چ شیرینه‌ پاوانه‌ و خه‌لخال
گه‌ر بێتو نقاب لاده‌ی فى الجملة ده‌بن ده‌رم
محزونی سیه‌ه چه‌شمان محرومى دیده‌ی کالت
بۆ چم ده‌وئى ئه‌و قبله‌ گه‌ر نه‌یکه‌مه‌ خاکی ریت
روحم به‌ چ مصرف دى گه‌ر نه‌یکه‌مه‌ قربانت
له‌ب ته‌شنه‌یى ماچیکه‌ له‌و دامه‌نى پاکى تو
مانع مه‌به‌ له‌م خیره‌ ده‌ستی من و دامانت
ل: ٥٢ دیوانى سالم.

وه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که‌یش:

وه‌ک دو‌پرو (فوه‌!) نه‌خشه‌ دندان و له‌بى ئالت
میثلى به‌ره‌زا په‌خشه‌ ئه‌گرچه‌ له‌سه‌ر خالت
وه‌ وه‌ له‌ قه‌دى سه‌روت چه‌ند دلبه‌ر و مه‌وزوونه!
سه‌یریکه‌ چ شیرینه‌ فیس و که‌له‌ و ده‌سمالت
نارنجی زوله‌یخایه‌ گۆی چاهى زهنه‌خدانت

تەوقى مىلى شىيرىنە پاوانە و خىرخالت
بەنجەت لە حەنا مەگرە سوورىكى تەلخ رەنگە
خويىنى دلى من ئالە بۆ پەنجەيى شمشالت
گەر بىت و نىقاب لادەي (من جملە) دەبن يەك دەم
مەرزوونى نىيە چەشمان مەفتوونى ديدەي كالت
بى رحىم و جەفا كارى بۆ كۆھكەنى غەمگىن
شىيرىنى زەمان ئامان رحىمى بە پەشىو حالت
ل: ۸۶ دەستخەت

ئەمەم نووسى وەك جىياوازىي نىوانى دوو پارچە. ئەگەر بمانەوئى نموونەي
نىوان بەيت و دوو بەيت و رستە و وشەيش بزائىن ئەو ھەر زۆر زۆر، بۆ ئەم
لايەنەيش يەك دوو نموونە دەخمە روو:

دوا بەيتى پارچەي (دلم شادە) ي (چ) ل: ۲۱ بەم شىپوئەي خوارەو
نووسراوہ:

نە فەرھاد كەوتە شوۆرى من نەشىرىن گەيىيە روتبەي تۆ
نىيە رحىمت بە (سالم) دا واوئش لە تۆ بەردا
ھەر ئەم بەيتە لە دەستخەتەكەدا ئاوا نووسراوہ:

نە فەرھاد كەوتە شوۆرى من نەشىرىن گەيىيە حوسنى تۆ
لە دل من نەقشى تۆم ھەلكەند و ئەو كىشاي بەرووي بەردا
ل ۵۴ دەستخەت

لە پارچەي (بى تۆ مەھيىبە گرىم) ي چ ل: ۹۳ سى بەيتى دوايى وەك نموونە
دېنمەوہ و دوايى ھەمان سى بەيت لە دەستخەتەكە دەنووسم:
چاپەكە:

شىپوواوہ دل لە گولزار ئەفغانى بولبولى زار
پەيوەستە ئىنتظارە وەك چاوى رووزداران

بې هووډهيه له گولزار ئه فغانی بولبولی زار
ناگه نه گوښی یاران نالینی بی قه راران
(سالم) که سی به سالم ناگاته رووی دلبه
جه معن به دهوری گه نجا هر سوو سیا ه ماران

دهستخه ته که:

شیواوه دل له هیجرا ناگاته شامی زولفت
په یوه سته ئینت یظاره وهک چاوی روزه داران
بی هووډهيه له گولزار ئه فغانی بولبولی زار
ناگاته گوښی یاران ئه ندووهی بی قه راران
(سالم) له بی به سالم ناگاته رووی دلبه
جه معن به دهوری گه نجا هر سوو سیا ه ماران
ل: ۵۴ خ

پارچه ی (تورکی چاوی دلبه رم) ۱۳۱ چ ۸۲: له خ دا ئه م به یته ی خواره وه
هیه که له چه دا نییه:

وهک نیظامی پر نیظام بؤ نیظامی نهظمی عیشق
دل له زیکی گه نجی فیکرا وهختی وه صفت مه خزنه

پارچه ی (دهستی من ته عویزه ...) ۲۵ (چ) و (۱۱۶، خ) له دهستخه ته که دا
چوار به یته زیاتره که ئه مانه ن:

کاشفی ئه سراره بولبول حه قیه ته
وا له جه وری گول له دل یا خارها
دهولته تی دنیا له دست نامه رد و دوون
طوولی نابی قه د به قه د رهنگی حه نا
بؤ (صباح الخیر) ی دل غه م هاته وه
مه رحه با بی مه رحه بابی مه رحه با

سه‌حەر فکری من قه‌لهم دینیتته چهرخ
موعجیزه‌ی عیسا بۆ چالاکی عه‌صا

ئهمه‌یش پارچه‌ی شیعره‌که وه‌ک ده‌ستخه‌ته‌که:

ه‌ ١ (*)

حه‌سره‌تا دل غافلّه نازانی قسه‌مه‌ت چی ده‌کا
ئهمرۆ ئیرهم بوو به‌ مه‌سکه‌ن ئاخۆ فه‌ردا کویم ده‌با؟
به‌دره‌قه‌ی می‌حنه‌ت نمایه شاطری ته‌قدیر مه‌دام
ده‌ستی (کشمه و پیش رو!) ده‌مبا به‌ مه‌نزنگای به‌لا
نا به‌له‌د بی‌چاره بوو دل، ئاره‌زووی ئارامی کرد
هات و نه‌یزانی له‌ پر داکه‌وته ناو چاهی جه‌فا
(حیلله) خورمایه، منیش می‌ش جیسری دامی عه‌نکه‌بووت
نه‌فسی سه‌رکه‌ش وام نه‌دیوه، روو له‌ شیرینی ده‌کا
گه‌ردوشی ده‌وران جه‌له‌وکیش بردمیه‌ مالی عاره‌بۆ
چووم و دیم، ئهمما نه‌چوومایه دریغنا، هه‌سره‌تا!
ته‌لخی کام و ته‌لخی وه‌قت و ته‌لخی رووم، گرد ساعه‌ته‌ن
ته‌لخی یکم خسته رووی زه‌هریش به‌ ئینسانی نه‌کا!
عاله‌می ئینسانییه‌ت لاچوو له‌ لای ئه‌من و ئه‌وی
من له‌ تاو عه‌جزی هه‌میری، ئه‌و له‌به‌ر فه‌قدی وه‌فا
لای یه‌ساری دیده و گوی بۆی نه‌ما سه‌مع و به‌هه‌ر
ئه‌هلی ده‌ستی چه‌پ له‌ یومنی من ئومیدیان لی برا
هه‌ینه‌ مات دانیشتم و نه‌پرسی ئه‌ژنۆم هاته ژان
ناعیلاج وه‌ک پووش له‌ مه‌وجی نابه‌له‌د خۆم گرته لا

(*) ئهم پارچه له به‌حری (ره‌مه‌لی مه‌حذوف)ه فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن.

حوجره ییکم گه وته دست و چوموه ناوی وهک قه فهس
 کهبکی چهنگ ناسا له برسان دل له سینهم سهر ئه دا!
 خۆم چه پۆکم دا به سهردا ئه سپه کهم شیوه نیه تی
 تازه مان کرد ههردوو لا شینی شه هیدی (که ره به لا)
 ئه هلی (کووفه) فهقدی ئاویان کرد له میهمانی عهزیز
 خانه خوپی من مه نعی نان و قووت و جیگه و ری دهکا
 خانه خویم میهمان نه وازه، وهرنه سهیری حورمه تم:
 دۆشه کی خۆم خاک و خۆله، سه رکه شی ئه سپم سه ما!
 شیشی سوور بیین وهرن خالیگه مان^(۱) داخ کهن به جوت
 چونکه زانمانه من و ئه سپم له بهر سه ردی ههوا
 تووره که ی ئه سپم زه مین و موته که ی خۆم زانووه
 قووتی من خوینی جگه ر، خۆراکی ئه و ته صویری کا
 کورکه کورکییه ئه سپه کهم، خۆشم ده نا لم جار به جار
 ئه و له داخی ئاخوړ و جۆ، من له هه سرهت جی و چرا
 با من و بارگیری کویت ههردوو بنووین به شکم به خه و
 من ببینم رووی طه عام و ئه و ببینی رووی کا
 ئاخوړی ئه سپم هه وایه، خوانی خۆراکم خه یال
 لازمه بۆ رفعی جووع هه ر دوو بکه یین ده ممان له (با)^(۲)
 ئاه ی خۆم بۆ نانی جۆ، سمکو ئی ئه سپم بۆ هه شیش
 ئه م گه یشته پشتی ماهیی، ئه و گه یشته رووی سه ما
 چاوی قووچان ئه سپه کهم، باقل طه ویله ی هاته یاد

(۱) ولاخ که سه رمای ده بی ژان دهکا، ده لێن: برکی کردووه. خالیگه ی داخ ده کهن بۆ چاره سه ری.

(۲) وهک ده لێن بۆ که سی هیچی نه بی: به (با) ی خوا ده ژی.

دَل له سینهم ماته، تهحقیق یادی چیگهی خه و ئەکا
لووتی داژهن ئەسپهکهه، خۆم دهسته وئەژنۆ ماتى غه
من له فکرى حالى ئەو، ئەو شینى حالى من ئەکا
ئەمن و ئەسپ ئوستاد و شاگردین له تهصویری خه یال
ئەو له نهقشی توورهکه، ئەمنیش له صنعى بۆریا^(۳)
شاممه موغناطیسسه بۆ بۆنى کهبابی سهههگوزهر
لئوى ئەسپم جازیبی پووشه به میثلی کههرهبا
موژده بۆ یاران له برسانا دودانى ئەسپهکهه
بۆ بژارهى پووشى ناوخشت کارى دیواربهر ئەکا!
سههنگرۆژیکه، له برسانا، دودانى گرده کویت
ههه دهلئى (میبازى)^(۴) ناو شاره و خه یاری (نو!) ئەخوا
زۆر دهترسم تا سهههه (دو پر صفت بی توسنم!)^(۵)
وا له سههههه پووشى خورما دهم له کلکی خۆی ئەدا
وا دهزانى زینهکهه پالانىی پووشه گرده کویت
وهک مهقاش جارجار له لاهه له لاپچکهه دهخا
(ئانى) عهناقیه وه یا گوگردى ئەحمهه پیاوه تیی
لهه دهره میوانى مهظلووم ئهه نهچی چۆن دهردهبا؟
مهجلیسى بۆ زیب و زینهه (جیم) و (رئى) پى لازمه
ئیبیتىدای ئیسى لهسهه (رئى) (ئەلف) و (نووئى) موقتەضا

(۳) بۆریا: سهههه.

(۴) ئەم وشه به پى رینووسه کۆنهکهه دهگونجى (میباز = ميباز) بخوینریته وه،
وهک دهشى (میباز-مهیباز) بى، به لام بۆ دووه میان مهخۆر دهگوترى نهک
مهیباز.

(۵) ئەمهم بۆ ساغ نهکرايه وه، به رینووسهکهه خۆی روونوسم کرد.

گهر عه‌ره‌ب به‌م نه‌وعه بن با (شیری و شتر) بیته ناو^(٦)
وهر شه‌بیب طه‌بعن هه‌زاران مه‌رحه‌با (اهلا صفا)
من له فکری حالی خو‌مدا نه‌سپه‌که‌ش (هذا القیاس)
توی خوایا قادر و توی (ربنا) موشکیل گوشا
هم نشینم قه‌د نه‌بی ئیتر عه‌ره‌ب تا حالی مه‌رگ
ئاینه که‌سبی جه‌لا حه‌یفه له خاک‌سته‌ر بکا!

له‌سه‌ر پارچه‌ی:

«ده‌کا دنیا‌یی پر شو‌رش له هه‌ر سوو فیتنه‌ها په‌یدا» نووسراوه: «در وصف
عزیز بگ»

ئه‌م پارچه له دیوانه‌که‌ی خوالته‌خو‌شبوو گیوی موکریانیدا ١٦ به‌یته، له
ژماره ٢٦ ی کوواری «روشنبیری نو‌ی» دا (١٧) به‌یتی تر بلاوکراونه‌ته‌وه، که له
چاپه‌که‌ی ماموستا گیودا نین.

ئه‌م پارچه له ده‌سته‌ته‌که‌ی لای مندا ٢٠ به‌یته، هه‌ندیکیان له‌وانه‌ی
روشنبیری نو‌یدا هه‌یه و به‌شی زوری چاپه‌که‌ی ماموستا گیویشی تیدا‌یه.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و جیا‌وازییانه هه‌یه و ئه‌م پارچه‌یش نرخ‌ی تایبه‌تی خو‌ی
هه‌یه، وه‌ک ده‌قیکی سییه‌م ئه‌م پارچه جاریکی تر وه‌ک ده‌سته‌ته‌که‌ ده‌خمه
روو، به هیوای ئه‌وه‌ی له کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی «دیوانی سالم» دا سوودی خو‌ی
هه‌بیته.

(٦) ئه‌مه ئیشاره‌یه بۆ ئه‌و په‌نده کوردیه‌یه که ده‌لین: (شیری و شتر و دیاری عه‌ره‌ب)
ئه‌مه‌یش کورتکراوه‌ی (نه شیری و شتر و نه دیاری عه‌ره‌ب) ه.

هـ ٢ (١)

دهکا دنیایی پر شویش له هر سوو فیتنهها پهیدا
به نهیرهنگ و فسوونی ئو له هر سووی و غا پهیدا
عهجهب ماخولیاایی بوو دهلیتی دنیا موسهلهط بوو
له سهودای موقتہضای طبعی به مهحضی ماجهرا پهیدا
تهماشای جهوری دنیا کهن، چه قههریکی له خهسرهو کرد؟
تهریو تاجی (مشکوهی!) نبوتختی نهبا پهیدا (٢)
به میثلی خوویی دولبهرمه (٣) دلی دنیا لهگهل مهروم
به دوشمن نیعمهت و لوظف و جهفای بو ناشنا پهیدا
خواوهند چادری چهرخي به دوونییهت سهراپا کرد
بیروون سوور سوور ناینه دهروون رهنگی عهزا پهیدا
جیهان گهر رووبهرووی من بی به خوونریزی ظهفر نابا
دهکهم بو حیرزی جان و دل به چاکیی من پهنا پهیدا
پهناهم شههسواریکه گوزهرکا گهر به ئهلبورزا
دهکا ضهربی سمی ئهسپی له خارا طوطیا پهیدا
ئهگهر خورشیدی تیغی بی بهسهر شهودا شهبهیخوون کا
دهکا بهرقی به یهک پرته و له یهلدادا ضیا پهیدا
به هر لادا بکا جهولان له بادی سممی رهواری
چرای عومری عهوو وهک صوبحدهم وهضعی فهنا پهیدا
به حوججهت نیزه گهر لیدا سوپهر وهک کاغزی قهنده
به هر ضهربی لهگهل بازوویی ئو حوکمی قهضا پهیدا

(١) ئم پارچه له بهحری هزهجی ههشتی تهواوه، واته ههشت جار (مفاعیلن) هر نیوه بهیتیکی چوار جار.

(٢) شیوهی خویندنهوهی دهقی ئم نیوه بهیتهم به دروستی نهزانی.

(٣) لیزهدا کهمیک لهنگی و ناجوری هیه.

هەم ئوردوویی عەرووسی قەبر و تیغی ماشیطەیی مەرگە
لە زەخمی مۆردەگان بۆ دەست و پا رەنگی حەنا پەیدا
لە مەیدانا بە رەسمی رەزم ئەگەر تەوسەن بدا جەولان
لە نالەیی، گاوو ماھیی دئی لە ژێر خاکا صەدا پەیدا
غوباری سەمی ئەسپی ئەو مەگەر ئەجزایی ئیکسیرە
لە چپەرەیی دوشمەنی ئەو دا هەموو، رەنگی تەل پەیدا
بەرابەر روویی ئەو رەنگی عەدوو سیمابی کوون سیمە
دەکا ئەجزایی تیغی ئەو لە قەلبا کیمیا پەیدا
سفییدە چاوی بەدخواھی موقابیل حەلقەیی دیرعی
دەکا بەرقی سینانی بۆ عەدوو رۆژی سیا پەیدا
نەهەنگ ئاسا لە دەریای خاطرێ قەھری کە گەردش کا
لە کوشتەیی عومری بەدخواھی سەراسەر رەخنەھا پەیدا
لە گەرمی رۆژی مەیدانا، عەدوو لەب توشنە، سیر ئاون
لە ئابی تیغی جەوھەرداری ئەو کاری سەقا پەیدا
بەتیغی... لە خوینی رۆمییان شەططی بە رووما دئی (!)
تەنی ئوفتادە زوورەق سەر لە جیگەیی ناخودا پەیدا
لە بەحری رۆژی رەزما گەر نەهەنگی تیغی سەر هەلدا
لە ناو کەشتیی ئەتراکا دەبئی شین و صەدا پەیدا
لە سەھمی حەملەیی ئەو بۆ عیدا هەرجا حەزەر واجب
لە دەستی ئەو بۆ کراسی رۆمییان شیوہی قەبا پەیدا
... گەر بیتە رووی مەیدان وەکو شییری شکار ئەفگەن
... بۆ بەھی دەردم لە ئەندامی گیییا پەیدا
ئەگەر^(٤) بەقایی نۆشیبئی دوشمەن فایدەیی نادا

(٤) رەنگە ئەمە (ئاوی بەقا) بیت و نووسەر (ئاوئەکی) لەبیر چوو بیت

له مهوجی جه وههري تیغی حورووفی (لابقا) پهیدا
 به بیستی سرکesh له هه رجا سرفه رازیکه^(۵)
 به سهر هه رگه رده نه شاخا له تیپا وهک لیوا پهیدا
 ئەگه ر وهک کیوی قاف مه حکه م بی دوشمن گاهی حمله ی ئەو
 له مهیدانی گوریژا (دینیوه!) روو بهر قهفا پهیدا
 له ضه ربی زه رگی ئەو دوشمن وهکو پووشه به دم باوه
 له موقناطیسی زووینی فونوونی که هروبا پهیدا
 چه حاصل دوشمنی، وهختی هه زیمهت، گه ر موحه صصه ن بی
 له فه تحی هی ممه تی ئەودا کلیدی ده رگوشا پهیدا
 له به حری جه نگی مه غلووبا که تیغی مهوجی خوون دینئ
 ده بی بۆ دست و پا ئوفتاده گان هه ر سوو شه نا پهیدا
 ئەگه ر یهک له محه طولی بی له قه لبی له شکره قه هری
 له صه حرادا ده بی بۆ جان وهه ر سوور و غه زا^(۶) پهیدا
 عه صای مووسایه مه ر ئیزه له ره غمی مشتی فیرعونی
 به به رقی ئاته شه فشانی به شه کلی ئەژده ها پهیدا
 وه لی طالبع نه بی پۆشیده یه جه وهه ر له رووی دنیا
 به مه ردانی دلاوه ر حاصلی کۆشش جه فا پهیدا
 عه زیزه وا له ناو چاهه خوا وهندا نه جاتی ده^(۷)
 له چیه ره ی ئەو بکا یه عقووب دلی شیوه ی صه فا پهیدا

-
- (۵) له دستخه ته کهدا ئاوا یه: (به پستی سرکش لهر جا سرفه رازیکه)، به لام له نگه.
 (۶) له دستخه ته کهدا (عزا = عه زا) یه، به لام (غه زا) باشتره و رهنکه هه ر به ئاره زوو،
 نووسه ره وه خالیکی بۆ هه ر دووکیان دانا بیت.
 (۷) پیش ئەم دوو به یته ی دوایی دستخه ته که بچراوه و به ناته واوی می ماوه ته وه، ئەم
 دوو به یته م له (مینای شکسته) وه رگرت و، وهک ئەوی نووسیمن.

خوایا مولکی بابان بی رواج و قهلبه، سا لوظفی
به ئیکسییری و جوودی ئه و بکا وهک من بهها پهیدا

ه ۳ (*)

بۆ منی بی سهروپا غهیری وهفا پیشه نهما
بۆ دلی تو - سهنهما! - جوز ستهمه نديشه نهما
ئاب و رهنگم نییه - از بسکه - تکا خوینی سروشک
مهیی ئه حمه ر که (رونقی!) رۆیی شیشه نهما^(۱)
چه تهکانیکه - خوایا! - هه ر هسی هه جری^(۲) هه بیب؟
بۆ نه هالی ئه مه لم شاخ و په ر و ریشه نهما!
وام ته راشیوه به ناخوون له غه مت سینه بی ریش
شوه ر هتی کۆه که ن و وه صفی ده می تیشه نهما
به س بسووتینه به غه م (سالم) ی مسکین به جه فا
بۆ و جوودی سه ر و پا له حم و ده م و پیشه نهما

(*) ئه م پارچه به کیشی ره مه لی هه شتی مه خبوونی مه حدووف هۆنراوه ته وه:

فاعیلاتون/ فاعیلاتون/ فاعیلاتون/ فاعیلون

— — — / — — — / — — — / — — —

(۱) ئه م پارچه له لاپه ره ۶۶ ی که شکۆلی قز لچیشدا هه یه، له تهک که میک جیاوازی
وشه له نیوانیاندان که کار ناکاته سه ر مانا، به لام ئه م نیوه به یته م له
ده سته ته که ی لای خۆمدا بۆ نه خوینرایه وه، له لای قز لجیی ئاوایه:

مهیی ئه حمه ر که رژا خاصیه ته ی شیشه نهما

له ده سته ته که ی (سه نه) یشدا هه روایه.

(۲) هه جری (سه نه) جه وری.

ھ ۋ (*)

رووبەرووی نەقش و نگینی مصطەفا
نوسخە تۆماری جەمئىي ئەنبىيا
(يا محمد) تۆى شەفاعەتخوۋازى خەلق
بەھرەيابى لوطفى تۆن شاھ و گەدا
بۆطەوافى كەعبەيى تۆ تا حەشر
حەلقەگىرن جانى كواللى ئەوليا
وھقتى كەشفى زەمزمەي ئىعجازى تۆ
گوم دەكا مووسايى عىمرانى عەسا
وا دەتاسى حەق لە شەوقى تۆى نەبى
نوورى مانگ و خۆر وەكو سەنگى سىيا
شەمەي دىنت بىمى خامۆشىي نىيە
تا حەشر بادى موخاليف لىي بدا
جەزبى تۆ ئاھىنروبا دىننەتە چەرخ
مىھرى تۆ وەكو كەھ و كىشى كەھروبا
ئانگە عىسا مورغى خۆى بى رەھبەرىي
ئافتابى موەجىزەت گەر جىلوھ كا
رووبەرووی ئىحرامىيانى كۆيى تۆ
عەطرھا دىننە ھەموو صوبحى صەبا
وا بە دل بۆطەوفى كەعبەت موبتەلان
بوو بە خويىن نافى غەزالانى خەطا

(*) ئەم پارچە لە بەھرى رەمەلى شەشى مەحدووفە كە ئەمە تەفەيلىھەكانىھەتى:
فاعلاتن * فاعلاتن * فاعلن.

ظلّمه تي بؤ ئوممه تي خوّت برده دهر
 مووسا ئهر برپوا لهوئ پئ و ن دهكا
 سهرووي جهننهت ههر دهكا ئيدريسي كز (!)
 تا به ئه اندازهي قسه دت بري قسه با
 ههر كه ئيسمت بوو به سكه كي زهري دين
 (شائيري دين بوونه ضربي شهردا!)
 گهر نه ههنگي قولزومي ئيعجازي تۆ
 بيته پروو ثوعباني مووسا رهد دهبا
 ههر چه جان و جورمي بي مه علوممه ليم
 خاصه بؤ تۆ ئافه ريده ي كرد خوا
 ون دهبي وهك گهنجي قاروون زهري ناب
 خاكي كه عبهت گهر نه بي بؤ كي ميما
 پروو به پرووي رهوضه ي مونيرت ئينس و جين
 دين وهكو پهروانه بؤ شهوقي چرا
 ئيست خواني دهستي له تلهت بي به تيغ
 ههر كه سي داماني دينت بهر بدا
 دوشمني صديق و فارووقم به جان
 غهيري تۆ گهر دل قه بوول كا ئاشنا
 بؤ رهواجي دين به شمشير و قه لهم
 كاتبت عوثمانه، شيرت مورته ضا
 تيغي قه صصابي قهزا وهك گؤسفه ند
 گهردي كه عبهت جاني (سالم) كا فيدا

ئاشوفته كه ناری گرت گیسوو له روخی یازا (*)
 ئاری! نییه هه ددی مار رابوری به سه نار
 هه زمی دلی پر شوۆرم بۆ دامه نی سه حرایه
 بیزار و هه راسانم بهم نه وعه له ناو شار
 مه جنوون و بیابانی (زوراهی دهی!)
 نالینی منی به دبهخت جاویده له کوۆه سارا
 بۆ شادیی دوشمنی یار تا من له غه ما بمرم
 مه لفووفه یی نه ومیدی نار دوویه به ئه غیارا
 ئاشفته و غه مگینه یارم له قسه ی ناصیح
 وهک تازه گولۆ باغه په ژمورده له ناو خارا
 عاشق به قهه و رووته، صوفیی به نیهان وهک من
 دز پیشه یه - ساقوربان - گوپی بکوته به بزمارا
 جانانه له گه ل (سالم) نه زدیکه ته ره ححوم کا
 بهم نه وعه له گریانی خوین دئ له دلی خارا

(*) له به حری هه زه جی هه شتی مه خروومه.

فعول - مفاعیل، فعول - مفاعیل

۶(*)

په نجه بۆ ته صوبىرى ئه برۆت په يرهوى مانىى دهكا
خامه بۆ زنجىرى گيسووت عه نبه ر ئه فشانى دهكا
قووتى رۆحه ليوه كهت ياقووت وهها ئاودار نييه
مه نعى بازارى عه قيق و له على روممانىى دهكا
گهر له په ردهى نازه وه ئاوازي تۆ بگرېته گوي
طووطى شيرين سوخن كهى مه يلى خو شخوانى دهكا؟
قامه تى نه و خيزى شيرينت ني هالى جه ننه ته
سه رووى رهنا سا له لات كهى ئه زمى هه مشانىى دهكا؟
به نه شئهى حالى مه ستى چاوه كهت (لايعقله)
بۆ كه بابى جه رگى من لئوت نمه كدانى دهكا
بى هه زار جارت ده خيل بم حه رفى به دكار مه شنه وه
هه رچه ده ربارهم بلئى بى پيره شه پتانى دهكا
لئوى ياقووتت نكينه خاته مى نادر ظوهوور
موه رى ده ستى ئاصه فه و ئه مرى سوله يمانى دهكا
كهس نييه ئه و شوخه حالىى كا له سؤزى ئاته شم
پئى بلئى (سالم) له شه وقت وا غه زه لخوانى دهكا

(*) به حرى ره ملى هه شتى مه حذووف

فاعلاتن - فاعلاتن - فاعلاتن - فاعل

۷(*)

دیده بی دیداری دولبه‌ر تاره مه‌ستووری نه‌کا
خویش نه‌زدیکه له نه‌زدیکم بلا دووری نه‌کا
دهری دورن ناپایه‌دار و نازهنینان بی خه‌به‌ر
بهم قه‌راره خه‌یفه با مه‌عشووقه مه‌غرووری نه‌کا
سیری مه‌ستانی عه‌یان کرد مه‌ه له په‌رده‌ی تیره‌ی تو
چاوه‌که‌ی توهمه‌ت به شو‌عله‌ی شه‌معی کافووری نه‌کا
عاشقی میسکین قه‌ولی طه‌بعی دولبه‌ر که‌ی ده‌بی؟
تا قه‌بوولی غوربه‌ت و ئه‌ندۆه و ره‌نجووری نه‌کا
داخلی به‌زمی خه‌قیقه‌ت که‌ی ده‌بی پیری سلووک
تا به خوینی ده‌فته‌ری زه‌ر خه‌رقه ئه‌نگووری نه‌کا؟
ئاسمان (سالم) له‌گه‌ل یه‌ک خه‌نده سه‌د شیوه‌ن ده‌دا
دل نه‌صیحه‌ت که بلا قه‌د مه‌یلی مه‌ستووری نه‌کا

(*) به‌حری ره‌مه‌لی هه‌شتیی مه‌حذووف
فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلن

هـ ۸ (*)

طوره بۆ ئابى به قاي چيهره دلى برد به شتاب
بۆ ده ليلي رهه نه گهر كارى خضر بى له غوراب
وا به دل چه سپه جودا نابى پهرى تيرى نيگه هـ
كهى بيروون دى به كه سى طوعمه له چنگالى عوقاب؟
سيپرى مه كشوفه شه هيدى گوللى چيهره له مه زار:
دى له سهنگى له حدى تا به حشر بؤيى گولاب^(۱)
بۆ سه رنه فرازى ده مى صولحى نيگارى (زو زنج)^(۲)
حاضره روتبه و^(۳) پهستى هممه جا ميثللى حوباب
ههر طهره رف رهمللى به بيان^(۴) و ههوا گهرمى ته مووز
توشنه له ب كه شمه كه شه داوه^(۵) به من به رقى سه راب
گونه هيكه به قه دهر كوشتنى ئه ولادى نه بى
عه فوى (سالم) ده مى كوشتن كه بزاني به صهواب

(*) له به حرى (ره مه ل)ى هه شتى مه خبوونى مه قسووره: فاعلاتن، فعلاتن، فعلا تى،
فعالينى.

(۱) ئهم نيوه به يته له بهر كيشه كه ده بى ئاوا بخوينا رته وه:

"دى له سهنگى له حدى تا به حشر بؤيى گولاب"

(۲) ئهم پارچه له لاپه ره ۱۴۰ى (ف) و ۱۴۰ى (م) و ۱۶۹ى (س) دا هه يه، له س دا ۵
به يته به يتى چوارهمى ئيره ي تيدا نييه، نيوه ي يه كه مى ئهم به يتهم باش بۆ
نه خوينا رته وه، له (م) دا نووسراوه:

"بۆ سه رنه فرازى ده مى صولح نه كا زۆرى برنج"

(۳) روتبه و (سنه) روتبه ي.

(۴) به بيان و... له (م) و (س) دا (بيابان) نووسراوه و دياره ئهمه پيش دروسته.

(۵) داوه (سنه) داده.

۹(*)

دوودی ئاهی سهحهرم رووی فهلهکی کرده سیماب
به قهراری تهمی بهست ماه و خوری خسته حیجاب
شهرهری ئاگری غهم بۆچهکی وا خسته دلم
رایحهی عهطری وهصل ناپری ئی بۆنی کهباب
وام له ناو قولزومی عیشقا به فریبی دلی شووم
دهگه پیم هایل و بیخود به میثلی ظهرفی حویاب

(*) له بهحری رهمله لی مهخبوونی مهحذووفی موسبهغه

فهعیلاتون، فهعیلاتون، فهعیلاتون، فهعیلان

هـ ١٠ (*)

خوڻشا هر جا كه قهصدي لهب دهكا يار
 دهبيته مهعدني لهعل و نمهك زار
 له زهخمى خوڻن وهكو فهوواره دهقوڻي
 شههيدى ناوهكهى موژگاني دلدار
 كه فهصصاد قهصدي فهصدي لڼوى توڻى كرد
 جيهان گرتى سهراسه رهنكي گولنار^(١)
 پهناهى برده بهر چاوت دلى تهنگ
 دهواى بيمار نهگهر بكرڻ به بيمار!
 له خاكي كوشتههئى زنجيري زولفت
 سههر دڻنى صهبا بوڻى موشكى تانار
 سيهه زولفت كه نهفشان بوو به روودا
 له لام ئاشفته بوو تهرتيبي نهشعار
 هومما بگري دهبارڻنى له پر لهعل
 كه پيشههئى كوشتههئى لڼوت به مينقار
 دهترسم بي له ناكاودا سهه مومى
 نه گول بيلى نه دل بيلى نه گولزار
 له وهختيكا له گهل توڻاشنا بووم
 نه حاجيب بوو نه مانيع بوو نه نهغيار

(*) بهحرى ههزهجي شهشى مهقسوور.

مهفاعيلون/ مهفاعيلون/ مهفاعيل

(١) نهه پارچه له ل: ٨٨ى گولزاري بههار و ٧٤ى قزلجيدا ههيه، له ههر دوو كياندا نهه
 بهيته ههيه كه له دهستهته كهدا نييه. ههندي ورده جياوازي تريش ههيه له
 نڻوانياندا، لهوانه له بهكهه ډيردا له ههر دوو نوسه كهدا (قصد = فهصد)
 نووسراوه، بهلام له دهستهته كهدا (قصد = قهصد) ه.

له حالاتى نهظهردا ليم دهتوريى
موژهت خويندريز دلى (سالم) گونههكار

ههجوویات

ه ۱۱ (*)

موو له ته نما باز له قههرا بوو به نووکی نیشسته
دل له سینه مدها دسووتی ههروه کو شه مع^(۱) و فه نه
تۆ سههراپا په شم و ریشی خۆت له ئاگر بۆ ده خه ی؟
(الحذر) خۆت دوور گره سووتای! برۆ هه ی بۆ خه بهر!
شا وهتهن، له قلهق خه رام، گه ردهن سه قاقوش، سه ر زهغه
سابرین ریش، ناغه زانوو، پۆ شتر مورخ، عه قل کهر
گوربه خوو، ژیشک به دهن، سووچه ر مه کان، رووت که متیار
لووت چه کوش، (موو په رسیش پاپا روخ چه پهش، رهنگ جانه وهه!)^(۲)

(*) به حری (ره مه ل) ی هه شتی مه حدووف.

(۱) شه مع و (سنة) شه معی.

(۲) ئەم پارچه شیعره که سه ره تای پارچه ی (هه جوویات) ه و نازانین له هه جووی
کیدیایه، لیره دا بۆ ته و او بوون بچراوه و، نازانین جگه له و به شه که ی تری ئەم
پارچه چه ند پارچه ی تر شیعی ئەم بابته نایابه تیدا چوووه. دوا ی ئەمه پینج
بهیت له پارچه شیعیکی نووسراوه، که ئەویش هه ر له هه جوویایه و نازانین چه ند
بهیتی له پێشه وه تیدا چوووه.

ئەم پارچه له (ئهوراقی په رتشان ل: ۱۴۷) دا هه یه، له وئ ۱۱ بهیته. به لام له وئیش
باش ناخوینرتیه وه، یان دروستتر بلیم: دروست نه نووسراونه ته وه. له دوا بهیتدا
ناوی «میرزا» یه کی تیدیایه، واته ئەو بهیتانه ی له هه جووی «میرزا» ناوێکدا
نووسیوه که میرزا سلیمان ه که سالم هه جووی کردووه.

له بهر ئەوه ی بهیته کان دروست نه نووسراونه ته وه و باش بۆم نه خوینران ه وه لیره دا
نه منوسین.

موور خهصلهت، شیرههیبهت، پششه قووهت، پيلهتهن (**)

سهه خه رهك، (بهه دووخ موو، ناخن دلاله، گوئی سپهه!) (!)

ئوئستر ئاسا وهك (چنكچی!) عووج كه دئی وهختی نههار

ئاسمان بۆ مهجمهعهی مهجلیس دینیتته تهوقی سهه

ئیمتیحانت چۆن بکهه گهه ناگرئی ئههنازهیی قههدت

سهه له خایهت ناسوئی پۆیهی چناری ماسیدهه

فههعی تۆ ئهصلهه حهقیقهت (جلب و) رهحمی كهس نییه

راستی واته كه تۆ چینسی منارهی نهك بهشهه

خۆ له بهه طولی درئی زۆر (صندته!) گهه بنوی

دهست به سمت خهه له بهغهدا لیره نابی باخه بهه

ئههلی ئهه ئههیمه نی تهحقیق به قووجی قامهتت

گهه به تهركیبت حساب كهه عووج بابه و تۆ پسهه

بهسیهسی میرزا بووه خشه ناویژم ئیتر ههجو!

نهقدی لههوم دا به جینسی سههوهو ذیللهت سههههسهه

(**) له «هنگاوێك» دا ئاماژهه بۆ ئهوه كه دهستهتهكه لهو جیگه دا ناتهواویی

تیدایه و پارچه شیعرهكه به ناتهواویی ماوهتهوه، بهلام وا خۆشبهختانه لهه

دهستهته دا ئهه ناتهواوییهه دهستهكوت و به ههردووکیان پارچهكه تهواو

دهكهن، هههچهند، چهند شوئینیکی تیدایه هیشتا باش ناخوینرینهوه.

ئهه چوار بهیتهی له (ه) دا ههیه و لیرههیش ههیه جیاوازییهکی ئهوتق له نیاواندا

نییه جگه لهوهی نیوهی دووهمی بهیتی چوارهه لیره ئاوایه:

لووت چهكوش (، موپرشیش، پاپاخ چپش!) رهنگ جانهوهه

ايضا وصف ثانی (۱)

له ذیکری ئالہ تی یاری قہلہ ندر
 له ئہ فکارم دکہم فکریکی بہرتر
 دکا گورزی گران وہزنی له روتنا
 زہمین جی جی له بہردہمیا موجه ددر
 له ناو دہریای طومانا عہموودی
 نہہنگ ئاسا له ہہنگاوی شناور
 بہبی دہرپی ئہگہر بی سووی سہحرا
 له شہش فہرسہخ دہبین میلی ئہمہر!
 له پی دار قاپغی نہوسی بہ مہشاک (!)
 له بن خایہی دہنووسی: «عبدہ ہو» کہر
 له رووی ئہودا منارہی شاری ہولیر
 بہ قہد بہردووخہ جورچی، بہ لکہ کہمتہر!
 دہبیتہ نہردہبانی جہمعی یہئجوج
 ہلینپی گہر بہ دیواری سکہندر
 چہنہرنتیش ژنی بی مہیلی وہن کا (!)
 نوقم نابی له ناو دہریایی شوشتہر
 کہ زوپنا سہرقہفی رہق بوو له کارا

(*) له بہحری ہہزہجی مہحذووفہ.

(۱) دوویارہ وہسفیکی تر. مہبہستی لہم وہسفی دوویارہ دہرویش ناغایہ کہ له پارچہ شیعریکی دیدا باسی زہفاف و بہ زاواوونی دہرویش ناغای کردوہ، بہم پارچہ جاریکی تر ہہجوی دکاتہوہ و باسی میلہکہی دکا وک دہیخوینتہوہ.

ئەوا ماكەر لە بەرپا ھۆلى دوختەر
دەبىتە قەيسەرىي پەس بەر بە ئەشكەوت
ئەگەر ئاغا بكا كارى پەس (دېر)
دەلەرزىن پىرەژن وەك بى، لە ھەمام
بكىشى گەر لە نەقشى ئەو (مصور)
وتم: ئاما دەدەي تەسكىنى فاطان؟
وتى: مېشوو لە كەي دەگرى بەرى گەر (۲)؟

(۲) لە دەستخەتە كەدا (گر) نووسراو واته نیشانەى رېي قەلەوى بۆ دانراو، دەگرى
بە (گر) بخوینریتەو، وەك دەگرى (كەپ) بىت.

هـ ۱۳ (*)

هه لپڙا خوږين به جگه رما ده می غه مزه ت به ضه میر
هاته جونبوش که به ئاهم له دهرو تا په ری تیر^(۱)
بو ره فوو کردنی چاکی ده می شمشیر و برو
موژه ته رده سته له دلما وهکو سووزن له هه ریر
همه جا خوار کشان تا بمبهیه چاهی زه نه خ (!)
کافری دل سیه هی دیده دها دل به ئه سیر
تا ته رده دومه له سهر صه فحه یی دنیا له غه مت
بهس که شاکه ش له گوزه رمایه وهکو کلکی ده بیر
بو سروشتی به دهن ت پروزی ئه زهل صانیعی کول
صافی مرواریی و ماهیی به یه کا کرده عه جین^(۲)
به نیگاری عه جه می شیوه یی تو نایه ته ضه بط
تازه ناموخته که هی مه شقی ده گاته خه طی میر؟
زیره سه رمایه به بو (سالیم) و کرمانی دها!
شیعری کوردی که بدا جیلوه له لای شیخی که بیر

(*) به حری (ره مه ل) هه شتی مه خبوونی مه قسوور: فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلن
(۱) ئه م پارچه له لاپه ره ۹۶ ی «گول» دا هه به و که میک جیاوازی وشه له نیوانیاندا
هه به له وانه:

(۲) عه جین: «گول» خه میر، ئه میس راسته له بهر سه رواکه یش.

ه ١٤ (*)

به دهورمدا وهفا كيشاويه مهرکهز
ههتا نهمرم له خهط ناکهم تهجاوهز
کوههن ناکهم قوماشی عیشقی جانان
ههتا قابیض نهیی رۆحم نهکا گهز
بهنهوعی چهرخى داوم چهرخهیی چهرخ
رهگی دل بادرا وهک پشتیهی قهزز
برادره مـادهره هیندوویی باغت
غولامی چاوی مهستت دوختهری پهز
بهشهرعی شافیعیی گهر نههیه کوشتن
له شهرمی شهرعی دولبهردایه جایز
شهووی فیرقهت له بهر غم تا سهحهرگاه
له پههلووم خاره (سالم) نهرمیی خهزز^(١)

(*) بهحری (ههزهجی) شهشی مهحزووف:

مهفاعییلون/ مهفاعییلون/ فهعوولون.

(١) ئەم پارچه له لاپههه ٨٥ی گولزاردا ههیه و له تهک ئیرهدا کهمیک جیاوازی له نێوان وشهدا ههیه.

ه ۱۵ (*)

به پاپۆستی بگا گهر سهر وهكو فهرش
سهري فهخرم دهچى بۆ^(۱) پايهيبى عهرش
نيگاهى چاوى مهستت گاهى ئيما
دهبهخشى نهشئه^(۲) بۆ دل ههروهكو بهرش
ئهگهر مانيع نهبن دهستم دهگا پيت
درازيى ئاستين و كووتههى ئهرش
موژهت طاوور و مير^(۳) ئالايه چاوت
يهersh بۆ دل دهبن^(۴) گهر بى بلى عهرش^(۵)

(*) بهحرى ههزمجى شهشى مهقسوور:

مهفاعييلون / مهفاعييلون / مهفاعييل

(۱) دهچى بۆ (سنه) دهگاته.

(۲) نهشئه (سنه) نهشئيبى (دل ههر) سنه (من...).

(۳) طاوور و مير (سنه): (طالويه و سير)

(۴) دهبن (سنه) دهبا.

(۵) ئهم پارچه له لاپه ره ۸۰ى قزلجى و ۸۶ى گولزارى بههاردا ههيه، له تهك كهمى
جياوازيدا. لهوانه: لهبرى «گهر بى بلى عهرش» له گولزاردا نووسراوه «... بى
بيستنى عهرش».

۱۶ (*)

له ظلّمت بهرمه بهر كهس-گهر-عهرايىض
ئُهجهل كۆتا بكا كارم به قايبىض
دهبا دل سوجدهيى طاقى برۆى يار
همموو وهختى له گه لّ جهمعى فهرايىض
نه بوغضىنى كهسى مه نناعى عوششاق
ئوه نوظفهى ژنى ناپاك و حايبىض
شههيدى نيمنىگاهى تۆ شهريفه
وهلى (سالم) له غهيبى زهخمه فايبىض

(*) ههزهجى شهشى مهحدووف.

له قیبله ی پروو به پرووت میحرابه بۆ دۆل (!)
به لهب قوبلهت وهکو جه للابه بۆ دۆل
شهوی دهی بی چرا پر نووره کولبه م
خه یالی عاریضت مه هتابه بۆ دۆل
ئه له م ئاسایشی ئه ربابی عیشقه
هموو خاری جه فا سنجابه بۆ دۆل
قه نارهی حازره هه ر سوو له موژگان
له چاوتتا مه ردومه ک قه صصابه بۆ دۆل
سه مه ک بم گه ر له جه ورت بچمه ده ریا
موژه ت به رگه شته وه ک قوللابه بۆ دۆل
به میحنه ت هاته له غزش قه لبی (سالم)
خه یالت مه عدنه ی سیمابه بۆ دۆل

(*) به حیری هه زه جی شه شی مه حزووف.

پوژئی دل هەر شهوی تاره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 مهنزلى گيسووي ياره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 گوشهگيرم له فیراق و له وهصل ده مخهيه لا^(۱)
 مهنزلم هەر له كه ناره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 گاهى بوعدت ده پوژئى لوللوى ئه شكم وهكو قورب
 دیده مهشغوولئى نيثاره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 جهورى وهصلت شهره و حالى فیراقت سهقه ره
 جایی من ههردوو له ناره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 بهرى دا طورهیى دل و لهشكرى غه م هلقه یی دا
 دهورى ئه و جومله حهصاره چه لهوئى بم چه له مئى بم
 تا خه پالئى قوووتى بئى قوربه له (سالم) فیرهقت
 روویى جه نانه دياره چه لهوئى بم چه له مئى بم

(*) به حرى ره مەلى ههشتى مەخبوونه: فاعيلاتون / فاعيلاتون / فاعيلاتون / فاعيلاتون / فاعيلاتون / فاعيلاتون، جگه له سەدره كانى دواى دىرى يه كه مەخبوونى مەخووفن.
 (۱) ئەم پارچه له لاپه ره ۱۰۲ى قزلجى و ۱۳۶ى گه لاله دا ههيه، به لام جياوازى زور له نيوانياندا ههيه، له وانه كوئايى قافيه كه له ههردووكياندا «چه له مئى بم چه لهوئى...» وهك ده بينى له دستخه ته كهى سنه دا «چه لهوئى بم چه له مئى بم». له جياوازى به كانى تريشدا دستخه ته كه م به لاره دهر و ستره، بويه وهك خوئى هيشتمه وه.

هـ ١٩ (*)

لهقلهق ئاسا لهق و بهدرهوته فلان
به ههپؤلا (نتطرى!) نهوته فلان^(١)
دیمه مهدرهسه (نتحواه!) مهتار
قامهتى شاهیدی مزگهوته فلان
پهپرهوى (سبعه)ى قورئانییه بهوهى
نهپو خاریجى له هه رههوته فلان
عیززهتى ههچه ئوصوولاته نهما
بهسکه بهدلههجه و بهدسهوته فلان
جامه دارانى هه مامن شاهید
کونى پشتى وهکو ئهشکهوته فلان
یهک طهویهى کهر ئهگهه ههمراهى بئ
هه مهجا قایم و بهرکهوته فلان
وهک درهختى رهشه یا ریشه کئیف
هه ره له سهه تا به قهدهم چهوته فلان
خایهپى گزگلییه و نهوسى بهروو
شهکه مى کوندهپى پر چهوته فلان

(*) بهحرى رهملهى شهشى مهخبوونى مهقسوور:

فاعیلاتون/ فهعیلاتون/ فهعیلان.

(١) ئهه پارچهه له ههچ سهه رچاوهیهکی تردا نه دؤزییه وه و یهک دوو وشهیشیم بؤ
نه خویندرایه وه و به گومانه وه روونوسم کردن.

هـ ۲۰ (*)

قادری بۆ نهظم و بهینى كوفر و دین (۱)
په رچه مت وا بگره دانه گری جبهین
غهیری قاروون کی ده زانی جیی ره قیب
مووسا ئاسا گهر مو طیعم بی زهمین؟
تا دنووسی سینی بۆسهی تو قه له م
دینه سر کاغه ز مه گه س بۆ ئهنگه پین
جانشینی جه م به حی شمهت من دهیم
گهر وه کو له علی له بت بم بی نگین
به رمه ده دهستم له گو شهی دامهنت
تا له دنیا هه لته کینم ئاستین
پینج و خه م بهس وا له مووتا تابرو
کی ده گاته چینی زولفت؟ حیصنی چین!
خوون فشانه وهختی لوط فیشته نیگاه
فه رقی کوا بۆ دل زه مانه ئه صله ح وه کین (!)
فه رزی عه پنه همدی ئه و تا بی نه فه س
خال یقه ئیجادی نووری کرد له طین (!)
خانه وهک زیندانه بۆ (سالم) له غه م
غهیری سایهت گهر بی نیی هه منشین

(*) به حری ره مەلی شەشی مه قسوور:

فاعیلاتون/ فاعیلاتون/ فاعیلان.

(۱) ئەم پارچه له (ئەوراقی پەڕیشان ل: ۱۵۸) دا ههیه و له وێ ههشت بهیته. ههروهها له کهشکۆلی (قرنجی) شدا ل: ۷۹ ههیه.

هـ ۲۱ (*)

نیگهه ناکه‌ی به لای ئوفتاده‌گانا قه‌د له‌به‌ر ته‌مکین
دلّت کردم به خوین سا به‌سیه‌تی ئه‌ی کافری بی دین!
به‌دین سه‌نعانم و غه‌م کۆه‌که‌ن و مه‌نزلّ له لای مه‌جنوون
(بخوتو دخت ترسای یم و لیلی برخ شرین!)^(۱)

(*) به‌حری هه‌زه‌جی موئه‌مه‌نی موسه‌ببه‌ع:

مه‌فاعییلون / مه‌فاعییلون / مه‌فاعییلان

(۱) ئه‌م نیوه به‌یته‌م به دروستیی بۆ نه‌خوینراپه‌وه، وه‌ک خو‌ی و به پینووسه‌که‌ی
خو‌ی روونووسم کرد.

هـ ۲۳ (*)

تا تاڦه له سینه دلی غه مدیده له کوی توو
مه شغوولّه وهکو کووکووی ویرانه به کووکوو
وهصلت شه مهوری رهنجی منی زاری چه ده بهردا^(۱)
وهک مه وسیمی گولّ عه هدی چلون هاتو؟ چه زوو چوو؟!
ته رکی جه فا بی هودیه لابه و زاری^(۲) (!)
خو تا^(۳) به نه بهد جه وهر و قانونه له گولّ روو
پر موشکیله نه^(۴) حاله بکا چاره یی دهر دم
بی بوی شیفنا، دارووی تو، فکری نه ره سطوو
نه بنائی هه به شزاده چه مهقبووله له لای روّم
دانیش تووه به زانووی ئوده با چاکیری هیندوو
وا سیرپی (هو الحق)^(۵) به یه قین که شفه له خاطر
هر (هو هو) ه شوغلی دلی غه مدیده له گه لّ هو
بو صیدقی قسم بادی سه حر شاهیده با بی
بی بویه له رووی گی سووی تو نافه یی ئاهوو
(سالم!) به سهرت تا (قه ره سوو)م لیوه دیاره
باره له دلی خسته نه له م وهک که لی شاهوو

(*) به حری هه زمجی هه شتی نه خه بی مه کفووفی مه حزووفه:

مه فعوولو/ مه فاعیلو/ فه عوولون.

(۱) له دستخه ته که دا ئاوايه که نووسیم، نه گهر (ده) که ی نه بی دروسته. (سنه) دیردا.

(۲) زاری (سنه) خواری

(۳) خو تا (سنه) خو خو.

(۴) نه م (سنه) له م.

(۵) (هو الحق) (سنه) هه وا له هه ق.

ه ٢٤ (*)

ئەى دلا حەلقەبى ئەو زولفە ھەموو دامە مەچۆ (١)
رۆينى ئەو رەھە سەرخود طەمەعى خانە (٢) مەچۆ
لازمە گەر چە دلا ديدەنى دولبەر ليکن
قەولى ئەو دەرھەقى توندىي و دشنامە مەچۆ

(*) بەحرى رەمەلى ھەشتى مەخيوونى مەحزووف.

(١) ئەم دوو بەيتە ھەر بەو شۆوھ نووسراون و سەرھتا و کۆتايبييان ديارە و ناتەواوبى
لە لاپەرھەگەدا نيبە.

(٢) طەمەعى خانە (سنە) ھەووسى خامە.

٢٥ (*)

پار سال له وهصلدا به صهفا عهیشی جهمم بوو
لهو کهونه را شهوکه تی شاهمی عهجهمم بوو
وهک راهیبی پازهند به ئهدهب مهحوی نهظهر بووم
تهزهیبیون به تهلا و خشلی مولهوهون صهنهمم بوو
لهو خهلوه تی خاصه م له لهب و عاریض و دیده
په یوهسته: شهاب و مهزه و شهوق و شهمم بو
وهک تاجیری دهولت به ههوا ی خهزهیی روی بار
بو شاهیدی گهنجی بهشارهت عهلهمم بوو
دهمدا به لهیم لهعل و دوو لهبی گوی بلووری
په یوهسته لهگه ل خوم وهکو حاته م کهرهم بوو
شادیم له ههوا ی صوورته تی ئهو گهیبیه مهقامی
صهه شاهیدی وهک شهککه ر و شیرین خهدهمم بوو
تا نامه دی طالبع بوو وهکو خوسرهوی پهرویز
گه ه باده به لهب، گه ه له لهبا غونچه دهمم بوو
نامه د که ترانندی لهب و لهب له لهب و مهی
(سالم) له فیراقا نه ئهوم بوو (نه) ئهمم بوو^(١)

(*) بهحری ههزهجی مهخروومی مهکفووفی مهحذووف:

مفعول / مفاعیل / مفاعیل / فاعولن

(١) وا دهزانم روونه که به لهبیرچوونی نووسه رهوه لیره دا (نه) یهک کهوتووه، بویه به
پئویستم زانی (نه) که له شوینی خوی دابنیمه وه.

۲۶ (*)

ئاسمان دېھقان و عومرم كەشت، دەوواسى ماھى نەو
سەرەفگەندەو ئىستادىم خۆشە ئاسا بۆ درەو
تا بە رەنجى عىشقى (كندىن!) رووم جووتى غەم
نا نوپنى خەرمەنى دنيا لە لام يەك دانە جەو
سازشى چوار جىنس لە چوار نەوع چوار يار نادەن بەھەم:
ئاب و ئاتەش، گورگ و گەللە، عەقل و مەستى، عىشق و خەو
يارى صاحىب مروەتم ئوفتادەكانى دا صەدا
سەگ بە گورگە لۆقە هات و (سالم)ى مىسكىن بە دەو

(*) بەحرى رەمەلى ھەشتى مەحدووف.

۲۷ (*)

ره‌فییق بئین و ته‌ماشاکهن دهمی بوو کبردنه ئیمشه‌و
هه‌وای بووکۆ (به‌دان) و^(۱) مه‌یلی زاوا (کردن)ه ئیمشه‌و
موهه‌یییای کرد فه‌له‌ک طه‌وقی بلوورین بۆ ملی داماد
چه‌لیپا هه‌ردوو پئی بووکۆ دووشاخه‌کردنه^(۲) ئیمشه‌و
له‌گه‌ل کاروانه‌دا ئاوازی پۆپله‌ وه‌ک جه‌ره‌س هه‌لسا^(۳)
له‌ ده‌ست زاوا له‌ ده‌ست بووکا خرنگه‌ی بازنه ئیمشه‌و
ده‌لّین: به‌ربووکۆ باوان ده‌سته خوشکی ماده‌ری بووکه
له‌ زاوا خۆی ده‌ترسم بگری بووکۆ پاژنه ئیمشه‌و^(۴)

(*) به‌حری هه‌زمجی هه‌شتی ته‌واو.

(۱) به‌دان (سنه) بران.

(۲) دووشاخه‌کردنه (سنه) دووشاخه‌ی گه‌ردنه.

(۳) هه‌لسا (سنه) هه‌لسا.

(۴) یه‌ک دوو زاواوه له‌م پارچه شیعه‌ردا هه‌ن روونکردنه‌وه‌یان مانای شیعه‌ره‌که
روونتر ده‌کاته‌وه. (پاژن) بیان (به‌ربووک) به‌و ئافه‌رته ده‌لّین که له‌ لایه‌نی ماله
باوان - خانه‌واده‌ی بووک - هه‌و له‌ ته‌ک بووکدا ده‌نیرریت، دیاره ئه‌و ئافه‌رته‌هیش
له‌ لایه‌نی ماله زاواوه ده‌نیرریت پئی ده‌گوتریت پیخه‌سوو. سالم ده‌لّی: به‌ربووک
ده‌سته‌خوشکی دایکی بووکیه، ده‌ترسم زاوا له‌باتی بووکۆ لنگی به‌ربووکۆ پاژن
بگریته ده‌ست!

عینین: ئه‌و پیاوه‌ی یارۆکه‌ی شله‌به‌ته‌یه و هه‌لّناسی و کارا نییه.

ده‌ترسم... (سنه) ده‌پرسم: بیکره بووکۆ یا ژنه ئیمشه‌و؟

خه زووره‌ی بووک له ره‌قصابه وه‌کو ئه‌شطر له پرووی به‌چچه
خودی زاوا له‌به‌ر دوخته‌ر له حالّی (٥) مردنه ئیمشه‌و
نه‌فیری شادییانه‌ی ماده‌ری زاوا بلّند نابیی (٦)
چبوو عینینه زاوا، یا مه‌گه‌ر بووک بی بنه ئیمشه‌و!

(٥) له حالّی (سنه) کاتی

(٦) سنه ئهمه‌ی تیا‌یه.

به تهنگه دل له سينه‌مدا وهكو مورغي قه‌فەس ئيمشه‌و
 به جان شيوهن ده‌كەم ياران له هيجرانا هه‌وه‌س ئيمشه‌و
 خه‌ووطه‌رف و فه‌راغه‌ت زه‌حمه‌ته‌ بۆ عاشقى به‌ده‌خت
 موژەم يه‌ك يه‌ك له چاوما بوو به نيشى خار و خەس ئيمشه‌و
 كه مينقارى هه‌وه‌س ناگاته‌ سه‌ر شه‌كه‌ر وه‌كو تووتىي
 به‌سه‌ر خۆما ده‌ده‌م ده‌ستى ته‌ئەسوف وه‌ك مه‌گه‌س ئيمشه‌و
 جله‌و ريز وا به چوستىي هات و لىي دام ره‌هزه‌نى ئەندووه
 له جه‌لده راهى هه‌لقوووما برى ريگه‌ى نه‌فه‌س ئيمشه‌و (!)
 سه‌رو پيچ و دەم و ريشى ره‌قىب سه‌يركه‌ن ره‌فيق ئامان
 به چۆكا هاتووه ئەفگه‌نده سه‌ر هه‌ر وه‌ك ته‌ره‌س ئيمشه‌و
 له مه‌يدانى به‌لاغه‌ت وا قه‌لەم سه‌رخۆشه‌ بۆ نووسين
 له هاتوچۆ و ته‌ره‌ددودا ده‌كا مه‌شقى فه‌ره‌س ئيمشه‌و
 ئەگه‌ر دولبه‌ر بپرسى حالى (سالم) پيى بلين: تۆ خووش!
 له گيسوى ميحنه‌تا ناكا به‌سه‌ريا هات هه‌ره‌س ئيمشه‌و

(*) به‌حرى هه‌زه‌جى هه‌شتى ته‌واو.

وچوودم راسته خوئی سووتا وهلی ئەکئهر خهطای یاره
 له ئەصلاً قهلبی من گۆگرده شوعلهیی رووی ئەو ناره
 به مهجنوونیی له صیدقا گهر منیش لهیلی په‌رستیکم
 سهگی ده‌رگاهی یاره موونیسیم گهر نه‌نگه وهر عاره
 حسابی من له‌گه‌ل طالیع نه‌ما گهر سه‌عهده وهر شوومه
 له ههر لا روویی د‌ل‌داره له‌ویدا به‌ختی من یاره
 له غهم ئیت‌ر به سه‌ختیی حه‌به‌یی ته‌عدا قه‌بوول ناکه‌م
 (نظام الملکی) ئیق‌لیمی د‌لم موژگان‌ی د‌ل‌داره
 سه‌لاوه‌ت به‌خشه گهر به‌ختم سه‌ره‌ر ته‌حسینی من ناکا
 زبانی وه‌صفی لیوی تو بکا ئە‌لبه‌ت شه‌که‌ر باره
 خو‌شا ئە‌شکی به یادی له‌علی تو برژیت‌ه سه‌حرایی
 هه‌موو سه‌نگیکی یاقووته، هه‌موو خاکی نه‌که زاره
 هه‌رم ئاباده جی‌گه‌ی دل‌به‌ر و زاده‌ی جگه‌ر لاته
 فسوونی ئەو فریبی ساحیری مه‌ککاره بازاره
 ره‌وانم تازه بوو (سالم)، (عفاک الله) له‌گ‌ل فکرت
 له د‌ل‌ما شیعری شیرینت به له‌ززه‌ت وه‌ک قسه‌ی یاره

(*) به‌حری هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو.

۳. (*).

له وادیی فیرقه‌تا رۆژم وه‌کو زولفت شه‌وی تاره
به یادی چاوی بی‌م‌ارت دل‌م دایم برین‌داره
مه‌گه‌ر باعیث به هیجرانه وه یا لیتلاوه بیناییم^(۱)
که‌وا رۆژی رووناک ئه‌م‌پۆ له‌به‌ر چاوم شه‌وی تاره
له فیرقه‌ت نه‌وگولئی باغ و به‌هاری عاریضی یارم
به ئه‌شکی ئالی گولگۆنم سه‌راپام ره‌نگی گولناره
که یادی پیره‌هه‌نی ئالی ده‌که‌م دلّ وا به‌تاو ده‌کوئی
سروشکی جۆششی گریانی چاوم ره‌نگی گولناره

(*) به‌حری هه‌زه‌جی هه‌شتیی ته‌واو.

(۱) له ئه‌صلدا (بیاییم) نووسرابوو به هه‌له‌م زانی و (بیناییم) به‌لاوه دروست بوو.

۳۱ (*)

تا ره قییب حاضره گاهی هه زهره نهک هه ضره
ئهو سهگه تا له کهمین بی هه ضره ریشم سه فهره
گهر له بن سایه ی طوویا به صهفا ماوا کهم
بلیتته دل (یاد بدی!) ئهو سهگه جیم پی سه قهره
چین به چین که وتووه ته سهر یه که له دلا عوقده بی غه م
بی به ماچی دهمه که ته لاده سا ئهم که سه ره (۱)
ئاخ له پاش ئهم هیجرانه به کویری ره قییب
دهمدی دهستم له قه دت چه سپه به مثیلی که م ره
به قسه ی خووش نییه تی وایه قسه م پی دهرخا
صه د هسی (تو لکی دام!) کردووه حیزبابه که ره

(*) رهمه لی هه شتی ته واو

(۱) لیرمدا (کثر - که تر) نووسرا بوو ئاشکرایه هه له یه و (که سه ره) راسته بویه وا نووسیم.

هـ ٣٢ (*)

حورمه‌تی دلّ واجبه چونکه مه‌کانی دولبه‌ره^(١)
مه‌یشکینن ناوی، پر ئیکسیری که‌عبه‌ی ئەکبه‌ره
شیفته‌یی گیسووی ئەیانزیکم له‌ غه‌می مه‌حموودسان
له‌شکری غه‌مزهی له‌ غه‌زنه‌ی مولکی دلّ غاره‌تگه‌ره

شیعه و سوننی له‌ لای من هه‌ر یه‌کیکن چونکه یار
نه‌سلی ئەولادی حوسه‌ین و ئەسلّی فه‌رعی عومه‌ره
بۆ محهمه‌د نه‌عتخوانم چاکیری هه‌مزه و عه‌لی
خاکی به‌ی سه‌لمانی پاکیش بۆ سه‌ری من ئەفسه‌ره
ساگوزاریکه‌ به‌سه‌رما بی له‌ ری ئه‌هلی عه‌با
گه‌ردی پیروزی ره‌هت بۆ تاجی فه‌قرم ئەفسه‌ره^(**)

(*) به‌حری ره‌مه‌ل.

(١) ئەم دوو به‌یته‌ی له‌ شیوه‌ی چوارخشته‌کیدا نووسراون و سه‌ره‌تا و کۆتایی لاپه‌ره‌که
دیاره و ناته‌واوی پێوه‌ دیار نییه‌.

(**) ئەم سێ به‌یته‌ی سه‌ره‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ دوا‌ی ئەم دوو به‌یته‌وه‌ که‌ له‌ (هه‌نگاوێک) دا
بلاو بوونه‌ته‌وه‌.

شاکاریکی بالاونه کراوهی سالم

عهبدو لا پاشا و سالم

ئوهوی له میژووی نووسراوی بهردهستماندایه لهسه ر عهبدو لا پاشای بابان شتیکی زۆر کورته و به هیچ شیوهیهک رهنگدانهوهی ژیان و بهسه ر هاتی و ماوه و چۆنیهتی فه رمانرهوایی ئه و ناگهیهنیت. ئهوهی لهسه ر ئه م میره بابانییه نووسراوه ئه مهیه:

عهبدو لا پاشا کوری مهحموود پاشا، برای عهبدو رهحمان پاشای بابان بووه. ئه م پیاوه رکه بهری مهحموود پاشای برزای بووه، کاتی سه عید پاشای والیی بهغدا عهبدو لا پاشای کرد به فه رمانرهوای بابان له بهر رکه به رایهتی مهحموود پاشا نهیتوانی کاره که ی بگریته دست و له سه رده می فه رمانرهوایی داود پاشادا ماوهیهک عهبدو لا پاشا حاکی کۆیه و حه ریر بو، دواتر چوو بۆ ئیران و داوای کۆمه کی له دهوله تی ئیران کرد و سوپایه کی هینا بۆ سه ر مهحموود پاشا و له شه ریکدا که له فه ره گۆلدا رووی دا سوپای مهحموود پاشا و والیی بهغدا شکان و والی بهغدا له گه ل ئیراندا ریک کهوت و عهبدو لا پاشایان کرد به فه رمانرهوای بابان.

پاش ماوهیهک مهحموود پاشا سوپایه کی گه وره ی له دیار به کر و بهغداوه هینا و عهبدو لا پاشای له سلیمانی ده رپه راند. دیسان عهبدو لا پاشا رووی کردهوه ئیران و سوپایه کی گه وره ی له ئیران و ئه رده لانییه کان هینا و مهحموود پاشای پێ له سلیمانی وه درنا. دواتر عهبدو لا پاشا بوو به فه رمانرهوای کۆیه و حه ریر.

دواچار سالی ۱۲۶۷ک ۱۸۵۱ز نامیق پاشا عهبدو لا پاشای بانگ کرد بۆ

به‌غدا و به کۆتکراوی ناردی بۆ ئەستانه و به‌م شیوهیه فه‌رمانه‌ه‌وایی بابان کۆتایی پێ هینرا^(٧).

ئەمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌باره‌ی عه‌بدوڵا پاشاوه‌ له‌ ده‌ستدایه‌، به‌لام‌ سالم‌ له‌ پارچه‌یه‌که‌ شیعرى (٤٢) به‌یتیدا باسیکی گه‌رانه‌وه‌ی عه‌بدوڵا پاشا له‌ لای رۆمه‌وه‌ بۆ سلیمانی ده‌کات، باسه‌که‌ هه‌رچه‌ند به‌ شیعره‌ و بۆ پیاوه‌لانی عه‌بدوڵا پاشای گوتوه‌ و له‌ شیعردا لایه‌نی ئەده‌بی زاله‌ به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی تردا، سالم‌ که‌ خۆی هاوچه‌رخ‌ى عه‌بدوڵا پاشا بووه‌ و شایه‌تى رووداوه‌کان بووه‌، ناماژه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا بۆ گه‌لى رووداوه‌ کردووه‌، ئەگه‌ر به‌باشی بزانییه‌ن و روون بکرایه‌وه‌ و تۆمار بکرایه‌ن، روخساریکی تریان به‌ ژيانى عه‌بدوڵا پاشا و میژووی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌که‌ی ده‌دا.

من که‌ ئه‌م پارچه‌ شاکاره‌ میژوویییه‌ بۆ یه‌که‌م جار لێرده‌ا به‌م شیوه‌ بلأو ده‌که‌مه‌وه‌ ناتوانم‌ بگه‌مه‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و باس و بابه‌تانه‌ی سالم‌ ناماژه‌ی بۆ کردوون، چونکه‌ ئه‌و باسانه‌ له‌ که‌سانی جیاجیا و ناوچه‌گه‌لى جۆراوجۆر و رووداوه‌گه‌لى گه‌وره‌ و بچووک، ده‌دوین‌ که‌ - به‌داخه‌وه‌ - تۆمار نه‌کراون و نزیکى ٢٠٠ ساڵیان به‌سه‌ردا تى په‌ریوه‌ و مه‌گه‌ر له‌ملا و لا به‌ ناماژه‌ی بچووک و لابه‌لا ناوه‌ینانیان هه‌بیت و که‌سیک له‌ په‌راوێزیکیدا یان له‌ پارچه‌ شیعریکدا ناوی -لابه‌لای - یه‌کیکیانی هینابیت، ئه‌وه‌یش له‌ ده‌ست ئیمه‌دا نییه‌. من له‌ بارودۆخیکى وه‌ه‌ادا ناتوانم‌ - وه‌ک گوتم‌ - به‌و باسانه‌دا بگه‌م و ناماژه‌ بۆ چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌و رووداوانه‌ ده‌که‌م که‌ له‌ دووتوی شیعره‌کاندا سالم‌ گونجانوونی و ته‌نیا ناوی هیناون، ئه‌و له‌ سه‌رده‌مى خۆیدا درێژه‌ی باس و به‌سه‌رهاته‌کانی زانیوه‌ و وای زانیوه‌ هه‌روا به‌ زانراوی ده‌میژیته‌وه‌، به‌لام‌ ئیمه‌ ئیستا - ئه‌وه‌تا - عه‌وداڵی دواى بچووکترین زانیاریه‌ن له‌ باره‌یانه‌وه‌. سالم‌ پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌ سه‌ر باسی هاتنه‌وه‌ی عه‌بدوڵا پاشا دیت

(٧) بروانه: مشاهیر الكرد وکردستان، محمد امین زکی، بنکه‌ی ژین، السلیمانیه‌، ٢٠٠٥، ل: ٢٨٨. بابان في التاریخ، جمال بابان، مطبعة الحوادث، ١٩٩٣، ل:

١٩٨، النوهمی، الشیخ محمد الخال، ل: ٣٢.

دیمه‌نیکى به‌هاری و نه‌ورۆزى و رهنگامه دهدات به‌زه‌وى و شنه‌ى شه‌مال، داران ده‌هه‌ژینى و ساره و بولبول، قومرى و... به شه‌وقه‌وه عامبازى چلۆپۆپى سه‌وزى سه‌روو سنه‌ویه‌ر ده‌بن و ده‌نگى قاز و قولنگ و سۆنه دنیاى پى‌کرده‌وه، زه‌وى فه‌رشى سه‌وزى راخستوه و گوڵ سه‌رى داوه له یه‌ک و ئەو فه‌رشه‌یان رازاندوه‌ته‌وه.

دواى ئەوه باسى ئەوه ده‌کات حاكمى مه‌نفى به ئەمى سولتان و سه‌درى ئەعزم له قوسته‌نته‌نیه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سلیمانى و به‌مه‌يش ته‌ختى سلیمانى بۆ موڵكى سه‌با هاتوه‌ته‌وه.

ته‌نانه‌ت له نووسینه‌که‌دا سالم گه‌رانه‌وه‌ى عه‌بدوڵا پاشا به هۆى ریک‌خستنه‌وه‌ى نيزامى به‌ینى رۆم و ئێران داده‌نیت.

باسى «کاک ئەمین» ناویک ده‌کات که وا دیاره له کاتى دوورى و ئاواره‌یی عه‌بدوڵا پاشادا شتیکی به‌ده‌ست بووه و ته‌پلدار و عه‌له‌مدار بووه.

هه‌روه‌ها باسى په‌تله‌ملیک ده‌کات و ناوى نابات و ئەو که‌سه‌يش هه‌ندیک کاروبارى فه‌رمانه‌واى بابانى له ئەستۆدا بووه.

جگه له‌مه‌يش و له‌وه‌يش ناوى که‌هیا دینى که ئەویش له یه‌کیک له سه‌رده‌مه‌کانى فه‌رمانه‌وايى عه‌بدوڵا پاشا له شه‌ردا دژی عه‌بدوڵا پاشا به‌شداریی کردوه.

هه‌روه‌ها ناوى عه‌زیز به‌گ دینى که له قه‌سیده‌یه‌کى درێژدا سالم زۆر ستایشی کردوه.

ئاماژه بۆ شه‌ریکی ده‌ورى مه‌ریوانیش که عه‌بدوڵا پاشا تێیدا خاوه‌ن هیز و شه‌روان بووه، لایه‌نیکی تری چامه‌که‌ى ساله.

باسى والى و فه‌وجى «چیش که‌روو» که دیاره مه‌به‌ستى پى سوبایه‌کى هه‌ورامیه، له لایه‌نانه‌یه سالم له شیعره‌کانیدا گونجاندوه. سالم له‌م پارچه شیعره‌دا جگه له‌وه‌موو ستایش و پیاوه‌لانه‌ى بۆ عه‌بدوڵا پاشای نووسیه‌وه، له دوا به‌یتدا کاریکی زۆر به‌بایه‌خى کردوه ئەویش ئەوه‌یه له دوا به‌یتدا میژووی گوتنى پارچه شیعره‌که‌ى و هاتنه‌وه‌ى عه‌بدوڵا پاشای به

حیسابی ئەبجە دە رستهی «حاتمی بخشش» دا تۆمار کردووه. که دهکاته سالی (۱۲۶۱ک = ۱۸۴۵ز). به لام نووسه رهوهی شیعرهکان بههله حاتمی کردووه به «حاتمی» و ئەوهیش میژووه که دهگۆرێ، من ئەو ههلهم له حسابی ئەبجە دهکەدا راست کردهوه.

عهبدوڵا پاشا له سه رچاوه یه کی تر دا:

لیکۆله رهوهی کورد - له هه ر بوار ی کدا - میژوویی، رۆشنییری، سیاسی، ئابوویی... که دست ده داته قه له م و ده یه وێ له سه ر ئەو باب ه ته ی مه به ستییه ته ی له سه ری بنووسی.. بنووسی هه ر زوو ریگه ی ده گاته به ست و نه ده توانی کاره که ی به شیوه یه کی شیوا و نه جام بدات و نه ده توانی په ند و ده رزیکیش له رووی زانیی میژووه وه به نه وه ی نوێی که له که ی بگه یه نیت.

میژووی بابان - ئەو بابانه ی که ماوه یه کی دوور و درێژ سلیمانی و ده وره به ری و پشتریش قه لچوالان و ناوچه که ی خستبووه ژیر کاریگری هاتوچۆ و هه لسه وکه وت و فه رمانداریکردنی فه رمانه واکانییه وه - بۆ ئەم میژووه پر کاره سات و شکست و هه لسه انه وه و نه هه مته ی و شکۆمه ندی و... به چیمان له ده ستدایه؟ گومان له وه دا نییه - جگه له ئه رشیفی و لاتانی دووره ده ست - ئه رشیفی و لاتانی ئیران و تورکیا پر له فایل و دیکۆمینت و کتیی نایاب و لیکۆلینه وه ی جۆراوجۆر له سه ر ئەم باب ه ته، به لام به داخه وه تا ئیستا که سی دلسۆز و کارامه ی و امان نه بووه هاتیی - به پتی توانای خۆی - لای له م لایه نه گرینگ و گه وره ی میژووی کورد و بابان کردبیته وه و لیکۆله ره وه - وه ک وتم - له به ر نه بوونی سه رچاوه ده سه ته وسان له عاستی باباته که یدا دۆش داده مینێ.

بۆ میژووی عهبدوڵا پاشای بابان گه لیک گه رام، به لام به ده ستی پره وه نه گه رامه وه، خۆ وه نه بی سه رچاوه نه بی، سه رچاوه هه یه، به لام ئیمه ده ستنیشانمان نه کردوون و شوینه کانیان نازانین.

یه که یک له و سه رچاوانه ی من ده میکه باسیم نووسیوه و شوینیم دیاری

کردووه و بانگه‌وازیشم بۆ ئەوه کردووه کاری بۆ بکریت، بەرگی دووهمی «دوحة الوزراء»ی دانراوی رهسوول حاویی کهرکوویکی «سنهیی»یه، ئەم بەرگه‌ی ئەم کتیبه سیخناخ و لیوانلیوه له میژووی بابان و کارهسات و شه‌ر و ئەمبهره‌ویه‌ری میرانی باباندا، که رهنگه ئیمه شتیکی زۆر کهمی ئەو رووداوانه به‌و دروستییه نه‌زانین که ئەو پیاوه تۆماری کردوون، چونکه ئەو پیاوه خۆی له ته‌ک رووداوه‌کاندا ژیاوه و له شوینیکدا بووه که ناوجه‌رگه‌ی بریار و بریارانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی میژووی بابان بووه و مامۆستا حاویی یه‌کیک له نووسه‌ره‌کانی ده‌رباری داود پاشای والیی به‌غدا بووه و له نزیکه‌وه شایه‌تی باس و خواست و جموجۆل و هه‌لسوکه‌وته‌کان بووه.

له‌م به‌رگه‌ی ئەم کتیبه‌دا له ماوه‌ی دوو سالی‌دا سی‌باسی ته‌سه‌ل له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وت و ئەمبهره‌ویه‌ری عه‌بدوڵا پاشا هه‌یه، که ناوونیشانه‌کانیان به‌م جۆره‌یه:

له رووداوه‌کانی سالی ۱۲۲۸ک:

۴۵- گه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا له ده‌وره‌یه‌ری کۆیه‌وه و رووکردنه‌وه به لای خزمه‌تی «ولی النعمی -خاوه‌ن شکۆ»دا، نارده‌نی عوسمان به‌گی برای بۆ لای شازاده‌ عه‌باس میرزا بۆ سپاردنی ویلايه‌تی بابان به‌ عه‌بدوڵا پاشا .

۴۶- گه‌یشتنی هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا له ده‌وره‌یه‌ری کۆیه‌وه به‌نامورادی و رووکردنی بۆ سلیمانی و رۆیشتنی عه‌بدوڵا پاشا بۆ لای عه‌باس میرزا و چوونی مه‌حموود پاشا بۆ شارۆچکه‌ی ناوبراو.

له رووداوه‌کانی سالی ۱۲۴۰ک:

۱۷۸- گه‌رانه‌وه‌ی عه‌بدوڵا پاشا له په‌نای عه‌جه‌مه‌وه و په‌ناهیانی به‌داوینیی خاوه‌ن شکۆ و هاتنی بۆ به‌غدا^(۸).

(۸) پروانه: بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد له ڕیگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه، محمه‌د علی قه‌رده‌اغی، به‌رگی چواره‌م ، ل: ۱۶۷.

ئەمانەى نووسىمىن ناوونىشانى سى بابەتن كە بابەتى واىان ھەيە ٦ شەش
لاپەرھى لەسەر نووسراوھ. بەلام بەھۆى نەبوونى سەرچاوەكەوھ لە دەستدا
نازانىن دريژھى رووداوھكان چۆن.

ئەمە لە لايەكەوھ، لە لايەكى ترەوھ ئەم بابەتانه باس لە رووداوى دوو سال
دەكەن كە عەبدولا پاشا دەورى كاريگەرى ھەبووھ تىياندا، ئەى رووداوھكانى
دواى ئوھ تا كۆتاييھيتان بە دەورى ميرنشيني بابان و عەبدولا پاشا لە
سالى ١٢٦٧ك ١٨٥١زدا؟^(٩).

ئەگەر بە وردى رووداوھكان بزاني دەبى چەند لەسەر عەبدولا پاشاى
چيگەى مەبەست و باسى ئىرھمان بدۆزىتەوھ؟

(٩) پروانە: النوھى، ل: ٣٢.

در ذکر آمدن بندگان عبدالله پاشای بابان از دربار همیون بسوی عراق و
روم ونظم سرحدات بین روم و ایران از گفتهء سالم^(۱۵)

تیروهشی دیمه گوزهشت و عههدی نیسان هاتهوه
بولبولی بی دل له دوری گول به ئهفغان هاتهوه
سهختگیری کرد سهرما ئهگهر وهکو ئهفراسیاب
بادی نهوروزی به میثلی (پور دستان!) هاتهوه
لهشکری گول جومله خندانن دهلین: سهرما شکا!
تا سولهیمانی صهبا بۆ دیوی زستان هاتهوه
باغه پهژموردهی خهزان و خورهمی ئهوقاتی حووت
ماهی نهوروزی به عهکسی ماهی ئابان هاتهوه
بای شهمال هینایه جونبوش قامهتی سهرووی سههی
بۆ خیابانی چهمن قومریی به نالان هاتهوه
ساره دل دادهی شکوفهی شاخساری طرفی باغ
بیخود و رهققاص و سهرسته و غهزهلخوان هاتهوه
بۆ شکوفهی طیفل داری یهک شهبهی شاخی درخت
رهحمهتی ئیزهده لهگهله هر قهطره باران هاتهوه
روویه پرووی طیفلی نهباتاتی چهمن موشتاق وار
دایهیی ئهبری بهاریی ئهشکرپژان هاتهوه
دهنگی صهده رنگی کلنک و قاز و سؤنه و بورچین
سازوهش هر سؤ له کو سهبزه و شهتاوان هاتهوه

(۱۵) باسی گهراوه و هاتنهوهی عهبدولا پاشای بابان له درباری هوماپیونهوه بۆ
عیراق و روم و ریکخستنی سنورهکانی نیوانی ئیران و روم، له وتی (سالم).

سهیری گولشهن كهن له چيهره‌ی گول شه‌وی ئوردی به هه‌شت
 هه‌ر طه‌ره‌ب بۆ مه‌جلیسی بولبول چراغان هاته‌وه
 سه‌بزه وه‌ك مه‌خمه‌ل له هه‌رجا فه‌رشه بۆ سه‌حنی چه‌مه‌ن
 مه‌وسیمی عه‌یش و طه‌ره‌ب بۆ مه‌په‌رستان هاته‌وه
 بۆ ده‌ماغم عه‌هدی گول ئه‌فسورده‌گیی سه‌رد نه‌ما
 تا له گولشه‌ندا به سه‌رما بۆی ره‌یحان هاته‌وه
 پیتی وتم دوی شه‌و له كونجی می‌حنه‌تا واضیح سه‌روه‌ش:
 وا چراغی دوودمه‌انی ئه‌هلی بابان هاته‌وه
 چيهره‌یی مه‌قصه‌د هوه‌یدا بوو له هه‌رجا صویح وار
 موژده ئی یه‌عقوویی دل یوسف به كه‌نعان هاته‌وه
 ئاشكارا هه‌ر طه‌ره‌ف هودهود له په‌روازا ده‌آی:
 روویه‌رووی مو‌لكی سه‌با ته‌ختی سوله‌یمان هاته‌وه
 به‌رقی وه‌شبۆ مو‌لكی مه‌ورووشی له قوسطه‌نطینه‌وه
 حاكمی مه‌نفی به ئه‌مری (سه‌در) و (سولطان) هاته‌وه
 ئاصه‌فی ثانی مو‌ره‌خ‌خه‌ص بو به ئه‌مری پادشاه
 بۆ نیظامی مو‌لكی به‌ینی رۆم و ئی‌یران هاته‌وه
 من وتم: چۆن بو (آغ‌دنگزا!) نه‌ج‌اتی دل؟ وتی:
 شاه‌ی كه‌یخوسره‌و به‌جه‌یحوونا به ئی‌یران هاته‌وه
 فیتنه‌خیزه راهی قوسطه‌نطین به میثلی (هه‌فت خوان)
 ئه‌م به هه‌ر خوانی وه‌كو (رۆبین ته‌ن) ئاسان هاته‌وه
 نۆكه‌رانی بی ره‌مه‌ق كرد (خصتی!) طه‌بعی مونیب
 بۆ ته‌نی مو‌رده‌ی خه‌لایق یه‌ك به‌یه‌ك جان هاته‌وه
 شه‌هد و ته‌ل‌خه‌ لوطف و قه‌هری بۆ قه‌راری نیک و به‌د
 شاه‌ی نه‌حل ئاسا به یادی نۆش و نیشان هاته‌وه

خوش نما شمشیری ئەو بوو وەك هیلالی شامی عید
 ماهی ئەو دەرکەوت و عییدی رۆژەداران هاتەو
 بۆ قیصاصی موستەحەق و قەبضی دەستی موددەعی
 شپۆرمەردی کوردیی پیل ئەفگەن بە مەیدان هاتەو
 بێن بەهەم با دەنگی گریه‌ی مولحید و خەندەیی مورید
 بۆ نەمانی کوفەر و ظولەت بەدری ئیمان هاتەو
 شەبەنشینانی خەفەت بازەرە ئاسا بێنە رەقص
 و لە بورجی دەوڵەتا خورشیدی رەخشان هاتەو
 چونکە دیهقان نۆکەر و بەگ چەرچیە و ئاغا بەقال
 بۆ نیظامی نۆکەر و بەقال و دیهقان هاتەو
 بچنە سەر صنعاتی ئەووەڵ کەفشەدۆز و پینەچی
 حاکمی مەرکەزەشناسیی ئەهلی دیوان هاتەو
 دیم لە بابانا رەعییەت ظالم و نۆکەر فەقییر
 موعەکیس بوو قەضییە و ابایی فەقییران هاتەو
 شەقووشین ئامادە بن بۆ کاسبی شوورانشین
 پشتی لەشکر، سەدری مەجلیس، میری میران هاتەو
 گریه تا دەنگی دەردی (!) با (کەریم ئاغای نەنی)
 حاکمی مەعزولکردەیی ئەو بەشادان هاتەو
 تەپلی بدیتنی، عەلەم ون کا جەنابی (کاک ئەمین)
 قابیلی بەیداخ و تەپل و لەشکر و سەمان هاتەو
 خۆی بە پەت ئەمجا بتاسین مودیری پەت لەمل
 صاحبی چەتر و لیوا و طەوق و فرمان هاتەو
 خرسی خووگەهای یاخی بوو لە دەشتی شەهرەرزور
 پێی بلین: خۆی راگری و شپۆری غەیران هاتەو

چونکہ شیوہی زاغی بوو سہرکاری کہہیا پیش ئہزین
 بو شکاری ئہو لہ سہردا بازی تہرلان ہاتہوہ
 مونگیری عہدی (عہزیز بہگ) کلکی (کہہیا) ناگری
 صاحبی شمشیر و دیرع و خوودہ و خہفتان ہاتہوہ
 رہنگہ ئہمجا بیتہکاران سہرحہدی مولکی سنہ
 رموشینی مہعرہکہی دہشتی (مہریوان) ہاتہوہ
 کہر و فہر با کہم بکا والی بہ فہوجی (چیش کہروو)
 پشت بہندی لہشگری (دنداتو جاخان!) ہاتہوہ
 طایری دہولت (بحمداللہ) بہ ئہمیری شہرہزوور
 موسستہعیدد و خورہم و یازان و تازان ہاتہوہ
 کہوتہ ناو کہفہی کہرہم دووبارہ خہرجی شہرہزوور
 طالبعی دہرویش و موفلیس بوو کہہ قانان ہاتہوہ
 من بہ شک دہموت: نہجاتی کہی دہی پاشا لہ روم؟
 دل وتی: سالم یہقینت بی بہ قورئان ہاتہوہ
 ئہہلی دانش (حاطمی بخشش) بہ ئہبجہد کہن حساب
 با نہئین: کانی کہرہم کہی بوو بہ بابان ہاتہوہ؟

ه ۳۴ (*)

دادهپوښی سهر و گوپی زین له نه شیب^(۱)
(چونکه بی کورده کله و موده!)
دوشمنی توپه نه گهر پوینی توند
بوزه هه تکه پرؤ سا وهختی هه وه
مه نزل و باغی وه کیل صد قه دمه
شه وه سا بوزه پرؤ گاهی خه وه
سه عی نوح ماین و نه سپکی که هیش
نهری دو مادهیه گهر مابی نه وه
گهر له دوشان^(۲) بگه مه شاری سنه
دهیفرؤشم - به خوا - تا قه له وه

(*) به حری رهمه لی شه شی مه خبوونی مه حذووف.

- (۱) نه م پینج بهینه که دیاره له هه جوی ماینه که یدا گوتوونی و له و کاته دا له
دهور و بهری شاری سنه دا بووه .. کۆتاییی پارچه شیعریکه سه ره تاکه ی بهر نه و
به شه ده که ویت له بابه تی هه جودا تیدا چووه .
- (۲) له دستخه ته که دا وهک (کر لدوشان) وایه، نه مزانی مه بهستی چیه، دوور نییه
«دوشان» ناوی جینگه یهک بیت.

بيستم ئاغه سووره مه دحي واشه گيرىي كردووه^(۱)
 (اوند مست د ژنوى باريوه يا مردووه!)
 ئاله زاقه و جره يو، كۆلاره پشته و سنگ بچووك (!)
 لاق دريژه، چنگ مريشكه و كه م فره، چاو مردووه
 هر له عه مدهن خوئى له داو داوه كه (جاسم!) بيكرئى
 چونكه توږه، مورغى باغه، خوئى له وان گوم كردووه
 گائته مورغانى كيپوه، هر كه فيكه ي لئى ده كا
 ئيسته له و ترسه له سهر ده ستكيشه خوئى مات كردووه
 گهر بچي ته مي رگه وه قازلاخ به جري توورهي ده كا
 بو جيجا گوركي له سه حرا هر به شه و رابوردووه
 صينفى مورغيش گهر وه كو ئينسان جوداكي، ميلله تي،
 ئاشيانهي گهر له خانه ي روسته مه جينسى جووه!
 مي خه كه وهك پارچه بو هر دوو پئي ناماده يه
 بو كوني لووتى خه فه قان خوئى موهه ييا كردووه
 رهنگه هر كه س چاوى به م سنگ و سهر و كلكه كه وي
 پيي بلئ: له عننه له بابي ئه و كه سه ي توئى گرتووه!
 ئه حمه دي كا كم ده لئى: قاله وهره وا واشه كه ت
 باقلى من هتلكه ده كا وا وهك مريشك پس كه وتووه!
 واشه خيپو واشه وا كا كم (بام دراكيه!)
 (بعد ازين) دايم به بي هيچ له و ته لانه قووقووه

(*) به حري ږمه ل.

(۱) واشه گيرىي، يان بازه راوو، راوه بان، بابه تيكه شاعيرانى زاراوى گورانى. چهندين پارچه شيعرى جوانيان تيدا كوتووه و به گه لئى جور باسى راوى بازبان كردووه. ده كرى ئه م بابه ته وهك باسيكى فولكلورى ده وله مند ليكولينه وه ي له سهر بكرئت.

هجو احمد سنگ هل کیش^(۱)

کهس نه لئی پیم: ئه ی فالانی هه جوی سه نگهه لکیش مه که (*)
 ئاشپه زی هه جوم - به وه لالا! - دهی جنم وهک کوه له که
 دوور له دینم میثلی نه مروود بۆ مناره ی هه جویات
 (خاکو زیت!) پی قهه ده کهم ئه ی سه نگشکین وهکو چۆله که
 نهوعی گوردی هه جویاتی تور به ریژی یادگار
 خاکی هه جوی تی ده کهم ده بیئاختم وهک تور وه که
 سا که دل دیننی ده بی عرض کهم له عه رصه ی مه حفه لا
 هه لسه بیتن یاران له ده ورم رۆب نیشن، کۆمه که
 با به شه رتی مه نعی کهن گهر هه مله زهن بی به زمی جهنگ
 (کلبه تیژ پست پسینه سنک کروژه کوپکه!)
 گهر به قار و قین و جهنگ هات پی بلین خۆی لایدا
 وهرنه شاپه ژه نی شه قم ئاوازی هه ر وهک فیشه که
 پشتی پیم سممتی له یاریدا وهها خاراندوه
 گهر به کیفی خه نجه ری که ی جووتی پیستی هۆشه که
 شین که وایه، شر عه بایه، فووته خه نجه ر، بۆزه ریش
 ئیسمی سه نگهه لکیشه، توند و تیژه، وهک شوانی له که
 میخ به دهسته، سیخ به پشته. میخ دفینه، میخ درپن.
 میخ به پی شیه. میخ به پاشه، میخ شکینه، (طولکه!)

(۱) هه جوو داشۆرینی ئه حمه دی سه نگ هه لکیش.

(* ره مه لئی هه شتی مه حذووف:

فاعلاتن/ فاعلاتن/ فاعلاتن/ فاعلن

کلکی جوانووی رووته وهک سنگ، سنگی خوښ میثلی (ملکا!)
 سنگ به سنگ کهن، ئالوگۆر کهن، چونکه ههر دوو وهک یه که
 بهرفی ساردی ئاوی (رهی!) میخی به بن میخیا کوتین
 گهر جه وهندهی پیا بکهی ساردی دهکا وهک تهرزه که
 مهستی ئالته (بنپمو بی ژیر مهبن!) دووی جوانوکه ی
 گهر جه وهندهی پیا بکهی ساردی دهکا وهک تهرزه که (۲)
 هینده هه یوانه ئه گهر دوو روژ له سهحرا پووش بخوا
 (بعد ازان) ئادهم نییه، یا ساپرتنه یا شه که
 چونکه بابی قاترانه کهر، دهبی قهدری بیی
 با بچم (وا دردم!) ههوسار و پالوو و کووژه که
 گهر کهسی بی بیکری وهصیهت ده کهم ئه م ئیشه که
 وهسته که سسته که له ری تپی هه لده باری مه که!
 ئهلقابی سهنگ، ئیسمی ئهحمه د، کونیه تی هه لکه ندنه
 وهک عهره ب سی ناوه، خو ئه م شیتته قهدهم (حشککه!)
 کهر له پیشه ی عاقلی کرد گوپی هه ماقهت تاق و جووت
 ههر کهسی نزدیکه لی هه لدا یه (یا لدا فیکه که!)
 سهنگشکین عه فوت ده کهم لاکین به شهرتی: (بعد ازین)
 ئهحمه قانه قهه به هیچ نهوع مه دح و زه ممی کهس مه که

(۲) دیاره ئه م نیوه بهیته یا نیوهی دووه می بهیتی پیشوو به هه له دوویات بووه ته وه و نیو بهیت به هه له لایراوه.

۳۷ (*)

ته ماشای کۆی زهنه خدانت ده لئی نارنجی به غدایه
نیگاهی چاوی فه تتانت وه کو ئاهوویی سه حرایه
وه کو سه نعان له عیشقت شیفته و مه جزوب و مه جزوونم
قه سه م به و زولفه شه بره نگه ت که وه ک زوناری ته رسایه!
مه که ن مه نعم وه کو وامیق ئه گهر ئاشفته و زارم
(جگر گاهم!) شکافی ناوکی موژگانی عه زرایه
ئیشاره ی چاوی مه خموور و نیگاهی ناوک ئه ندازت
به میلی غه مزه بی مه جنوون که شی ئیمایی له یلایه (!)

(*) به حری هه زه جی هه شتی ته و او

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن.

۳۸ (*)

چونکه ئیقلیمی فیراق ئاب و ههوا ییکی نییه
باغی پهژموردهیی دل نهش و نماییکی نییه
رووم له میحرابی برۆ صهعه له هیجرا که چ بی
پادشههی وهک دلی من قیبله نماییکی نییه
زهنگی میرئاتی دلم شاهیده ئییامی فیراق
تاینهیش بی روخی جانانه صهفاییکی نییه
نوطقی پهروانه دههستی به یهقین شهوکهتی شهمع
پر دلی دهرده دهسووتیت و صهداییکی نییه
چونکه بۆ نووری وهفا طالیه پهروانهیی عیشق
غهیری شهمع دلی من مهیلی چراییکی نییه
صوبحی وهصلت کهیه تا کولبهیی من روژن کهی؟
خۆ چرای عومری عهدو بادی فهنا ییکی نییه!
زالی دنیا که به بی عیدده بهسی شهوهری وی (!)
لاده لهم فاحیشه - ئهی دل - که حهیا ییکی نییه
لهزهتی وهصله بکا چاره، وه یا شهربهتی مه رگ
بی یهکی لهم دوه دهردم چ دهواییکی نییه
فکری دهرکردنی بی حاجیب ئهگه زولمه بهسی
(سالم)ی غه مزده جوز ئه دهره جاییکی نییه

(*) بهحری رهملی ههشتی مهحدووفی مهخبوون.

۳۹ (*)

کاری نأشفتهم - دريغا - رهنكي ساماني نييه
بهختي خهفتهم تا قيامت فكري ههلساني نييه
سوودي كوا فكري فلاتوون بو عيلاجم (بعد ازين)؟
دهردى من دهرديكه نهصلا قهه چه دهرماني نييه!
غهرقى فيكريكم به مهلالحي خيرهد ناييمه دهه
ههه طههرف تى دهفكرم نهه بههره پاياني نييه
فكري قهبضى رووى رهقبيم ههوصه لهه وا تهنگ دهكا
روو به رووى تو غونچهيى دل زهوقى خهنداني نييه
وا له قهبضى ئيختياري كافريكا كاري من
مروهت و ئينصاف و بهخت و دين و ئيماني نييه

(*) رهمهلى ههشتي مهخزووف.

ه . ٤ (*)

چ دهبی گهر له ره قییم دلم ئازاری بیی؟
ههر گولی بوپول بی حوکمه دهبی خاری بیی!
مانیعه بو گوزهری دل له روخت زولفی سیاه
گهنجی بی هر طهره فی شهرطه دهبی ماری بیی
زهحمه ته عوقدهیی خاطر به ویصالت وا بیی
قهدهغهی بو سه دهکهی دا له بی من باری بیی
نایه لی له زده تی وهصلت له دلا جهوری ره قییم
شادمانی نییه بو نه و کسه نه غیاری بیی
له ره هی که شمه که شا جانی هه میسه عه دهره
عاشقی بی دل نه گهر دولبه ری عه یاری بیی
به شه وی رهنگه به له د بی له غم و طولی فیراق
گهر طه بییم وه کوو من دیده یی بیداری بیی
جان نیثاری ره هی جانانه یه (سالم) به نه به د
له ته کا تیغی جه فا گهر دلی ئینکاری بیی

(*) به حری ره مه لی هه شتی مه خپوونی مه حدووف.

ه ٤١ (*)

تا مه نزلې تيرى نيگه هت ناوى دلم بى
ياره ب هه مه جا طور په يى تو ته وقى ملم بى
خوين كا جگهرم خارى نه له م وهختى ته ماشا
بى عارىضى تو گهر هه وهسى رووىي گولم بى
پر باده يى خوين بى به نه له م بيلبيله يى چاو
بى دولبه ر نه گهر نارهنو ويى جامى ملم بى^(١)

(*) به حرى هه زه جى هه شتى نه خره بى مه كفووفى مه حزووفه:

مه فعوولو / مه فاعيلو / مه فاعيلو / مه فعوولون.

(١) نه م پارچه م له هيج سه رچا وهيه كى تر دا نه دى، هه ندئ وشه يم باش بى
نه خوينرايه وه. نه م وشه يه يى دوايى كه به (ملم) م نووسى ده شگونجئ (لم) بى.

٤٢ (*)

دەك رەقىب تووشى بەلابىيى بى نەجاتت قەد نەبى!
مانىعى وەصلى حەياتم تۆي حەياتت قەد نەبى!
ئەي موفەتتىن ھىندە بەدگۆ بووى نىشاطت كىرمە غەم
تا بەسەر زىندوو بى رەببى تۆيش نىشاطت قەد نەبى!
چاوەكانت ھەردوو كوئىر بى دەستەوئەژنۆ دا بنىشى
زىندەگىت زەھرى ھەلاھەل بى مەماتت قەد نەبى!
سىنە پالوو بدگرىيى عىلەت بە سەردىيى جىگەكەت
پارچەيى بۆردىيى رزىو فەرشى بىسائطت قەد نەبى!
ئەي رەقىب بىمارە دل تىكرار دۆعاى ئەوھل دەكا
دەك ئە زنجىرىيى كەوى رەببى نەجاتت قەد نەبى!

(*) بەھرى رەمەلى ھەشتى مەھذوف.

٤٣ (*)

ههتا كهى - ئهئى فهلهك - بؤ بهختى من جهور و تهظه للوم بئى؟
وه چاكه چهند روژئى نهوبهتى لوطف و تهره محوم بئى
له قههرت موددتيكه زههرنووشى جامى بهدبهختيم
له خوانى نيعمهتا با ههفتهئى باري تهنهعموم بئى
چؤن دل دينئى ئهئى ياران - دهخيل - صوحبهت لهگهل دوشمن
كرانه ئيستىخوانى لى كرين تو خوا بلا كهه بئى (!)
به ئوميدى خوا واجب دهكهه قهتلى رهقيب - شرعهه-
له بهزمى دولبهرا گهر بؤ زوبانم موددهئى تهكه للوم بئى
قهديم جانبازى رئى عيشقم، لهمهولا تازه لانادهم
ئهگهر لوطفت موجهدهد بئى وهگهر قههرت تهقه ددوم بئى
تهسه لسول تهعظيمه دنيا ئه بهد پايانى قهه نابئى
به جيديه خهرقهئى (سالم) مودام ئالوودهئى خهه بئى

(*) ههزهجى ههشتى تهواو

٤٤ (*)

تا له لِيوم خـوايا (!) باري ئهم هـيـجرانه بـي
بي لهبي من لِيوي غونچهت بو لهبي كهس وا نهبي
هر كهسي دهستي خهيايي لهو زولفي تو بينيته ياد
لهوحي سينهي چاك به چاك وهك چاك و زهخمى شانـه بي
وردكه ئهستوم، ئيستخوانم ئاميتهى خرخاله كه
تهوقه ليم ئهم گهردنه با سـيـلسـيـلهـى پاوانه بي
مهرحمهت بيهودديه ئهـو شهـمـعـى روى خوـى دـهـرخـا
دل دهسووتى چار نـيـيـه لـاـبود دهبى پـهـرـوانـه بي
تا له فانوسى جهـمـالا شـوعـلهـوهر بي شهـمـعـى روى
دل به تاريخيى لهگهـل غـم هر دهبى هـمـخـانـه بي

(*) بهـحـرى رهمـلى مهـخـذووف.

ه ٤٥ (*)

در وصف والی (١)

مه هی دی هاتوچو رابورد شهوی دهی
دهسا دهی مهی بدن نه مجا په یا په ی
خه لاصم کن له دست غم موطریب ئامان
به دهنگی به ربه طو چهننگ و دهن و نه ی
دهبی ساقی له می عیسانه فس بی
به نه شئه ی مورده ی صد ساله کا حه ی
زومه پرده رنگه صه حرا و باده گولگون
هتا که ی کا (پلی!) چه نگی ده خیل ده ی؟
چه رنگینه به مهستی رووی ساقی؟
چه دلگیره صه دای: هه ی بیته مه ی هه ی؟
عه جب صه فوهت ده هیکه مه ی حه قیقه ت
له دل بیروون ده کا: غه ل و غه ش و غه ی
به یه غما چوو هه میسان طاقه ت و هوش
له چاوی مهستی ساقی ئوف خوا وه ی
صوراحیی وا له بهر پیت مه ی دیاره
نیهانیی قه د نییه پازت، چه فیتنه ی؟
له سسایه ی ده ولته تی (والی) (والا)
له هه ر به زمه وه کو چه شنی (جه م) و (که ی)

(*) به حری هه زه ج.

(١) له ستایشی والیدا. به لام نازانریت کام والیه. له دستخه ته که ی سنه دا
نووسراوه «در وصف والی کوردستان».

له بيمى سهحنهئى ئهو سینه رههزنه
 نهماوه ههر له (بهصره) تا بهرى (رهى)
 ئيشارهئى بهرقى تىغى رۆژى مهيدان
 به چالاكئى دهكا ئهسپ قران پهئى
 مهه و ماهئى به جهولانى دهكا ريش
 له ضهرئى سمى ئهسپ و نووكى نيزهئى
 دهزانن بؤ مهسيح كهوته پشتى رۆژ
 له ناو ئهوجى بلندي دارى سفتهئى؟
 ظوهوره رهنكى فيردهوس و جهههنهه
 له خشپه و بهزمى قههر و فلاقهئى (!)
 بهدهن پؤش گهر موزهئيهن كا به دؤشى
 دهپؤشئى برتهئى خؤر شهوقى شهمهئى
 ئهگهر مهئلى كههم كا طهبعئى شوخئى
 دهكاته مهردهئى دوو نان (حاتهئى طهئى)
 بهخاصئيهت وهكو زمرووته عهئلى
 رهئى سا دوشمنئى كوئير بئى وهكو حهئى (٢)
 له باغا بهئدى مهجنوون زؤر به دهعهئى
 ئهبهه تا بئى به سهجدهئى ئهو دهبا پهئى
 (نيگاؤ!) رهسمئى - بهئئى - گهر بئته خاطر
 دهكا شهق سینهئى قهئيهه بهدهشنهئى
 ئهگهر بئى مهئلى راو كا بؤ تهفهه رروج
 دهكا (تحوه!) طوغرول چنگئى واشهئى

(٢) حهئى: لئرههه مهبهست كوئيرهههه.

به دهنگی ته پلّی باز گهر بازی بهردا
(عوقاب) وهک (کارهوان)^(۳) ماته له حمله‌ی
خوایا سا له ریّی ساقیی کهوثر
هه‌تا بیّ باغ و تاک و شاخ و ریشه‌ی
به به‌زم و کامه‌رانی و عه‌یش و عوش‌ره‌ت
له باده‌ی لوطفی حه‌ق پر بیّ پی‌آله‌ی

(۳) کارهوان: قه‌تی، کوپ کوپ.

بهیته تاک و جووته بالونه کراوه کان

حەق بڊا فرسەتم بە ئیڊنی عومەر
دوشمینی شاهزادە بم تا بم

*

پارچەى «بەچین گرتوویە زولفت گەردى روخسار» ل: ٥٩ ی چاپ و
٤٣ دەستخەت، لە دەستخەتە کەدا ئەم دوو بەیتەى زیادە:

بە سونبول زارى زولفا کەوتە ناو باغ
لە شەودا دل وەکو شەبگەرد هوشیار
لە وەختی کە لە گەل تۆ ئاشنا بووم
نە مانایە بوو نە حـ
جیب بوو نە ئەغـیار

بەلام ئەم بەیتەى دوایی لە تەک کەمیک جیاوازیڊا لە پارچەى «١٠» ی
ئەم «بەركوت» ڊا نۆیەمەم بەیتە.

*

پارچەى «ئەلویداع ئەى مولكى بابان ئەلویداع» ی ل: ٥٧ چ و ل ٤٩
خ، ئەم بەیتەى خوارەو لە خ دا هەیه و لە چ دا نییە:

زەخمى دل بو ئابى پەیکان توشنە ما
ئەلویداع ئەى تیری موژگان ئەلویداع

*

لە پارچەى «نایەلى بىمە حوزوور» (٧٢) چ (٦٠) خ ئەم دوو بەیتەى
خوارەو لە خ دا هەیه لە چ دا نییە:

جەورى تۆ كوشتن و هەم فەخر عەدوو تۆى باعیث
بە صەداى خەندەبى ئەو كوشتنى دووبارە عەبەث

دلّ له رهقصایه وهکوس زهپرّه لهبهر پرتهوی روت
به ههواى شوپیشی من (رهقص حلی و یاره) عهبهث
پارچهی (سابهزاری بۆ نهناڵینم) (چ) ٤٦، (خ) ٦٥ له (خ) دا دوو
بهیت ههیه له چ دا نییه، که ئهمانهن.

بۆ رهههق وا ئوفتادهم تاقهتی نالهم نییه
ئهی تهوانا بۆ زهعیفان کوانی ئاخر مروهتت؟
تهرکی دامهنگرتنی دولبهر نهکهی (سالم) به مهرگ
نامهوی بروی گیای بۆ خار له خاکی (برشتت!)

*

له پارچهی (له نوری لامیعی... ١٢٣ (چ)، ٧٦ (خ) دا جگه لهوهی
جیاوازیی زۆر له تهک دیوانهکهدا ههیه و ههموو «وتی» بهکان کراون به
«گوتی» ئهم بهیتهی خوارهوه له چاپهکهدا نییه.

وتم: تهنها منم پابهندی عیشقی تۆ؟ وتی: گوم به!
ههزاریکی وهکو تۆ کوشتهیی شمشیری ئهبرۆمه.

* پارچهی:

"نمهکی ریته برینم نمهکین روویی مهلیح" ی لاپه ره ٥٤ ی چاپهکه
چار بهیته له دهستهتهکهدا پینج بهیته و ئهم بهیتهی خوارهوهی که له
دهستهتهکهدا بهیتی دوومه، زیاده.

ه

یهم صیفهت بیته تهلاتوم به ئهبهد نازانی
رهزمی پیش ئامهدی کاری منی بیچارهی سهطیح

هـ

پارچه‌ی:

"یادی زولف و ئه‌برۆ و موژگانی یار" ی لاپه‌ره ٦٠ی چاپه‌که چوار به‌یته‌و، له ده‌ستخه‌ته‌که‌دا شه‌ش به‌یته و ئهم دوو به‌یته‌ی دوایی زیاده:

ده‌ست ئه‌دا بۆم روو له روومالینی دۆست
گهر موقارین بن خه‌زان و نه‌ویه‌هار
که‌ی به (سالم) ده‌رده‌چۆ (سالم) که‌به‌د
سه‌یدی سه‌حرایی شکاری شاهوار؟

هـ

* پارچه‌ی:

"لیلی وه‌شانی ملکی عرب جمله‌یک به‌یک" له چاپه‌که‌دا ل: ٧٧
شه‌ش به‌یته، به‌لام له ده‌ستخه‌ته‌که‌دا جه‌وت به‌یته و ئهم به‌یته‌ی زیاده:

هم شمع شرع توبه‌ دکا منع گمرهی
هم روشن از جمله‌ تو در دیده‌ مردمک

هـ

* پارچه‌ی:

"ده‌زانی باغی به‌ختی ئه‌هلی دل بۆ قه‌ت ته‌مه‌ر نادا" له چاپه‌که‌دا ل: ١٧
هه‌شت به‌یته و له ده‌ستخه‌ته‌که‌دا ده‌ به‌یته و پێش دوا به‌یت ئهم دوو به‌یته‌ی زیاده:

به‌حالی نامورادی من وه‌ها موشتاقه‌ مه‌عشووقم
له گوره‌ی (بو نوینی ره‌و) بادی سه‌حه‌ر نادا
له فیکری پاسی عیصمه‌ت وا به‌ ظاهیر دوو ره‌نگه
له حوکمی دووربینا قه‌ط قه‌ط به‌من ریگه‌ی گوزهر نادا

* پارچہی:

" طہریقی عیشقت نُر بہردہم خہجالہت بم لہ مہحشہردا " کہ لہ چاپہکہدا:
(ل: ۲۲) پینج بہیتہ لہ دستخہتہکہدا شہش بہیتہ و نئم بہیتہ، کہ سئیہم
بہیتہ، زیادہ:

قہبوول ناکہی خہیآیشت لہ ناو دلما موقیمی بی
نہوا پہژموردہ بی گولدهستہی حوسنت لہ مہجہردا

* پارچہی:

" چہشمہی نہہری رہوان دیدہی گریانی منہ " ی (ل: ۱۳۱) ی چاپہکہدہ
بہیتہ، لہ دستخہتہکہدا (۱۱) بہیتہ و نئم بہیتہ، کہ پیش دوو بہیتہ
کوٹاییہ، زیادہ:

وا دہزانم کہ لہ فیردہوسی جہمالا بہ فہریب
دانہی خالی لہ بہت باعیثی عیسیانی منہ

* پارچہی:

لہ ناو زولفا بہرُوو دلدارہ مہستورہ " کہ لہ چاپہکہدا (ل: ۶۳) حہوت بہیتہ،
لہ دستخہتہکہدا نئم بہیتہی - کہ بہیتی شہشہمہ - زیادہ:
بہکس ناگا خہراجی ہیندووی خال
لہ قہلعهی چینی زولفا بوو بہ فہغفور

ھ

* پارچہی:

" بہرُووی رُوژا نواندی لہیلی دہیجور " ی لاپہرہ ۶۳ ی چاپہکہ (۹) بہیتہ لہ
دستخہتہکہدا (۱۰) بہیتہ و نئم بہیتہی خواروہ، کہ زیادہ، پینجہم بہیتہ:
تہحہروک بو شہریانی عہینہین
بلوورین ساقی وک ماہی سہقہنقور!

بهشی فارسی

شيعره فارسىيەگان

دەستخەتى سەرچاوەى ئەم باسە وەك ئەو شيعره كوردىيانەى تىدايە (۱۰) پارچە شيعرى فارسىشى تىدايە، بەلام من پارچەى كۆتايىي دەستخەتەكەم ھەلبۇزارد، وەك نمونەى شيعرى بلاونەكراوەى فارسىي ئەم دەستخەتە.

ئەم پارچە شيعره دريژە، مەثنەوييە، لە كۆتايىيەوہ نازناو «سالم»ى تىدا نييە، بەلام دەستخەتەكە وا ديارە جگە لە شيعرى سالم شيعرى كەسى ترى تىدا نييە، چونكە ھەر لە دواى كۆتايىي ئەم پارچە شيعرەوہ- وەك لە كۆتايىيەوہ دەينوسم - نووسراوہ:

"بھمدالله باتمام رسيد وىخامت انجاميد ديوان كردى سالم
جھه ارجمندى احمد آغا تحرير شد"

ئەو پارچە شيعرەگانى تر بەشى فارسىيەكەم دواخست بۆ ھەلىكى تر، يان بۆ ئەو كاتەى ديوانى سالم بە ليكۆلینەوہوہ بلأو دەكریتەوہ، ھەر كەس ئەو كارەى ئەنجام دا پارچە شيعرەگان و وینەى دەستخەتەكەيش دەخەمە بەردەستى بۆ ليكۆلینەوہ.

ساقى نامەء سركار شىخ

وكر دشنەء دھر خونريز شد
زمين و زمان فتنه نكيـز شد
سپهرا سیه چهر و چبر آمدى
بخون دليـران دليـر آمدى
ز روز و شب چرخ دولاب كــرد
پلنگ دور سنگ است اندر نـبـرد

عجب سست پیمانی وسخت چهر
ز چهرت نه پیداست آثار مهر
کسیرا که بر خون صلا میزنی
ز خون بلا بر بلا میزنی
جز از تو ندیم که بر خون خویش
بریزد کسی خون مهمان خویش
نه مادر همه مهربانی کند
بنور از خود همزبانی کند
ز خون سازدش شیر پستان دهر
چو خاری بپا خلد جان دهد
نوی زال گردون چه بد مادری
که چون شیر خون جوانان خوری!
بر خم تو تا چند آلاشیم
بیا سا زمانی درآسا شیم
ساقی بگو نخواستی از سر نهد
بکف جام یاقوت احمر دهد
قدمم یکدم در شبستان نهد
یکم جرعه از جام مستان دهد
کجا موکب شهریاران دهد
کزیشان نه بینم نشانی بشهد
همه مست جامند و سراندر گرم می
چه کیخسرو جم، چه جمشید و کی
بده ساقی آن بادهء جان نواز
جهان منیر باینست مهمان گداز

ازان باده دل را چه سازش دهد
جهان را دل اندر گذارش دهد
گروهی که عار از شهی داشتند
همه جام خود را تهی داشتند
ز دام خیالات بگریختند
برفتند و پیمانها ریختند
بیا ساقیا آتشم تیز کن
مرا نیز پیمانه لبریز کن
بریزم یکی جام می در بکام
ازان پیش کز می بریزد بجام
به بین ساقی این بزم پاکیزه را
بیا رای آن دخت دوشیزه را
بیرون آور از پرده شیشه را
که جان پرده پرداخت ز اندیشه را
حریفان بقصدش چو آیین نهند
ز یک جلوه صد جان بکابین دهند
نه بر صدر میخانه صفها زدند
بسان غرا ز می بکفها زدند
بعشرت همه باده بر کف و بدند
در آخر چنان باده در کف شدند
بیا ساقی آلوده شد دامنم
غم نیک و بد تا یکی در تنم؟
میم ده که مخمور خواهم شدن
وز آلودگی دور خواهم شدن
ازان می که سر صمد بخشدم

رهای زهر نیک و بد بخششدم
دریغنا غم ناگهان در رسد
... بهار خزان را طرب در رسد
میم ده که سر گرم مستی شوم
مگر فارغ از رنج هستی شوم
می ده که عاری ز شرمم کند
دمی فارغ از سردو گرمم کند
ازان می که تابان چو خورشید بود
زمانی که نه جام و جمشید بود
بیا ساقی این چرخ گردان نگر
به چرخ آفت شیر مردان انگر
مدار جهانرا قراراست سست
به پیمانه بایست پیمان درست
فلک را بحالی زند دیر نیست
بده می که هنگام تاخیر نیست
ازان می چو جامی بسر بر نهم
فلک را ز نو دور ار سسر نهم
بیا ساقیا چست و چالاک باش
زمانی نه بر دور افلاک باش
مرا در عمر آخر آمد بیا
نگه دار فرصت بیا ساقیا
که هر زده مر گوش آگاهرا
ندا تییست (انی انا الله) را
بده می کسه باچشم بینا روم

بهم رازی طور ســــینا روم
ازان می که در سینه مستور بود
زمانی که نه ثور نه نور بود
الهی بانا نگه صافی کشند
نک سیر تند ار چه آدم دشند
بانانگه مستند از بوی تو
ز خود پرده بستند بر روی تو
بخونین کفنه‌های نازک بدن
بنازک کفنه‌های خونین بدن
بلب تشنگان از تف عشق تو
نرفته ز جا در صف عشق تو
ز عشقت بخون خود آغشته اند
خروشان و نالان و سرگشته اند
الهی بشووریده حالان عشق
که لالان در دند و نالان عشق
الهی بآن رنده... پا و دست
که مینا و ساغر هم در شکست
بآن پیر سرمست میخوارگان
که مستی فروشد به بیچاره‌گان
که یک جرعه زان بادهء کهنه سال
بتلخی دهد نفس را کوشمال
بحیران بحیران بده می بده
بیک جرعه رطل پیای پی بده

که یکباره از خویش بیرون شود
سزاوار بخت همایون شود

بحمدالله با تمام رسید و بخت امت انجامید دیوان کردی
سالم جهة ارجمندی احمد آغا تحریر شد

پاشکۆیه ک پارچه شیعره که ی نالی

وتەيەك

بۆگەلئىكى بەشخوراۋ و بېچارەى ۋەكو كورد كە كولتور و كەلەپوور و شوپنەۋارى زاناپانى كۆنەكرابىتەۋە و مېژوويان بە دروستى نەنوسراپىتەۋە، ھەر بېيارىكى بە پەلە لەسەر ھەر لايەنئىكى ژيانيان بدرى دروست نىيە و لەۋانەيە زۆرى پى نەچىت بەلگەى دروست و ئاشكرا ئەۋ راوبۆچوونانە بداتە دواۋە و بېياردەرىش ھىچ پاساۋىكى پەلەكردنەكەى پى نەبى.

بۆ نموونە خوالئىخۆشبوو گىۋى موكرىانى بە چاۋىك بۆ نالى و ديوانەكەى روانىۋە كە تروسكايى نىشتمانى و ولاتخۆشەۋىستىي لە گىانى نالىدا نەدىۋە و واى داناۋە ھەببەى بە ھەموو ولات و كورد و كوردستان نەگۆرپووتەۋە.

ھەرچەند لە پىتەشەككى دىۋانى نالىدا ۋەلامى ئەم راوبۆچوونە دراۋتەۋە^(۱) من لەم ھەلەدا بەلگەيەك دەخەمە روو سەرانسەرى راوبۆچوونەكانى خوالئىخۆشبوو گىۋى موكرىانى قَلپ دەكاتەۋە و نالى ۋا دەخاتە روو كە يەكئىك بوۋە لە شاعىرە نىشتمانپەرۋەرە مەزنەكانى كورد و كوردايەتتى لەۋە زياتر نابى ئەۋ كىرۋوۋىتەى و دوور نىيە لەمەۋلايش زۆر زياترمان لەم روۋەۋە لە شىعر و بەرھەمى نالى بۆ بدۆزىتەۋە.

ھەندى بىر و بۆچوونى تايبەتتى خۆم ھەيە، بمەۋى و نەمەۋى، لە ناۋ نووسىنەكانمدا لە جارئىك زياتر دەگەرىمەۋە سەريان و بۆنەى ۋا ھەيە بە ناچارى رام دەكىشىتەۋە بۆ لايان، ئەمجارەيش دەگەرىمەۋە لاي ئەۋ باسەى

(۱) بروانە: دىۋانى نالى «مەلا خدرى ئەحمەدى شاۋھىسى مكايەلى» لىكۆلئىنەۋە و لىكدانەۋەى مەلا عەبدولكەرىمى مدرس و فاتح عەبدولكەرىم، چاپخانەى كۆرى زانىبارى كورد، بەغدا، ۱۹۷۶، ج: ۵۹.

سالى ٢٠٠٠ به ناوونيشانى «العنوان المفقود او المولود المرتقب» له كۆرى زانيارى به غدا خويندمه وه و دواتریش له چهند جیگه دا بلاو بووه (٢).

مه به ستم له و تاره ئه وه بوو كه تا ئیستا نازانین چى دستخهت و شوینه وارى زانایانى كورد له كتیبخانه كانی هنده راندا هیه و خه مخۆرانى كه له پوووری گه لان زوو مشوووری كه له پوووری خۆیان خواردوو و چهن دین فیه رهستیان بۆ دستخه ته كانیان - ئه وانه ی له كتیبخانه كانی هنده رانندان - كردوو و نموونه ی «لخطوط العربیة فی مكتبة برلین» یان «المخطوطات الفارسیة فی مكتبة «فلان» زۆر زۆره، به لام تا ئیستا كۆریه ی ئاواتی رۆشن بیرانی كورد «لخطوط الكردیة فی المكتبة الفلانیة» له سکی دایکی میژوویشدا نه رسكاوه چ جای ئه وه ی به رهژانی پیوه بگریت.

نه بوونی ئه مه ییش وای كردوو رۆشن بیر و لیكۆله ره وان و به تنگه وه هاتووانی كه له پووور و میژوووی كورد نه زانن دستخهت و شوینه واری زانایانى كورد له دهره وه ی ولات - ته نانهت له كوردستانیشدا - چیه و چهنده، تا له سه ر بناغه ی ئه وانه و له بهر ئه و رۆشناییانه ی له شوینه وار و سه رچاوانه دان كاره كانیان ئه نجام بدن و به رو بوومه كانیشیان گه یی و كامل ره سا بیت.

ئهم دستخه ته ی له م هه له دا باسیکی كورتی ده كه م، نموونه یه و یه كیكه له ده یان و سه دان دستخه تی مامۆستایانی كورد كه ئاواره ی هنده ران بوون و ئیمه ییش هه والیان نازانین.

ئه گه ر پیشتەر هه والی ئهم دستخه ته مان زانیا و وینه یمان له به رده ستدا بوایه، گه لی را و بوچووونی تر له سه ر نالی ده بوون و لیكۆلینه وه ی دیوانه كه ی به ئاكارتیکی تر دا ده ریوی. هه روه ها سالمان به جوړیکی تر ده ناسی و، بیركردنه وه مان له عاستی میرانی بابان و به تایبه تی عه بدولا پاشادا، به جوړیکی تر ده بوو.

هه ر مه گه ر خوا بزانی چهن دین گه نجینه ی تری وه های پر گه وه ر و

(٢) پروانه: مجلة التراث العلمي العربي، العدد: ٣، ١٤٢٢ هـ ٢٠٠١ م.

مرواریمان له کتیبخانهکانی هه‌نده‌راندا بی ناز که‌وتوون و ئیمه‌یش ئه‌وپه‌ری پتووستیمان پتیمان هه‌یه و ده‌یشکرێ له‌ روویانه‌وه‌ رووی میژووی ئه‌دب و میژووی زانایان و ناودارانێ کورد بگۆرین و میژوویه‌کی نوێی پر شکۆمه‌ندی بنووسینه‌وه‌.

ئهو قسه‌ی که‌ چه‌ند جاری تر کردومه‌ لێره‌یشدا ده‌بنووسمه‌وه‌:

ئیمه‌یه‌ک که‌ خۆمان میژووی خۆمان نه‌نووسیوه‌ته‌وه‌، یان ناحه‌ز و دژ به‌ میژوومان، یان نه‌زان و نه‌شاره‌زا له‌ ئاوه‌ه‌وا و که‌ش و داوونه‌ریتی گه‌له‌که‌مان و بی سه‌رچاوه‌ی دروست، میژوویان بۆ دروستکردوین و ئیستا بمانه‌وی وه‌ک شیایوی گه‌له‌که‌مان و شارستانییه‌تی - به‌گۆره‌ی توانا و ئه‌وه‌ی ماوه‌- میژوومان بنووسینه‌وه‌، باشترین و راستترین و ده‌وله‌مه‌ندترین سه‌رچاوه‌ ده‌ستخه‌تی «هه‌موو ده‌ستخه‌تی» مامۆستایان و زانایانێ کورد و ده‌ستخه‌ته‌ کوردستانییه‌کانه‌.

بۆیه‌ ئهم هه‌له‌ ده‌قۆزمه‌وه‌ و رووی ده‌م و قه‌له‌م ده‌که‌مه‌وه‌ به‌رپرسیانی کورد و ده‌لیم: با له‌مه‌ زیاتر خه‌مسارد نه‌بین و که‌مه‌رخه‌میکردن له‌ عاستی که‌له‌پووری کورددا له‌مه‌ به‌ولاوه‌ درێژه‌ی پێ نه‌درییت و ئیمه‌یش - با زۆر دره‌نگیش که‌وتین- له‌مه‌ زیاتر خۆمان به‌رپرس و قه‌رزاری مامۆستایانمان نه‌که‌ین و زهره‌ر با -نه‌ک له‌ نیوه‌ی- له‌ ده‌یانیشی بگه‌رێته‌وه‌ هه‌ر باشه‌ و زوو و گه‌رموگور هه‌ول بده‌ین بۆ دانانی بناغه‌ی باله‌خانه‌ی ده‌ستخه‌تخانه‌ی کوردستان و شارستانییه‌تی گه‌له‌که‌مان کۆیکه‌ینه‌وه‌ و، به‌ گه‌لانی جیهان بلتین: ئهمه‌یش ئیمه‌ و ئه‌وه‌یش شاره‌ستانییه‌تمان، به‌وه‌یش گیانی زانایان و مامۆستایان و دلسۆزانی ئهم گه‌له‌ له‌ ئارامگای هه‌میشه‌بیاندا ئارام بکه‌ین.

نالی و بیری نهته وایهتی

له پارچه شیعریکی بلاونه کراویدا

سه رتا ئه وه ده لیم: مه به ستم له بلاونه کراویدی ئه وهیه ئه مه پارچه شیعره به ناوی نالییه وه تا ئیسته بلاونه کراوته وه و کهس باسی ئه وهی نه درکاندو وه که ئه مه شیعری نالی بیت و، ئه مه ده قهیش که لیره دا بلاونه ده بیته وه پیشتر بلاونه بووته وه^(۱). رهنگه بیرخستننه وهیه کی بی جی نه بیت که بلیم: کاتی بۆ فیستیقالی نالی که له سالی ۲۰۰۶ دا له سلیمانی به ستر داوای ئه وه بیان لی کردم لهو بۆنه دا وتارم هه بیت، ناوونیشانی وتاره کهم ئه وه بوو «با له دهره وهی ولات خه مپکی نالی بخوین»^(۲). ههروهها پیشتریش له وتاریکدا به ناوونیشانی «تا کهی چاوهروانی ئه وه بین خه لک خه ممان بخوات»^(۳)، پیم له سه ر ئه وه داگرت که ده بی له کتیبخانه کانی دهره وهی ولات و له هه نده ران به شوین شوینه واری شاعیران و زانایانی کوردا بگه رین، ئیستایش هه ر له سه ر ئه و راو بۆچونه ی خو م سوورم و له و پروایه دام رۆزانی دا هاتوو گه لی شتی وامان له م باره وه بۆ دهره ده خه ن به بیری که سماندا تته پ نه بوو بیت.

به نگه یه ک:

- له م دهره فه ته دا به نگه یه کی به هیزی جیگه ی شانازی و دلخۆشکهری ئه و
- (۱) دهنای پیشتر له ته ک که م و زیادیدا به ناوی ساله وه بلاو بووته وه، پروانه: دیوانی سالم ل: ۱۰۲.
- (۲) پروانه: محمه ده علی قه رداغی، بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کور له ریگه ی ده سته ته کانیانه وه، به رگی هه شته م، ده زگای ئاراس، هه ولیتر، ۲۰۰۸، ل: ۲۴۰.
- (۳) پروانه: محمه ده علی قه رداغی، پاشکۆی عیراق، ژماره: ۳۶ / ۱۹۸۰.

بۆچوونەم دەخمە روو.

یەکیک بووم لە ریکخەرانى فېستيفالى مەولانا خالید کە ئەمسال ۲۰۰۹- لە سلیمانی گیرا، لە تەک بەرپز دوکتۆر هەلکەوت حەکیم و چەند کەسى تردا لە لیژنەى بالاً بووین. لەو تاومۆدا نامیلکەى «هەنگاویک لە سەر ریگەى لیكۆلینەهوى دیوانى سالم دا»^(۵) بلأو کردەوه، دانەیه کیم پیشکیشى د. هەلکەوت کرد. دواى خویندنهوى وتى: منیش چەند پارچە یەک شیعری سالم لە لایە بۆتیا دەهینم. زۆر سوپاسیم کرد و زۆرى پى نه چوو د. هەلکەوت لە گەرانهویدا لە پاريسهوه بۆ سلیمانی بەلینەکەى خوێ بەجى هینا و فۆتۆکۆپى دەستخەتیکى بۆ هینام، منیش سەرمتا وام زانى کە هەر شیعری سالمى تىدایە و دام نا بۆ ئەوهى لە هەلکى گونجاودا کارى تىدا بکەم.

لەم ماوهدا ویستم وەک کەشکۆلیک لەو کەشکۆلانی بۆ بەرگی دووهى ئەلبومى کەشکۆل گەلەلەیان بکەم، سوودی لى وەربرگم. لە کاتى تاوتویکردن و دیاریکردنى ناوهڕۆکە کەیدا بەسەر شتیکدا کە وتم کە بیرم لى نه کردبووه. چیم لەو کەشکۆلەدا بینى؟ جگە لە چەند پارچە شیعری نایابى سالم کە لەم نامیلکەدا دەیانینى و جگە لە پارچە یەک شیعری کوردى بلأونهکراوهى مەولانا خالید^(۶) پارچە یەک شیعری (۴۱) بەیتى نالیم دى، کە وا بزائم ئەمە یەکەم جارە بەناوى نالییهوه بانگی بە گوێ میژووى ئەدەب و دیوانى نالیدا دەدریت، وەک لەمەولایش دەیبینى، وەرچەرخانیکى کاریگەر دەبیت لە میژووى هەست و بیرى نەتەواویەتیی نالیدا.

(۵) ئەم نامیلکە سالى ۲۰۰۹ لە ئەکادیمیای کوردی لە هەولێر بلأوبوووه.

(۶) دیوانى مەولانا خالید یەکەم دیوانى شاعیرانى کوردە و دووم کتیبە لە کتیبە چاپکراوهکانى کتیبخانەى کوردی و ئەو بایەخەى بە دیوانى مەولانا خالید دراوه بە دیوانى هیچ شاعیریکی تری کورد - لەو سەردەمەدا- نەدراوه، کە چى ئەومتا دەبینن شیعری مەولانایش لە پەرتەوازەبى و ئاوارەبى رزگارى نەبووه و، رەنگە ئەم پارچەیش دوا پارچە شیعری بلأونهکراوهى مەولانا نەبیت بدۆزیتەوه.

کلاوورژنه‌یه‌کی تازه بو ژبانی نالی

له‌مه‌ویه‌ر چهند قسه‌ کراره و گه‌لی‌ باب‌ه‌ت له‌سه‌ر نالی نووسراون که به زۆریی ده‌مب‌ر و بۆ‌چوونی تاییه‌تی نووسه‌ره‌کانیان بوون و درده‌که‌وی‌ که که‌میان له راستیه‌وه‌ نزیک بوون.

* یه‌کی‌ک له‌وانه‌ باری هه‌ست و بیرری نه‌ته‌وايه‌تی نالییه‌ که قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کراره‌ نالی له‌ بواری نه‌ته‌وايه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ریدا شیعری نه‌بووه‌.

له‌م رووه‌وه‌ ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ تازده‌دۆزراویه‌ ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینێ‌ که ئه‌و پارچه‌ شیعره‌ که شیوه‌نی بۆ‌ بابان و رووخانی ده‌سته‌لاتی بابان تیدا کراره‌ و تا ئیسته‌ به‌ شیعری سالم دانراوه‌ و له‌ دیوانی سالدا چاپ کراره‌.. ئه‌و پارچه‌ شیعری نالییه‌، نووسه‌ره‌وه‌ی ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ - که ده‌ستخه‌ته‌که‌ی یه‌کی‌که‌ له‌ به‌تمان‌ه‌ترین ده‌ستخه‌تی ناو ده‌ستخه‌تخانه‌ی کوردی- له‌ سه‌ره‌تا و کۆتاییی ده‌ستخه‌ته‌که‌یه‌وه‌ به‌روونی نووسیه‌تی ئه‌و پارچه‌ شیعره‌ نالی کاتی له‌ تاران بووه‌ بۆ شیوه‌ن بۆ‌ بابان و رووخاندنی میرنشینه‌که‌یان وتویه‌تی. هه‌ر بۆ گومان‌بری ئه‌م باسه‌ سه‌ره‌تا و کۆتاییی ئه‌و نووسینه‌، وه‌ک خۆی ده‌گۆیزمه‌وه‌ ئێره‌:

«ذکر پریشانی نجای بابان از گفته‌ء نالی در ولایت سلیمانیه، انشا کرده»

ئه‌مه‌ له‌ سه‌ره‌تای پارچه‌ شیعره‌که‌وه‌ نووسراوه‌، له‌ کۆتایییه‌که‌پشه‌وه‌ نووسیه‌:

«تمت شد از گفته‌ء نالی در طهران انشا کرده است»

* هه‌ر له‌ باره‌ی ئه‌ده‌ب و بیرری نه‌ته‌وايه‌تی نالییه‌وه‌ قسه‌ له‌سه‌ر پارچه‌ شیعره‌که‌ی:

«قوربانى تۆزى ريگه تم ئەى بادی خوۆش مروور

ئەى په يکى شارەزا به هه موو مولکی شارەزور»

زۆر کراوه و، که سانیک گومانیان له وهدا دروست کردووه که نالی ئەم پارچه شيعره ی وهک هه و آلپرسی و خه مخۆری بۆ ولاتی بابان و کوردستان نووسی. به لām ئە وهتا ده بینى - خوۆشه ختانه - نووسه ره وهى ئەم ده ستخه ته له سه ره تا که یه وه نووسیویه:

«این قصیده حضرت نالی در قسطنطنیه محض احوالپرسی

ملک بابان فر ستاده است»^(۱).

هه ره ها له سه ر پارچه شيعره که ی سالمیش که له وه لāmى ئەم پارچه شيعره دایه به جوړیک نووسیویه وهک ئیسته وه لāmى ئەو جوړه بیروا بداته وه ئاوايه:

«در جواب همین قصیده نالی انشا شده است، از گفتهء

سالم».

(۱) ئەمانه ییش ورده کاری و ژیری نووسه ره وهى ده ستخه ته که ده رده خن، ئە وهتا له سه ر پارچه ی پێشوو نووسیویه: له تاران دای ناوه، لی ره ی شدا نووسیویه له «قسطنطنیه» وه نار دوویه.

سۆ کۆچکە و سۆ پایەیی شیعرێ کلاسیکی کوردی

سەردەمی بابان لە بنەمالەیی بابان بوون:

ئەوهی لەمەوبەر زانرابوو ئەوه بوو کە سالم و کوردی ئامۆزا بوون و نالی شارەزووری و لە هۆزی مکایه‌لییه. ئیتر – تا ئیسته – ئەوه نەبیسراوه نالی پتوهندییەکی لە تەک بنەمالەیی باباندا بوویت، بەلام لەم دەستخه‌ته‌وه کە لە بەردەستماندایه و باسی ده‌کەین زۆر بە ئاشکرا ده‌رده‌که‌ویت کە نالی و سالم خالۆ و خوارزا بوون، نالی سەریکی بابانە و لە تەک کوردی و سالمدا پتکه‌وه سۆ پایەیی شیعرێ کلاسیکی کوردی ئەو سەردەمه‌ پتک دیتن. با لەم باره‌یشه‌وه نووسراوه‌که‌ی ناو دەستخه‌ته‌که‌ لەم رووه‌وه بخوینینه‌وه:

« تمت شد از گفته‌ء سالم، اصل سکونت آن شاعر در ولایت سلیمانیه و خاک دولت علیه‌ء عالیه‌ء عثمانیه است، آن شاعر دائی نالی بوده است، در تاریخ هجدهم شهر ربیع الاول سنه ۱۳۲۱ حقیق سراپا تقصید علی اکبر ساکن ولایت سنندج باتمام رسانید»

لە دامپنی ئەم موژده‌دا کە ده‌دهم بە روژننیران و شه‌یدایانی ئەده‌بی نالی و لە تەک پتک‌پتک‌شکردنی ئەم دیارییه‌ بجکۆله‌ به‌رخه‌دا، ئەو پرسیاره‌ ده‌که‌مه‌وه کە هه‌موو جارێک – هه‌ر جارێ بۆ شاعیرێک – کردووومه‌ و ده‌لیم: نالی کە دوا‌ی رووخانی ئیماره‌تی بابان گه‌شته‌تبه‌ تاران و ئەو پارچه‌ شیعره‌ به‌سۆزه‌ی گوتیی، ده‌بی به‌و پارچه‌ شیعره‌ هه‌تیوه‌وه‌ وه‌ستا بی؟ ده‌بی هیچ شیعرێ تری نه‌گوتیی؟ ئەگه‌ر گوتبیتی ده‌بی ما‌بن؟ ئەگه‌ر ما‌ون ده‌بی په‌بیان پی‌ ببه‌ین و ئەده‌بی نالیان پی‌ ده‌وله‌مه‌ند تر بکه‌ین؟ ئەمانه‌ پرسیارن و... وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌پتیمه‌وه: هیوا‌برا‌و نیم و چا‌وی چا‌وه‌روانیم بریوه‌ته‌ ئاسۆی هه‌ول و کۆششی دلسۆزانی کی‌ومالی کە له‌پووری ئەده‌بی کوردی.

هه‌لۆیستیک له عاستی پارچه شیعره‌که‌ی نالیدا

گومانم له‌وه‌دا نییه ئهم شیعرا‌نه که ئهمه یه‌که‌م جاریانه به‌م شیوه‌ی ب‌لاو ده‌کری‌نه‌وه، ئهمه دوا جاریان نابیت و له‌مه‌ولا له چاپی نویی دیوانی نالیدا جیکه‌ی تابه‌تی‌یان ده‌بیت و له زۆر لایان ده‌کۆل‌ریت‌ه‌وه، بۆیه ئیستا من له‌م هه‌له‌دا زۆر ده‌ست دانا‌گرم و قوول بۆ لیکۆلینه‌وه‌یان شو‌رنابمه‌وه، ئه‌وه‌نده هه‌یه وه‌ک به‌رکۆلیک له عاستی چه‌ند لایه‌نیکیدا ده‌وه‌ستم:

نالی که‌ی ئهم پارچه شیعره‌ی گوتووه؟

له ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا می‌ژووی دانانی شیعره‌که نه‌نووسراوه، وه‌ک له خودی پارچه شیعره‌که‌یشه‌وه می‌ژوو‌یه‌ک نادۆز‌ریت‌ه‌وه. به‌لام وا دیاره که نالی به چاپی خو‌ی رووخاندنی فه‌رمان‌ه‌وایی بابانی بینیه‌وه و شایه‌تی په‌رت‌ه‌وا‌زه‌بوونی به‌ریرسان و ئاواره‌بوونی کارمه‌ندان و سه‌ر‌لێش‌ی‌واویی دانسیشتوانی فه‌رمان‌ه‌وایی بابان بووه و ئه‌وه‌مو نه‌هامه‌تییه‌ی به چاپی خو‌ی بینیه‌وه، نه‌یتوانیه له‌وه زیاتر له سته‌مستانا بژی و نه‌توانی لایه‌ک له سته‌مه‌ل‌یکراو بکاته‌وه، هاتووه سه‌ه‌ری خو‌ی هه‌لگرتووه، له سه‌ره‌ه‌لگرتنه‌که‌یشیدا، چونکه ئه‌وه‌مو سته‌مه‌ی رۆمی دیوه به‌ره‌و رۆم نه‌چوو و پایته‌ختی ئێرانی بۆ ئه‌وه هه‌لب‌ژاردووه په‌ژاره‌ی خو‌ی تیدا‌هه‌ل‌ر‌ژینێ و شیوه‌ن بۆ چاره‌نووسی میرنشینی بابان بکا.

ئه‌وه‌یش که جیکه‌ی سه‌رنجه ئه‌وه‌یه نالی دوا‌ی ئه‌وه‌مو کاره‌ساتانه‌ی میرانی بابان د‌ل و دهم و قه‌له‌می نابه‌ینێ له‌ گۆلێ کالتر به‌ میرانی بابان ب‌ل‌یت و چ دوورو چ نزیک ه‌ۆی رۆخان ناخاته ئه‌ستۆی میرانی بابان و له‌لایه‌که‌وه:

نیظامانی مولازم مہنصہ بی ماضی [کہ] (بحمد اللہ)

لہ (قرگہ) و (قرلہر) و (قورخ) بہ رووتی جوملہ گاوانن

دہخاتہ قالب و شیوہیہ کہ وہ کہ دیارہ لہ فہرمانرہوایی بابانییہ کاندہ
دہوریکی پیروزیان نہ بووہ و نیستایش پیتی ناخوش نییہ کہ بہ رووتی لہ قرگہ
و قرلہر و... بہ جوملہ گاوانن.

ہروا بہ ہمان چاویش بق «خیانہت پیشہکانی فہوجی بیرئینجی»
دہروائی و خفہت بق ئوہ ناخوات کہ لہ دتی سوؤفیلہر بہردہست و
بہردہزگای دؤمانن؟

لہ مانہیش و لہوانہیش زیاتر بہشی زوری ہوئی کارہساتہ کہ بہسہر
«کاسبہای شہہری» دا دہتلینتہوہ و بہ نادلسووز و بی بار و فیتنہ ئہنگیزیان
دادہنی کہ دہلی:

لہ ئەصلا بانئ ئەم کارہ کاسبہای شہہری بوون

لہ ئەمری فیتنہ ئہنگیزا سہراسہر میثلی (موردانن!):

گہہی ہمدہردی ئەکرادن، گہہی ہمزازی ئەتراکن

لہیہک لا مادہری (برن!) لہیہک لا یاری گورگانن

بہلام لہ تہک ئەمانہدا نالی بہسہر ئوہدا ناروا کہ «سواری خاصی
پاتہختی سولہیمانی» بہ چ حالیک گہیشتون و لہ لادیکاندا بہ دوو شاہیی
جووتیار و جوچین و بہ حالی ئوان نارہمت و ناخوشنوود و خفہتبارہ و
داخیان بو ہلہدہکیشی.

کہ جاریکی تر لہ پروویہکی ترہوہ چاو بہ چامہکہی نالیدا دہگیرینہوہ و
سہیری باروؤخی دواي پاشاگہردانی و ولات ویرانی و رووخانی میرنیشنی
بابان دہکین و ہنگاوہہنگاو لہ تہک نالیدا پی ہلہدہگرین، سہیری
پاشماوہی فہرمانبہران و کاربہدہستان و پیاوانی دواي رووخان دہکین،
دہبینن نالی بہ شیوہیہکی کوردانہ و سادہ- بہ پیچہوانہی شیعہکانی
تریہوہ- بہ جوڑیک تابلوی رہشی نہامہتی دہرہنگینتی کہم ہونہرمہند

دهتوانی ئەو کاره بکات، نەک تابلۆیهک دهیان تابلۆی کیشاوه که چاک وایه هونەرمندهندی ئەمرۆ کاری وای تیتدا بکەن بکری بە فلیم و دراما، و خەلکی ئەم سەردەمەمی کورد دیمەنی ئەو میژوووه به چاوی خۆیان ببینن و پەندی لێ وەرگیرن و هەولێ ئەوه بدن جارێکی تر ئەو کارهساته دووباره نهیتهوه و ئەو دیمەنانه تەنیا له ئەرشیفی میژووی کوردا بمێننهوه.

وهرن با پێکهوه ئەم دوو بهیته بخوێنینهوه و کهمیک بهوردی سەرنجیان بدەین تا بزانی چ تابلۆیهکی خەمناوهریان لێ دەرنگیت:

خیانەت پیشه‌کانی فه‌وجی بیرئینجی له برسانا
به ناچاری له دێی (صۆفی له‌ر) | (درزیر) دۆمانن
مه‌له‌خ طه‌بعن له هیشووی ده‌غلی دیه‌قانا به‌هرلادا
له ناو جاری گهنم هەر یه‌ک وه‌کو داهۆلی خه‌رمانن

نالی له سەر‌ه‌تاوه به ئاماژه‌یه‌کی ورد و پر به پێست تیمان ده‌گه‌یه‌تی
ئەوانه‌ی خیانه‌ت‌پیشه‌ن و خیانه‌ت له گه‌ل و نیشتمانی خۆیان ده‌کەن ئەوه نییه
به‌ری خیانه‌ت‌کاریه‌یه‌که‌یان - دوا‌یی - ریزلێنانی دوژمن به‌گه‌له‌که‌یان بێ بۆیان
, دوژمنان ئەوه‌یان له به‌رچاو بێ که ئەمان خیانه‌تیان له گه‌لی خۆیان بۆ
ئەوان کردووه، ئەوانیش ئەوه‌یان له به‌رچاو بێ و پله و ریزێکی تاییه‌تیان
بده‌نی و له ره‌شه‌خه‌لک و ده‌سته‌لات‌دارانی - به ده‌ستی ئەمان و به خیانه‌تی
ئەمان - شکسته‌خوار دوویان جیا بکه‌نه‌وه. بگره ئەم خیانه‌ت‌پیشه‌نه سەر
قافلە‌ی برسییان و داماو و لیقه‌وماوانن. نالی به‌وه‌وه ناوه‌ستی که باسی
ئەوه‌یان ده‌کات له دیهات‌ها له‌به‌ر برسیتی رسوا و داماو و به‌رده‌سته‌ی دۆم و
هه‌رچی و په‌رچین، بگره دیت دیمه‌نیکی زۆر کوردانه‌ی سادەیان لێ
ده‌نه‌خشینی، ئەو دیمه‌نه‌ی که ده‌میک بوو له بیری خەلکی کوردستان چوو‌بووه
وه تا سالانی دوا‌ی راپه‌رین و ئەو گرانییه‌ی به‌سه‌ر زۆربه‌ی خەلک‌دا هات،
جاریکی تر خەلک به‌و دیمه‌نه‌ ئاشنا و شاره‌زا بوونه‌وه.

دیمه‌نی گۆلچینه‌وه - نەک گۆلی گۆلزاری به‌هار - گۆله‌گهنم و جۆ له‌به‌ر

برسیتی، دیمه نیک له کاتی دروینه‌ی هاویندا روو دمدات و ئه‌وانه‌ی هه‌ژارن و خۆیان کێلگه و کشتوکالیان نییه و موحتاجیشن به شیوی شه‌و، به‌یانیان له هاوینا به‌رچاک هه‌لده‌کن و له ناو جاپ و په‌ریژدا پێ به‌پیی وه‌رزیر و سه‌پان له دواپانه‌وه ده‌رۆن، به‌لکو گۆله‌گه‌نمیک وهک داله‌واز له ناو درک و دالدا به‌جی مابیت، یان له دهمی داسی سه‌پان بکه‌وێته خواره‌وه، گۆلچن به‌ په‌له پری پێدا ده‌کات و ده‌یخاته به‌رچاکه‌که‌یه‌وه، به‌لکو تا ئیواره ئه‌وه‌نده‌ی له‌و گۆله به‌جی‌ماوه بۆ کۆ ببیته‌وه بیکا به‌ گه‌رووی ده‌ستاپیکا و ئیواره سی و چوار خه‌پله و گینکه‌ی بۆ بزێوی مال و مندالی لێ په‌یدا بکات.

به‌لام نالی بۆ ئه‌و خیانه‌تپیشانه به‌وه‌یش رازی نابیت و حسابی کوله‌یان بۆ ده‌کات، که ته‌نانه‌ت به‌رچاکیشیان نییه گۆله‌که‌ی تی بکه‌ن و پاشه‌که‌وتی که‌ن بۆ ئیواره، بگره هه‌رچییان ده‌ست بکه‌وێت ده‌یولنه له‌پی ده‌ستیان و لووشی ده‌دن، وهک داوه‌لی خه‌رمان له دوا‌ی سه‌پانه‌کانه‌وه و له په‌نای تایه و شارا‌کانی ئه‌واندا وه‌ستاون و به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه چۆله‌که و ته‌یر و تویر له شارا و خه‌رمان دوور ده‌که‌ونه‌وه.

یه‌کیکی تر له‌و دیمه‌نانه‌ی کاریان کردووه‌ته سه‌ر هه‌ستی ناسکی نالی، سه‌رانه و باج و رووتاندنه‌وه‌ی خه‌لکانی دوا‌ی رووخاندنی میرنشینی بابانه، که دیاره تورکه‌کان چه‌ندین به‌هانه و ناووجۆریان بۆ ئه‌و مه‌رامه ناشیرین و ناره‌وایان داناوه که ئه‌و خه‌لکه‌یان پێ رووتاندووه‌ته‌وه. نالی له‌و پارچه شیرعه‌دا ئه‌و دیمه‌نه ناشیرینه ده‌خاته روو جارێک به‌ ناوی:

صه‌فی مه‌قرووسی قه‌رضی ئیلتیزامی حاصلی رۆمی

جاریکی دی ده‌لی:

له فکری ئیلتیزاما شه‌و ده‌که‌ن شه‌ورا له‌به‌ر عوسره‌ت

وهک جاری تر نووسیویه:

ئه‌وانه‌ی به‌رشکستی ئیلتیزامی حاصلی رۆمن

دیاره تورکه‌کان به‌م ناوانه، که بۆ کۆکردنه‌وه‌ی پارهی، خه‌لکیان پۆل پۆل زکر دووه و دیمه‌نه‌که زۆر کاریگه‌ر بووه و نالی له ناخه‌وه هه‌ژاندووه.

دهبئ «ئىلتىزامى حاصل» يان «ئىلتىزامى حاصلى رۆمى» شىۋەيەكى تايىبەت بوو بئى بۆ باج له خەلك سەندن و رووتاندنە وهيان له لايەن توركەكانەوه داهىنرايىت.

وهك گوتوومه ئەم پارچە شىعەرەى نالى لەمەولا چەندىن لىكدانەوه و لىكۆلئىنەوهى لەسەر دەكرىت و له گەلئى رووهوه دەخريته بەرباس، من كه لىرەدا بەم هەلۆيىستە كورته له عاستى چەند لايەنىكى پارچە شىعەرەكەدا وهستاوم دەلئيم: من نهچووومه ته ژيىر بارى لىكدانەوه و لىكۆلئىنەوهى پىويستى پارچە شىعەرەكە، چونكه به بۆچوونى من زۆر لهوه زياتر هەلدهگرىت كه من بتوانم لهم هەولە سەرپىتئىيەدا بۆى بكەم.

بەلام ئەگەر لا له روويەكى ترى سەرەكىى پارچە شىعەرەكە بكەمەوه دەتوانم بلئيم: ئەم لايەنەيان له هەموويان سەرەكىترە، ئەويش لايەنى سەر لىشئىواوى و داماوى و چارەرهشىي خاسانى بابان و ئەوانەى كه له سەردهمى باباندا فەرمانبەر و كارگوزار و بەرپرس و كاربەدهست بوون، من لەبەر چەند هۆيەك باسى ئەمەم دواخت، بەلام له راستيدا نالى پارچە شىعەرەكەى به زۆرى بۆ ئەم مەبەستە داناوه، يەكەم بەيتى بهو شىۋە دەست پئى كردوووه كه تئيدا دەلئى: بەدا ئەحوالى ئەشخاسئى كه خاسەى مولكى بابانن

لەم سەرەتاوه كه چامەكه دەخوئىنئىتەوه و له تەكىدا هەنگاوبەهەنگاوه و پئى بەپئى دەرپۆيت - وهك وتم - هەر بەيتىكى تابلۆيەكى رهشى خەماوى دەنوئىنئى لهوى پئىشوو ناچئىت، لهوى پئىشووئىش سەرنجراكىشتر و چرتر و كارەساتئاومرترە. كارەساتئىك كه هەر قەلەمى نالى و بىرى نالى تونايويەتى بهو سادەيىيە بچئىتە ناوى و بهو روونىيە خوئىنەر بگيىرئىتەوه بۆ ناو كارەساتەكە، وهك ئەوهى تئيدا ژيايىت، بەهەر ديمەئىك كۆستئىكى كهوتئى، به بىنىنى هەر چين و توئىژئىك قاژەيهكى نوئى له جگەرەيهوه هاتئى.

وهرە با ئەم بەيتە پئىكەوه بخوئىنئىنەوه:

ئەوانە تورمەپۆش و شەهدنۆش و نازپەرورەر بوون
ئىستا خانەبەردۆش و نەخۆش و زار و عورىانن

یان وەرە ئەم بەیتە بخوینەوه:

قەدیم تەن پەروەری نازان بەبازارا غوبار ئالوود
ئەگەر کاباری کا ئاوەر، وەگەر هیزەم فرۆشانن

جا دەتوانی، بێ دەسبژیری، هەر بەیتیک لە بەیتەکانی پارچە شیعەرەکی نالی بگریت ئەو مەبەستە نالی بە زەقیی تیدا بخوینیتەوه، کە دەربڕینی چارەڕەشیی ئەو خەلکە میرنشینیی بابانە کاتی تەختوبەختی میرنشینە کە ژێرەوژوور بوو و چارەڕەشی جینگەیی بەختەوهری و شانازی گرتوووتەوه، زۆر روون و بێ پەردە دەتباتە ناو ئەو تابلۆیە:

کە سەرکرده و بەرپرسی خۆمالی ئەما و دوژمن و ناحەز کاروباری ولاتیان بۆ خۆیان قورخ کرد، خەلکی دلسۆز و بەئەمەک و نیشتمانپەرور چینیان بەسەر دئ و چۆن ئاوارە و بیکارە دەبن، یا ئەوەتا شوان و گاوان و سەپان و دارفرۆشن، یا ئەوەتا بەکەوبازی و کەوچکتاشی و خەراتی و لاوازی و لاتییەوه روژ دەبەنە سەر و جینگەیان لە شار - تەنانت قەراخ شاریش - دا ئەماوه و لە دێهاتە چەپەک و دوورەدەستەکانی وەک: فەقیرە و تەکیە و میوولی و تەنگی سەر و... دا سەرکز و داماو کەناریان گرتوووه.

نالی لە ناو ئەو تابلۆیانەدا ئەوهی بیر نەچوووه دیمەنی کەسانیکێ نەفسبەرز و شەرەفمەند و ورە بەرنەداو بخاتە ناو تابلۆکانی، تا بە خەلک بلیت: پیاو ئەو پیاوویە بە نسکۆ و قۆرت و وەرچەرخانی بەخت لە رووی روژگاردا نەنەوێت، وەک کێوھەکانی کوردستان سەرکەش و سەر بەرز، هەرچەند دوژمنی سەر سەخت و نامەرد بیت، خۆی وا پیشان نەدات کە گێژەلووکە و زریان و لافاوی کارەسات دەتوانن جیلەقی بکەن و دوژمنی پێ شاکام بکەن. لەم روویشەوه سەریزکی ئەم تابلۆ سادە و پڕ مانا و مەبەستە بکە:

بەظاهیر خورەم و شادن لە رووی تورکی (اردمیدا!)
لە دلدا گەرچە دیک ئاسا بە مەخفی جوملە جۆشانن
بە ئەحوالی مولووکانی گەداپەرور دلم سووتا
لە بابانا ئیستە موستەحەقی خیر و ئیحسانن

له جهوری چهرخی گهردوون بهسکه حهیرانن، بهناچاری
به لهب خهندان و شادانن، به دل غه‌مگین و گریانن
نالی ئه‌وه‌یشی له بیر ناچیت که مهرج نییه هه‌موو کهس وهک ئه‌و جوره
کهسه ئاوا شه‌ره‌فمه‌ند و وره‌بالا و نه‌فس‌به‌رز بن ، کهسانتیکی تر هه‌ن گوئی
به‌وه نادهن خه‌لک له چ بارودۆخیکدایه و ئه‌مان هه‌ر قازانجی تاییه‌تی خۆیان
مه‌به‌سته و له‌هه‌ر لایه‌که‌وه شه‌مال بوو ئه‌مان شه‌نی خۆیان ده‌که‌ن و، کهسانی
تریش چییان به‌سه‌ردی با بی. به‌لام نالی ئه‌م که‌سانه له چ چوارچۆیه‌که‌دا
داده‌نیّت و تابلۆکه‌یان چۆن دهنه‌خشینی؟

به‌راستی ئه‌و تابلۆی نالی بو ئه‌و جوره که‌سانه‌ی نه‌خشان‌دووه مه‌گه‌ر هه‌ر
رقی پیرۆزی ئه‌و له نووکی قه‌له‌می ره‌واو ره‌وانییه‌وه ئه‌و کاره‌ی کردبیت،
ئه‌گینا که‌م که‌س - ئه‌گه‌ر هه‌بی - به‌و ئاکاره‌دا رۆیشتووه، جا با به‌سه‌ر ئه‌و
لایه‌نه‌یشدا نه‌رۆین و له‌م هه‌لۆه‌سته کورته‌دا ئه‌م تابلۆ بکه‌ین به‌ته‌واوکه‌ری
شاکاره ره‌نگینه‌که‌ی نالی:

له ئه‌وزاعی سلیمانی ئه‌وانه شاد و ئاسووده
له فه‌رعا نوظه‌یی حه‌یضن، له ئه‌صلا جینسی شه‌یتانن!!

پارچه شیعره‌کهای نالی

نکر پریشانی نجبای بابان از گفته‌های نالی در
ولایت سلیمانیه، انشا کرده (۱۰)

به‌دا ئه‌حوالی ئه‌شخاصی که خاصه‌ی مولکی بابانن
له بیدادیی فه‌له‌ک هر یک سه‌راسیمه و هه‌راسانن
جه‌وانانی سوه‌اقه‌د به‌سکه داماون به‌بی چیزی
له ژیر باری غه‌ما هه‌رجا له خه‌مدا میثلی چه‌وگانن
له بابانا گه‌رفتارن په‌ریشان خاطر و بی‌کسه
به جه‌معییته سیه‌به‌ختانه وه‌ک گیسووی خوبانن
گه‌دان و بو‌گه‌دا ده‌رکانه وا ناکه‌ن له‌به‌ر بی چیزی
وه‌کو (نه‌راد دانا!) هه‌ر له فکری خانه‌به‌ندانن
له ظلومی چه‌رخ‌ی دوون په‌روه‌ر سه‌خی طه‌بعانی حاتم دل
به راهی کو‌ی دوونانا له هه‌ر سوو کاسه‌گه‌ردانن
به ده‌ستی که‌شمه‌ک‌ش هه‌ر سوو دره‌ی به‌رگی خودنارایی
قه‌بای نو‌ک‌ه‌ر و ئا‌غا هه‌موو بی چاک و دامانن
له بابانا ئیسته چون قاده‌ی نو‌ک‌ه‌ری دو‌غه
له هه‌لقه‌ی ئه‌هلی هه‌سه‌رتدا هه‌موو که‌ممو له فنجانن

(۱۰) باسی په‌ریشانیی نه‌جیبه‌کانی بابان له زمانی نالییه‌وه له ویلایه‌تی سلیمانیه،
دای ناوه.

ئەوانە تورمەپۆش و شەھدنۆش و نازبەرور بوون
 ئیستە خانەبەردۆش و نەخۆش و زار و عوربانن
 کەسانى جى (ئشینمیا!) لە گۆشەى تەختى حاکم بوو
 بە دەشتى شەھرزوررا جوملە وەک غوولى بیابانن
 دەلەرزن - ھەورى نەو گەر بێتە رووی گەردوون لە پایزدا -
 بە رووتى کۆنە خەز پۆشان، لە فکرى بەرگى زستانن
 موریدی خانەقە زۆرن لە عەھدى عەدلى رۆمیدا
 لە ئاغاىانى بى بەش حوجرەھا جى تۆبەکارانن
 ئەگەرچى طاعەتى زۆرە وەلى عیللەت بە بیکارى
 وەکو قارى یەکایەک حافظى سى جزمى قورئانن
 لە طوولى رۆزگارانا لە ھەر جا خادم و مەخدووم
 وەکو ئەصحابى پېغەمەر عومومەن رۆزەدارانن
 سىبەختانى بى دەوڵەت لەبەر بى مالى یو عوسرەت
 گەھى حەممالى مالانن، گەھى عەللافى مەیدانن
 صەفى مەقرووضى قەرضى ئیلتىزامى حاصلى رۆمى
 لە ناو (ھورامیا کُردا!) ھەموو تەبديل و پەنھانن
 لە فکرى ئیلتىزاما شەو دەکەن شەورا لەبەر عوسرەت
 سەحەر بۆ ھەولى قووتى شەو لە ناو شارا پەرىشانن
 ئەوانەى بەر شکستى ئیلتىزامى حاصلى رۆمن
 لە تاوى بېنە و نیبە (کاگل چىنى!) میرى جافانن
 ضەرەرکەردەى ئیجارەى پادشاھى چوونە دەرویشى
 فەقىرى مولكى (ھەوشار) و غەربى شارى (طەھران)ن
 بە (کەوبازى) خەریکن دەستەى مەعزوولى بى ئاغا

موقیمی (قههرمان) و (میۆلی) و (تیمار) و (باغان) ن^(۱۱) حەیدارانى بى حورمەت لەبەر بىمائیى و عوسرەت فەقىرى دىی (فەقىرە) و (تەکیە) و (ئەستیل) و (طافان) ن^(۱۲) گوروی چەمچەتاشن ھەرۆھکو ئوستادی خونساریی لە دىی (تەنگى بەر)^(۱۳) و (زەید ئۆمەر و ئەستیل) و (طافان) نەدیمانى قەدىمی موستەعیددن بۆ (خەرەک دارى) بە یادی توربە و کاوجۆ و ئەفسار و پالانن قەدىم تەن پەرۆھرى نازان بە بازارا غوبار ئالوود ئەگەر کابارى کائوهر، وەگەر ھیزەم فرۆشانن لە بىمی تازیانەى مەردى رۆمىی سەید و صۆفى بە ئومىدى گەزۆ و مازوو لە بن دارى (مەریوان) ن گرهکارانى ناکەس بۆ بناغەى کولبەى دېھقان لە خانەى کاولى نۆکەر پەیا پەى خشت کىشانن بەرپى بىم و خەطەردا بەک بەیەک بۆ قاصىدىی چاکن بەبى تەکلېفى رەھزەن خود بەخود بى چیز و عوریانن صەفى مەرزولى (بى توسەن لەسەھمی سەن سەنى!) ئەتراک

(۱۱) ئەوانەى ناو کەوانەکان ناوی چوار دین لە قەرەداغ.

(۱۲) ئەمانەیش ناوی چوار گوندى تری ناوچەى قەرەداغ.

(۱۳) ئەمانەیش ناوی چوار دىی تری قەرەداغن، لێردا «تەنگى بەر» نووسراوە، بەلام ئیستا لە قەرەداغدا «تەنگى سەر» ھەبە، مەگەر زووتر ناوھکەى وا بووبیت و گۆرابیت، ئەمە لە دەستخەتەکەدا وەک نووسیم «اسیطل» نووسراوە، بەلام ھەلەبە و «اسیطل – ئەستیل» راستە. بەدووریشى نازانم دووپاتبوونەوى قافیەى ئەستیل و تافان بەدواى یەکدا ھەلەبیت و رەنگە نووسەرەوھکە لى تیکچوویت.

وهكو عاشق له هيجرانا يه كايهك ئه شكريزانن
 كزهى دوودى كه باب دوردى له مهطبه خههائى بى دوودا
 به يادى قووتى شامى شه و جگه رها به سكه بوريانن
 طه له ب ناكا گه دا قهه سووى سفره يي صاحيبي نيعمهت
 له تاو ئه حوالى بى نانيى له هه ر جا خوانه ميهمانن
 به ظاهر خورهه و شادن له روى توركى (اردميدا!)
 له دلدا گه ر چه ديك ئاسا به مهخفى جومله جوئشانن
 به ئه حوالى مولووكانى گه دا په روهه دللم سووتا
 له بابانا ئيستته موسته حقه قى خير و ئيحسانن
 له جهورى چه رخي گه ر دوون به سكه حهيرانن، به ناچارى
 به له ب خهندان و شادانن، به دل غه مگين و گريانن
 به نامه ردى سه راسه ر ميئلى (گورگين) ن له لاي رومي
 ئه گه ر (روپين تهه) عه صرن وه گه ر (سامى نه ريمان) ن
 نيظامانى مولازم مه نسه بى ماضى (بحمد الله)
 له (قيرگه) و (قزلهه) و (قورخ) به رووتى جومله گاووانن
 خيانهت پيشه كانى فه و جى (بيير ئينجى) له برسانا
 به ناچارى له دى (صوفىي لهه) ا (درزير!) ي دويمانن
 مه له خ طه بعن له هيشووى ده غلى ديهقانا به هه ر لادا
 له ناو چارى گه نم هه ر يهك وهكو دا هوئى خه رمانن
 دريغبا بى سواره ي خاصى پاته ختى سوله يمانى
 له لاديدا به دوو شاهى هه موو جوچينى ديهقانن
 له ئه وضاعى سليمانى ئه وانه شاد و ئاسوودهه
 له فه رعا نوظفه يي حه يضن له ئه صلا جينسى شه يطانن

له ئەصلاً بانویی ئەم کاره کاسبه‌های شه‌هیری بوون
له ئەمیری فیتنه ئەنگیزا سه‌راسه‌ر میثلی موردانن:
گه‌هی هه‌مده‌ردی ئەکرادن، گه‌هی هه‌م‌پرازی ئەتراکن
له یه‌ک لا (ماده‌ری به‌رن!)، له یه‌ک لا یاری گورگانن
له ظو‌لمی چه‌رخ‌ی چه‌پ گه‌ردش در‌یغا! هه‌سه‌ره‌تا! دادا!
به میثلی (نالی) بیکه‌س، که‌سی دیلی شارانن

تمت شد از گفته‌ء نالی در طهران انشا کرده است (۱۴)

(۱۴) ته‌واو بوو له وته‌کانی «نالی»، «ئهم شیعرانه‌ی» له تاران دان‌اوه، له رسته‌ی سه‌ره‌تای پارچه شیعره‌که‌وه وا ده‌رده‌که‌وئ له سلیمانئ ئهم شیعرانه‌ی دانا بیت، به‌لام ئهمه‌یان گومان له‌وه‌دا ناهێتته‌وه که له تاران دای ناوون.

وینەى دەستخەتەکان:

لەوانەى لە بوارى لیکۆلینەوه و نووسینەوهى دەستخەتى کۆنى کوردیدا کار دەکەن شاراوە نییه که نووسینی دەقى کوردی کۆن بە رینووسى کوردی نەنوسراوئەوه و ئەو رینووسەى پێى نووسراوئەوه زیاتر لە رینووسى فارسىیەوه نزیکە و زمانى کوردیش تاییبەتمەندى خۆى هەیه، ئەو تاییبەتمەندییە پێورستی بە رینووسىکى تاییبەتییى خۆى هەیه.

جا که زمانى کوردی بە رینووسى زمانىکى تر نووسرا ئالۆزى و تیکەلێى و ونوونى شێوهى دروستى خۆیندەوهى دەقەکه روو دەدات، ماوهیهکى زۆر لەمەوپێش ئاماژەم بۆ ئەم کێشه کردووه⁽¹⁾ ئەم کێشهیش نەبراوهیه و تا دەقى کۆنى کوردی هەبى و هەولێ ئەوهى بۆ بدريت بخریتە سەر رینووسى کوردی دەبى بۆ چارەسەرى ئەم کێشه بگەرێین.

لەبەر ئەوهیش وشەى کوردی نووسراو بە رینووسى فارسى چەندین شێوه خۆیندەنەوه هەلەدەگریت و بۆ چوونیش لە کەسێکەوه بۆ کەسێکى تر دەگۆریت، یەکیک لەو چارەسەرەنەهێ هەمیشە بەبیرى مندا هاتوو و کاریشم لەسەر کردووه،⁽²⁾ ئەوهیه بە گۆترەى توانا وینەى دەقه کۆنەکه لە تەک دەقه خراوه سەر رینووسى نوێکە بلاو بکریتەوه، بۆ ئەوهى خۆینەر ئەگەر گومانى لە هینانەوه سەر رینووسى دەقهکە و خۆیندەوهیدا هەبوو بتوانى بگەرێتەوه سەر وینەى دەقهکە و لە تەک نووسراووه نوێکەدا بەراوردی بکات.

بۆ ئەم هەولەم بۆ دیوانى سالم هەمان ریبازم گرتووئەتەبەر، حەزیشم دەکرد وینەى لاپەرەکانم وەها ریک بخستایە خۆینەر بە ئاسانێى بە مەبەستى خۆى بگات، بەلام بەهۆى ئەوهوه دەستخەتەکان ریبازىکى تاییبەتییان تیدا

(1) پروانە: دیوانى وهفایى (کیرزا عەبدورەحیمی سابلاخى) لیکۆلینەوهى محەمەد
ەلى قەرەداغى، چاپى یەکەم، چاپخانەى کۆرى زانیاری کورد، بەغدا، 1978ل:
شازدە.

(2) پروانە: بەرگەکانى پێنجەم و شەشەمى کەشکۆلى کەلهپوروى ئەدەبى کوردی.

نه‌گیراوه‌ته بهر و په‌ره و لاپه‌ره‌ی وها هه‌یه دوو سټی پارچه شیعرى تیدایه که قافییه‌کانیان جیاوازه و منیش له چاپه‌که‌دا پارچه شیعره‌کانم به پټیټی ئەلف و بټی له‌سه‌ر قافییه ریک خستوو، نه‌گونجا به ئاسانی وینە‌ی لاپه‌ره‌کانیش به‌و زنجیره ریز بکه‌م. بټی ئەوه‌ی هه‌ندیک ئاسانکاری بټی لیکۆ‌لەر بکه‌م هاتم له پټشدا وینە‌ی هه‌ر ده‌ستخه‌تیک له‌و دوو ده‌ستخه‌ته‌ی سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی ئەم باسه‌م به جیا- ئەو لاپه‌ره‌ی شیعرى بلاونه‌کراوه‌یان تیدایه- گرت و وینە‌کانم به جیا دانا، دوایی ژماره‌ی پارچه شیعره‌که له چاپه‌که‌دا چه‌نده له سه‌ره‌تای پارچه شیعره‌که‌وه له وینە‌که‌دا به خه‌تی خۆم نووسیم و خسته‌م ناو خړکه‌یه‌که‌وه.

بټی نمونه پارچه‌ی «به‌دورمدا وه‌فا کټشایه مه‌رکه‌ن» له زنجیره‌ی پارچه شیعره‌کانی چاپه‌که‌دا (١٤)یه، له‌سه‌ر ده‌ستخه‌ته‌که له‌سه‌ر هه‌مان پارچه نووسیومه (پټ١٤) و بټی هه‌موو پارچه‌کان به‌و شټیوه نیشانه‌م داناوه، ئەگه‌ر پارچه‌یه‌که له هه‌ردوو ده‌ستخه‌ته‌که‌یشدا هه‌بټت له هه‌ردوو لا هه‌ر ئەو ژماره‌م داناوه. واته‌ خوینەر بټی دۆزینه‌وه‌ی پارچه شیعره‌که له ناو وینە‌کاندا ده‌بټی بټی ژماره‌ی سه‌ره‌تای پارچه شیعره‌که بگه‌رټت که ئاوا -١٤- دام ناوه و ئەو ژماره‌ کلیلی دۆزینه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌بټت.

بټی وینە‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانی سه‌رچاوه‌کانی تر ئەم کاره‌ک نه‌کردوو و له پټش هه‌ر چه‌ند وینە‌یه‌که‌وه که بټی نمونه هیناومن ناوی سه‌رچاوه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌م نووسیوه. وه‌ک «که‌شکۆ‌لی مه‌لا فه‌تاحتی کاگر ده‌لیی» یان «که‌شکۆ‌لی تۆفیق» یان... هتد.

وینہ کانی پارچہ بالاونہ کراوہ کانی
دہستخہ تی علی نئہ کبہری سنہیی

تالیف فی علم غیبیه که در آن
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

مکتب علم غیبیه که در آن
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

مکتب علم غیبیه که در آن
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

و اسرار و اسرار
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

و اسرار و اسرار
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

و اسرار و اسرار
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند و بر آنجا که
تالیف کرده اند

بچکایک زخم دم لوملا کوه ا
 کف تا داسه در ذواله لوم کوه در
 در زرد رنگ خون دل خوشتر است
 پیا که بر لذت ترک است با نفس
 بشه اسگ مجنون خون مشا فانی با
 بشری خرد بر سیاه در زمین در

لیک صبح اگر لم نبوشی صبح دیوانه
 بر شیره که با چشمه صفین در ریشه

۶۶
 ۶۷
 ۶۸

بهر چه بود نقش کین مصفا
 نکه چهار صبح ا بنیا
 یا مجده لوز شافق خواه خلق
 بهره یا با لطف اول شاه و کدا
 بو طواف کعبه تو تا حشر
 حلقه کیرن جان کمل اولیا
 وقت کف ز مرز به
 نواد تا شوق تو بنی
 شش دینت بهم خاموشی نیه
 نوز ماه و خور و کوسک اسپا
 تا حشر با در مخالف با جها

لزمین تا بکعبت بود دره لوت
شاد عصف تو پیکه و امان من

چو بیم صحت چو نه لجه اسلم
صحن کذا در سنج و کورند ان من

قدار تو نظم وین کفر و دین
پیرت و ابکره و انکر حسین
غیر فزون که درانی بر قرب
مویشت که عظیم با زمین
تا دگر بین بود تو قسم
دیده سر که اندکس بود کین
جانین هم بخت من دلم
کرد و کولت بم فی کین
برده دستم که گوشه دانت
تا دنیا هل کنیم استین
بچ و هم بس المونا تا بر د
خون من نه دخت لطیفست کف
مخول مننه مداد تا با نفس
کاد که دکانه چمن زلفت حسین
فرق کو ا بود دل زین اصبع و کین
مخالی که کله نوز کرد له چمن

۲۸

۲۸

لطف شکرہ او کو کرکے کیا بہ کران	نفع کو انا لہ بیل لجن کا سحر
فرشہ ہو مقدر تو دبدہ صاف حظاران	تا جانی قدرت و بدہ کاروشن کا
دور و صفا بجانہ شکر و تہ	تا کہ حالت و اور لہزہ خستہ چہ
سکران نیز خوف لطف و دیگران	دیدہ نا بیز کسی گاہ تا شہر نو

شکرہ بے حاصل لم لہفایا حیب

کے دستیر لم چار دہم داد کن

طرحہ بواب بغا چہ در بردنستا	بودیہ رہ اگر کار خضر بے لواب
و ابدال چسپہ جدانہ پرتیزر نکہ	کا پروں دی کبھی طعمہ لہ چھٹا بھتا
ستر مکتوفہ شہید کا چہرت لہزار	در لہ سنگ طدی تا سخنہ نور کتاب
ہوس افوارہ رومی صلی کھاری زویج	حضرہ رتہ و پسر ہم جاشن چاب
ہر طرف مل بیان و ہوا گرم نمود	نشہ لب کشتن داوہ بیزہ برقی آرا

لذین با بکسبت بددوره نوتو شد بدصحت تو پاک دامان من

چه بیم صلت هر چونه لهر اسلم

صحن کلذ از سنج و کوزندان من

قادر تو بنظم وین کفر و دین

پر حبت واکبره واکبر حسین

غیر قارون که درانی صحرای

موس است که مطعم با زمین

تا دلو برین بوسه تو قسم

دینه سر کاغذ کس بود کین

جانین هم بخت من دیم

کرد که عدالت بم فی کین

برده دستم که گوشه دست

تا دنیا بل کینم استین

بج و هم بس و الموتا تا برد

کاکه دکانه چین زلفت حصین

خون من نه وخت لطیفیت کف

فرق کوا بود دل زین اصبح و کین

مخوف عینه حد او تا بانفس

صافی که کله نوز کرد له چین

خانه وکانه نوانه لوب کم لوم
غیر بیت کر به پز هشتین

(۱۰۰)
(۶۷)

از مر امانده به خوینت هدره	لطف بارده لوبه نظسه
غذار سسوده لم لوبو شکره	کهرین زهره اگر هر کهر
تا نرت بودک طر بنشتره	طشت پر خوینه بدایم بسیم
لر کاز ورا و اسه لسه	دولن یکپوسه و جرم سرد جان
دستر هر کس بیانت کمره	سر انگشت دیمه نافتند
قائمز سرده دما با شکره	وصح اگیره و صبا رخت با
صامل هر دو حجان در دسره	بو کسر صمغز مشوفا منب
وصل فرد و سر و عراق سفوه	طابرو صملر کس یکم بدعا
سالم لر ضمیر نظر کا هشتره	وخر خنده و کته و عشوه یار

نفع کوانالہ میں لجن کا سحر لطف شکوہ او کو کر کلک کجا به کان
 تا بجائی قسمت دیدہ کاروشن کا فرشته بو متقدر تو دیده صاحبان
 تامله کر جانور لسنر خسته چه با در وصف بجانہ شکر و تیرہ
 دیدہ نامینر کسی گاه تا ش خبر تو مکران نیز خوف لطف او کیران
 شکوہ به حاصل لم لجنای حبیب

کہ دستبر لہ چار دہم داد کن

طرہ بواب بقا چہرہ بردن بود لیلہ رہ اگر کار خضر بے لغواب
 و ابدال چسپہ صبا نایہ برتر کنکہ کا پروں دی بکسی طعمہ لہ چخالہ بجا
 ستر کنو فہ شہید کا چہرہ لمار در لاسک لندی تا بجز نور کلاب
 ہوا افروز می صلحی کھاری ذویخ حضرہ ربتہ و پسر ہم جاشن جب
 ہر طرف مل میان دہوا کرم تموز زشتہ کہ کشتن داوہ بمنہ برقی آرا

کنند که بقصد کشتن اولاد بنی
عصو سلم در کشتن که بر آن صفت

وله

۵۳
۱۳۳۸

در دلی که سر کوی تو صفتان بفرم	که بهشتیکه در کشتن بعدی که
گر چه با وسعت امر کلک پکن بدانو	دل من تنگه بعد از دیده تا مرد سلیم
ز غمزه عشق لای و مهر و وجودم جدا	آتش افشانه بنام و کوه بجان کلام
اگر کبر بودی که نه دل مرغ چمن	دو که آنکه هر منخبر تر از ابراهیم
دار ز او فرج صیقل که طی سوز دار	بدر ابرو در شمشیر کج بود و نیم
که لطف سنجاق فل صبا لطف بنا	که اصل صلوات با اهو و بو تافه عصیم
طلبم دیده تو با شفا جور دل از سنا	گر چه ناز به ابد کار حکمی نسیم
خالی تو به که کن و حلقه زنی بهوس	نایه ما و دایره شاق زنی لطف جسم
لا فیه لیاذیه بیونا فیه لیسر کل ربه	سوارش کرده تا شیر کن جان عظیم

۴۴

مکرمه

همه بخوار گشتن تا بهر جان خویش
 کما فخری بسهم دیده بهایم با بر
 تا نترسد سر مغرور دنیا نشین
 بکنش که کز باب بود که ملک است
 بجز شرم نیست روز از این سخن
 صاف کرد از او هم بجا کرده عجبین
 زهره سر و سینه بوسه که مانده آن
 شکر گوهر که با جوده داد است خیر
 بجهت شکر دیده و زایه ضبط
 خنده ام و شکر شکر که خنده
 در آن کما بهر چه بودی با کسب
 اگر در آن کما بهر چه بودی با کسب
 بجز شرم نیست روز از این سخن
 صاف کرد از او هم بجا کرده عجبین

اول ظهر اشکی دیده تا دم نظر صبح هر دم یکم کهنه غلابه شش روز
 نوشیز خردک غنچه توبه کج طریقی و صدین قلا در دل بشرف کبر سر سوز
 ای بار از لطف تو نامح دیم خلاص نام ابد زفت آنسان بشود
 سلم کانه نوکت منوم نظر بعم

نادم سلاسی کشته فخرم لصد کسور

۱۱۴

گنه ناما بکار افتاده کانا قد کبر یکنین دت کردم بخون بسیر از کافه سوز
 بین صفتم و هم کو کین مری لا بخون بخودخت تر بر لم دیسایخ خون

۱۱۵

دل

۱۱۵

راه فرستی لهر دولان زان و بجزر بجزه صد بقم بر آبر و کوره علم
 باغ خود در اندرستان خار و مار جده و صدق و پاک صدیق اکبر لکرا
 بجهت تو بخت افک هم بر او ادی کاکاتت تو و ضم سید خیر البشر

[Signature/Stamp]

۱۱۶

امانت در بیم در ادم کیم بود از میان باز
 این صیقل از صیقل طبع و اختلاط میان باز
 سر و صیقل خواران کرد که در فطرت
 بر این صیقل جان نوری از نور
 اگر نظارت سخن از کیم است
 هر آن که از بهر سبب صمدان میزند
 در این صیقل خواران کرد که در فطرت
 بر این صیقل جان نوری از نور
 اگر نظارت سخن از کیم است
 هر آن که از بهر سبب صمدان میزند
 در این صیقل خواران کرد که در فطرت
 بر این صیقل جان نوری از نور
 اگر نظارت سخن از کیم است
 هر آن که از بهر سبب صمدان میزند

خداوند صفا را در هر روز از او بگویم
و کلمه بود و در آن روز که با بگویم
بگردان کلمه را در هر روز و در هر روز از او بگویم

بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم
بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم
بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم

بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم
بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم
بسیار شکر از او بگویم و در هر روز از او بگویم

ایا این تو که با تو خفا دیده نادا
 بر موی جوهر از تو که در لاله خفا
 چشم تو که گشاده فرمایم
 چشم تو که در دست خفا برین و گزایم
 او که در خفا چشم با تو خفا
 میران از بر یاد تو او بر خفا
 لغزنا بر سکه او در شش که تو برش بدیم با تو
 متف طبع تو بر غیر تو خفا کهر با سدا
 و با طبع تو که تو بر تو خفا
 بر در زاده در هضم کو تو خفا
 کجا داد او در جو خفا که در او خفا
 در حق اشرف از خفا او خفا
 در حق اشرف از خفا او خفا
 در حق اشرف از خفا او خفا

در وصف دارا
 خ
 ممدار ما تو جبار بودی در کار
 در سال ایوان الجبابره
 صحت در یک عمر صقیف
 دل بر روز ده غل و شمش بر نهر
 ضامن کن لذت غم ملول آیدان
 بدینت ابرو و چرخش و فرزند
 چه بر خیزد بجز آوارش
 چه بگوید صد آواز بر آواز
 دیانت تو شکر کرم
 به تو شکر همه صفات کرم
 ز سر و تن که صحرای کرم کلون
 بت کله کله پانچ دهن در کرم
 سب بر او تو دولت و دارا
 هم از تو که بجز کرم جمع و دارا
 بی

وینہکانی پارچہ بالاونہ کراوہکانی
دہستخہتی نئہ حمہد ناغا

۷۹
 نخ کر حاشی دوری بنی ختمی چه ک
 دی وصفی پس جانانه شکر دستان
 دیده با مینی کسی گاه تماشا جز تو
 کز آن تپه تو خوبی له طغه در آن
 شکوه چه حاصلم بجا بی صیب
 کی دینی له صهی چاره هم در آن

از کفنه سالم
 - ۸ -

طره تو ای تقای چهره دلی سرد است
 بودی ره اگر کار خضر له عراب
 دانه دل چه جدا نای پری تر کنه
 کی برود دی بکسی طوعی له چکانی
 تری کشوفه شهیدی کچی هرت له مزار
 دی که سنگی لمدی بایه چشمی کلاب
 در سرافرازی امی صلحکاری زورنج
 حاضره رتبه هسته همه جاننی حباب
 هر طرف نمل بی با فو هو اکرم تموز
 تشنه کشمشکی داده بین برقی شراب
 کنیکه به قدر کشتنی اولادونه بی
 عفو ی سالم دی کشتن کبر زلابه صواب

از کفنه سالم

دوره خا

نخه کر حالتی دوری بنی تہ پہرہ ک
 دی وصفی لبی جانانہ شکر دستان
 دیدہ با مین کسی گاہ تماشا جز تو
 گزاشت نہ تو خوبی لم طفہ در آن
 شکوہ بے حاصلم بچھا با صیب
 کی دینی لہ معنی چارہ ہم در آن

از کفہ سالم
 (۸-۸)

غزوة تو ای تقای چہرہ دلی سرد بستان
 بودی رہ اگر کار خضر در غراب
 دابہ دل چسپہ جدا با بے پری تکریم
 کی بردن دی بکسی طوعیہ چھائی
 ستری کشوفہ شہیدی کئی چہرت لہ مار
 دی کہ سنگی لحدی بابہ جہر ہی کلاب
 دوسرا فرازی دمی صلح کھاری زور بچ
 حاضرہ تہ پستے ہمہ جانشی حباب
 ہر طرف مل بیا با فہو اکرم تموز
 تشنہ کشمکشی دادہ بین برقی تہ شاپ
 گنہیکہ بہ قدر کشتنی اولاد نہ بے
 عفوئی سالم دمی کشتن کہ زلابہ جھوٹ

از کفہ سالم

دور لہ خاک

که از شقتم دیدغا تر کنی سمانی نیسه ^{از کفنه سالم} بخت خفتم تا قیامت فلکی اهل نیسه
 سودی که او مگری فلا فلان بو علام بکلان ^{در دین و دیکه اصلا قدسه در مان نیسه}
 خرق فلکی کم به تلا می خردنایمه در ^{هر طرف تو و حکرم از مگره پان نیسه}
 فلکی قبض روی رقیبم وصلم داننگه ^{تو بر روی تو خنجه دل زوقی خندان}
 و الله قبضه خستاری کافلهها کاری من ^{مرد تو از بنصاف و بخت دیدن ایستای نیسه}

از کفنه سالم

هر سحره نیستی یادم کوی نوکلگی خطا ^{نقویا بینی که مشکین نوبت تو با وی}
 نوری بنگار شود دیدم در بخود زاریه تو ^{دل در سینم تا مگر سنگ است کرا}
 بلکه هر جا کشته شیمی بخت کونون ^{کوی دل آرام در خون بو بدستی تو}
 چه به بر جبارت بجرم دل ایش خند ^{چند چستی نیز گانست ملامت لماردا}
 نازی بی لبها که سینههای چرخ ^{تا به هر رسد به نوبت تو بری بجا}

نقویا

۲۹

(ب ۴۱)

تا منزلی تیری نکوست تازی دلم بی	یا تب همه جا طره طوقی هم بی
خوین کا جگر هم خورالم کاه تاش	بی عارضی تو کر پرسی توی کلم بی
پزاده خوین بی به الم بیله چاد	بی دبر اگر آرزوی جام ملول

بغیر از همه تو گریه دل

ز زده بخجیری ط لبی له طما (ب ۱۵)

بر پا دست بکجا کسر دو فرش	سری فخرم دکات به پایه شوخش
لکهای چادی کست کاه ایما	دبختی نشسته برین دکو برش
اگر مانع نبرین دستم دکاپیت	درازای آستین دکوتی ارش
مرث طلوبه دیر آلا به چاوت	یرش رول دبا کر بی بی خوش

از کفنه سلم

اگر صبی شوایسم که ملک بو
بیز تو تیر آیم تا ملک بو

که الما سخی شت کیر بد لما
 بجز تو هر چه موجود است حکم بو
 که فضا و فصدی نموی توی کرد
 دجی شتر لانی خون نمک بو
 دلی فردوس کلزارتی سنج
 ولی ای تو له لای ذکر ذک بو
 دل جان تو سیم توی کرد
 که زانیم بو جفا جلت کرک بو
 که دمی شان با توی موی زلفت
 ولی سلم لای کاو کاسک بو

از کفتم سلم (پ ۱۰)

خوش هر چه که فضا و فصدی
 دیرت معدنی لعل و نمک زار
 که زخمی خون و کوفاره و قلی
 شهید نادکی شکر گانی دلدار
 پناهی برده بر جفا و دلی تنگ
 ددای بیمار اگر بگری به بیما
 زلفیت کفشت بو بر دوا
 للام اشفته تو ترتیب اشعار
 که پیکر کشته شویت به منقار
 با بگری دبار نی له پیر سل

در سلم

۱۱

شرت بودل پر پزری ختی ایما
 و کو پر دازش هین بو کبو تر
 فریبی قرض بوسم دئی لودینا
 بخت و کرم له بر دین محشر
 له شراک نو بردیش دیره چادت
 برابر بودلم شمشیر و خنجر
 مکه تقریر علم و فضل سلم
 به آدای عشق شتوییه دفتر

از کفتم سلم (ب ۲۰)

چه دلی کره رقیب دلم آزاری بی
 هر گلی بیلی بی حکمه دلی ضای بی
 مانع بو کندی دل له خست زلو سیاه
 کنجی بی هر طرفی شرطه دلی ماری بی
 رخته عقده در جلیش دابله
 قرغه بوسه که دله بن باری بی
 شاد و فی نیه بوا که خنیری بی
 نامی زت و صلت له لاجور قرت
 درجی کشک کشک کین می همیشه بهره
 عاشقی بی دل اگر دبری عیاری بی
 بنشوی شکره بله بی خن طولی فرق
 کرطیمه کو من دیده بیداری بی

در انم فعلی نهانت که چو موینی ظاهر
 فریبی کن سده زاهد سپیدی تندرست
 برنگ شای شوی سطلی سطلی سطلی
 چو شنبه آوی بجم مری کوی

از کفنه سالم (ب ب)

بوسی بسرد با غیر وفا پیشه نما
 بودی تو صنما جزستم از پیشه نما
 آواز کلم نیزه بک لکا خون سرشک
 می امحر که ترا صیتی شیش نما
 چه کتھا نیکه خدا یا برسی جور حبیب
 بونهای الم برک برودیش نما
 دام ترا شود بر خون غمست پیش
 شهرتی که کوه صف می تیش نما
 بر بسوزند غم ملی سکین بر جفا
 بود جودی سرد پا لحم دوم پیشه نما

از کفنه سالم

در نری تری عشق الم ایدار و بهوش
 ولی سید الم خوابی غفلت هنر او هر گوش
 مریدی تازه عاشق استند اسیرت آوازن
 خلائی پروردگار که در کسب بر خشت

۵۷

از کفنه سالم

نمک یخته بر بنم نمک شوی ملخ لالی کردم که کلاه به عبارات فصیح
 بم صفت جسته تلام به ابد نازانی ریزی پیش آینه کاری نمی بجا سطح
 غیر نسبتی تو چاره نیه بودم با ذرت کریمه با آله امته قول صحیح
 نایه نشانیه و تازه دلی لاده عشق لفظ بدتره تا صد درجه عدد قبیح
 چست در چک در دورگی دشمن له صد خفتان در دورگی کرب و گریه

از کفنه سالم (ب ۱۴)

به دور مدافعی کیش و به مرکز بتان فرم له خط نامک تجا و ز
 کهن نامک قماش عشق جان بتا قبض نی روحم به نماکز
 بدوی چرخ دادم چرخه چرخ رکی دل با در او ک رشته قرز
 برادر ماد و هندوی باخت غوی چودی ست ختری رز

~

شوی قدرت به غم تا سحر گاه در پیوم خار و سلم نرمی خرمی

از کفنه سالم :

دختره جادی محمودیت بنال بر در شرق تا به مغرب سحر جادو

غیب دگر کشید کبر و فردا که من در زکستان تو تا حال بندد

به حلقه موی زلفت تا میان میان کی تفاوت کم کم کل

در زنت تا بنا کای جدایم جدا با بی سرم کیم نه زرا نو

بود یکم که دختره چین زلفت سیه چینی نسخه تری پر سطر

به قصد که کردی دل ترک جادو برد یعنی را کیت که ابرو

صفاد زوقی نیرس لم لایک به بی خیب بر بحر باغ مینو

از کفنه سالم

یاد زلف ابرو و شکر کان یار چشم تیره و ضرب نیغه در زهر مار

از کفنه سالم

۷۷

تراهی کوی بزم دور و دور به سبب مقصد
 پر داری طلب و اگر بتندی که بزم
 از گفته سالم

سازاری به نسا اینم که در غنای زلفت
 بند بندم فی صفت سینه ناری محبت
 کی لبر قرا تا بچشم در دمی یادت له دل
 رخت بوی شقی جان داده ترکی صحت
 بینه خاطر آله خزان خوشی نمک
 قد برین پایانی نای و زری گری لغت
 رسیدن سینه بظهور مظلومی لغت دل
 روشن کلمه به شوقی خیالی شربت
 سجده چون که بید مجنون سرد با کف دست
 بو تفریح از نمایان بی له باغ فانت
 بی تریق و افتاد طاقی نام نسیه
 ای تو از ناوضع عیان کوانی از مرد
 ترک دامن که تمنی ببردن کی سالم بر ک
 ناموی بر روی کپای بنخار خبکی

از گفته سالم

۱۷۵

لذت بوی بر شوشت محراب بود دل
 به لبیت و کج صلابه بود دل
 نوی دی بی

شوی دی بی چرا پر نوره کلیم
خیالی نیست مهتاب بود دل
الم آسایشی ارباب عشق
همو خاری جفا سنجی بود دل
قناره حوضه هر سوله ترکان
لچاد تا مردک قصا به بود دل
سکبم کر که جورت بچه دریا
مژت برشته دک قنای بود دل
بر محنت ماته لغزش قلبی سلم
خیالت معدنی سیما به بود دل

از کفنه سالم

سوادى دایه مغرب طمعه کی سوی جانم
ضمی بخششی سها کی شیبیه اردی جانم
بناز آینه زرا کتهای گل بل قبول ناکه
بر بر غاصبا می سحر کروی جانم
ز بونی شمع کافوری له و کلا سه روی
هم شوروشنه کلیم به شوقی روی جانم
بیان ناکه کتی تب دای در شمعان
شفایه بوتنی فتاده کان لیموی جانم
ترا بیم قدیر سلم سندی عشق
له کرد نمایه تا زنجیری حلقه روی جانم

لبی ششم خربکی زکری تو یہ ہتا روحم کہ تند اویسہ سرب
 مطلب نام کہ تاپی کردگار بعیز از وصل و بربیع مطلب
 قلم سرخوشه سلم بو ترود کہ تعلیمی بلاغت شلی مرکب

از کفتم سلم

ب ۷۲

تا خداوند کسبم دلی غمید و کوی تو مشغولہ دو گوگوی ویرانہ بہ گوگو
 وصلت شیرینج منی زاری چه دیرا دک زسی کل غمیدی چون با تو چه چو
 بو زکبغا میهنیدہ لابه و خوری خو خورہ ابر چو ہر دقا نونہ کہ کل ساد
 پر شکله لم لب بکا چاره دروم بیابوی شفا داروی تو فکری از سلطو
 اینا جی شنی زاده چه مقبولہ لای تو ہم دیا شتوہ برانوی او با چا کری بندو
 داتری ہوا دقہ یہ یقین کشف لطف ہر ہو ہوہ شغنی دلی غمیدہ دل ہو
 بو صدق قسم با سحرش ہدہ بابی بی بویہ لہ او کی بسوی تو نافر آ ہو

لہ ابر

۷۱

سالم بپرست تا قره سوم بپوهه دیاوه
 باره لدی خسته الم دک کلی شاه
 از گفته سالم

اوست خدایم بخرنه بو صالی غیر با ما
 با وجودی زرق مردم خاری من عجب
 رسم عیدیم غنچه لب حرق پار
 حرالم خرنه عیدانه وعیدیم همه
 کرمالی حرقی ارم خرنه ز راه کرم دل
 ساقی غبرای دنیا بو ملا می مان که
 دل الغم مذ بوج دله دینده چشم آبی تو
 آری آری خرنه قربانی له هر سو اینه
 سالم ایسته من نصیقت صحیح فقر وفا
 صحیح عیدی مردم فصلی بنهاروشه شود

از گفته سالم

دادل له خیالاتی نومان پرغنه اشو
 آوی کنبد دوران له ساسم آشه اشو
 کرخا که تا شنبه سرام که فرقت
 بو حرقی طره عالم که اشو
 خرقم له غمی یاد برت بسکه له بحر ان
 دکلی کمان قد بنسعیف خمه اشو

۷۰
 سراسر کارم عشق غیر اول و آخر
 خجالت بے قیامت کے برابر تیرے صحبت کا
 از کفۃ مسلم

جاننا نہ حالی ام دکھ کر جستجو کی
 مشغول تالیسہ لہ جدائی تھی فی
 چہم کہ پیش ازین بیغفار تیرا لہ بو
 ہستی و بالی جزا کر دلہ بے
 چاہتے تیری بارہ تیرے عشوہ کا
 ناک بسم نشہ مستی ہو ای می
 غم جیش سہم طورہ کسے ای می دم
 بو شوشی دغا و الم سببہ بوہ سکا
 سالم دلیہ صبح کردی غمی بی بار
 رحمت برالہ بو کی وجہ تیرا کی

از کفۃ مسلم
 (ب ۷۶)

ای لامعہ اور زلف ہوا لہ مجو
 رتہ تیری اور تیرے سر خود ہو خفا ہو چو
 لازمہ کہہ دلا دین ہر لاکین
 قول بود حقی تو تندی و دوشنا ہو چو

از کفۃ مسلم

۷۰
 غمی بی

حوتی دل در جبین تو که مکلفانی بیره
 می شکیبای ناوی پر کسیری کعبه کبره
 شیفته کیسوی ایازیم کیم محمود
 لشکری غمزه لغز نه غنای غار کتره
 شیعه دینی لای کن هر یک کیم چو کیم
 نصی اولادی حسین دردی غری غمزه
 بو حقیقت خوانم چا کوی خمره و ط
 خکی بی سکنای پاکش مورسی من آره
 سا کداریکه بر مانی لاری املی عبا
 کرد پیروزی دست بواج فخرم آره

از کفنه سلم

له پوزی لای شیکر ار که تو دنی برده
 بر دوش ار دمای پریشی ر کشتا دنی برده
 لکام کرد قطنی من نعتی نه چو چو تی غمزه
 دتم بو اکر تب دایه عمری من دنی غمزه
 دتم تنها منم؛ بد عشقی تو دنی کم به
 هزار یکی دو تو کشته شمشیری ابرو به
 دتم کران چو عشقت منم تنها دنی شتی
 صدی و کتوله هر سو بسته زنجیری کیسوی به
 دتم پس مع خوانی لطف تو زور بر جا دیدیم
 دنی مرد دتری شتی بون باره و مجرزه

و تم غمی لم کاری کرده بودی تو چه
 برین چپ تیر بارانی نگاه ای صبا صبا
 و تم ناردم تو درانی وقتی قانون شوی
 دنیا بود بران ای بی خبر یک باره معدوم
 و تم سلم دزدستی بلند گرایه را راست
 و لی کشی دم با فته دایم خا ل نند و سه

از کفۀ سالم (ب ۴۶)

بتا کی ای ملک بختی من جور و ظلم بی
 درجا که چند روزی نوبتی لطف و رحم بی
 که قدرت نیکه زهروشی جام بد بختیم
 که خدای لغت با همفکری بدی تنعم بی
 چون دل دینی ای بیان خصلت کمال
 کرانه استخوانی کی برین تو خدا بگو کم بی
 بیتهای ضد او هر دم که قطعی قیاسی
 که ز می بردا که بوز نام مدی کفتم بی
 دیدم جان بازی می عشقم لهو لانا ز لانا
 اگر لطف محمد بی و که درت تقدم بی
 نفس طعنه دنیا ابد پانی قدنا بی
 پیچیده خفته سالم بدم آورده غم بی

از کفۀ سالم
به شکل دل

(ب ۷۸)

بهرنگدال رسیدند او کو مرغی قفس شد	چنان شین در کم یارن له هجران هجران شد
خود طرز فرخت ختم بود شقی بدت	شم یک یک له چار و یو پستی خند و شمش
ندمقاری بس ناکه تر شد و کو طوطی	بهر خواهم دستی تا نتف در کس مش
جسوز بود پستی تا توی دام تر زنی اندوه	له جلد و راهی حلقه با تری یه نفس مش
سپس در دم از بی برسی کن رفیق آمان	به چو کانه آتوه آنگند و سر که رش مش
له میدانی باغ و واقلم سرخ شمش بوین	له با تو جز آداد کاشقی فرس مش
اگر در بر سر حال لم پی ملین تو خوش	له کیوی محنت ناکه به سیر مات مش

از گفته سلم (ب ۷۹)

به سوئی نگاهی خود دیده تا زنی من	به به چو بر سر راه جیاد عقل دینی کن
له شوی بخت به این دنیا شینونی خود کرد	منین بو بعضیه تو تم بنای شور دینی من
جدا نابی ابد که تله سره رو تها درم	دل و محنت برود و ارشک استنی من

چون که خست خوابش گسید سیرتین	چون که یکه زن از خاک کو خاره دخت را
و کوزناله عقبش غم می باشتی من	بوسن مرده تختی چاک کفکم یارن
صداندر صد ادا حاصل مهر و دردی	دلم فلاح در دلم ز غم بزد
به بی آردی جهان افزودن باری	بزنک چه سود هیچ فرود ز کبر بیداری

از کفنه سلم (ب ۵۰)

پایال بر صدای صفایش جم بو	لو کوندا تو کتی ش ای عجم بو
و که آریب پانده آریب جو نظر بو	ترین به بلاد خوش من صنم بو
لذت خصم لب و عارض دیده	پیوسته ترا بود شوق شمم بو
و که ناجر دوت بهوای خزنه نوبی	بوش بدی کنج بشت علم بو
دم دایه به اصل و دوب کوی بوی	پیوسته کل جرم و کو حاکم کرم بو
شاید که بهوای صورت او کیه تهای	صد شادی و کسکه شیرین خدم بو

تأملی طالع

۱۰

تا آمدی طالع بود خوش روی پرورد
 که باد لب لب لب غنچه دم بود
 نامه که ترا ز اندی لب لب لب لب می
 ساله فراق نه ادم بود امم بود

از کفنه سالم (ب ۷)

دیده بی دیدار و بترتا مستور کنی
 خوش تر دیکه تر دیکم بلا دور کنی
 دهر و درون ناپیدار و ناز نینان بی
 هم قراره حیفه با معشوقه مغرور کنی
 سرتستانی حیوان کرد مده پرده تیر تو
 چا و که نهت به شعل شمع کافور کنی
 عاشقی میکنی قلی طبع و لبرگی دلی
 تا فجوی غرت و اندو بود بخوری کنی
 دلبری نمی حقیقت کی دلی پیری کنی
 تا به خوینی فتری از رخ فرقه انکور کنی
 برین سال اول که خنده شیدون
 دل نصیحت که بقد میستی منوری کنی

از کفنه سالم (ب ۵)

اشقه غمناک که تو ختی یار د
 آری نیتدی آری آردوری پسر نارا

غرمی دلی پر شوم بود آنی سحر ایه	بیزار دهر بر ستم بم نوحه له ناشایه
بجز آن بیایانی ز در تراهی دی	نابین بینی بد بخت جا دیده که گمراه
بوش دی دشمن بر تانم غم بزم	مغفوفه نو میدی نار دویه به بخیار
از کفنه و کلینه بایم له قصه ناصح	دک تازه کلی باغچه تر زرده له ناخدا
عکس قد و درت صوفی به بنجا دکن	دیزشیه قربان کوی کتبه به بنمارا
جانانه له کل سلم نزدیکه تر دهم کا	بم نوحه له کربان خوین دی له دلی خفا

از کفنه سالم **ب ۷۶**

از سگدار معاف تو سر کشت و داری ماه نو	سگ کفنده یو سنا دیم خوشه آب بود
تازگی عشق یاری کندین دوم بو شغ	نازیننی خرنی زینا لام یک دانه جو
ساشی چو ابرس چو از نوع چو اریار ایتام	آبوش کر کو کله عقل مسنه عشق دوز
یا مجرب دتم افتادگانى دراصد	سگ کر که اوده اتوس ای مسکین دوز

از لونه

از گفته سلم ۸۱

ترک چو وی بر سرم دخی کند تیرا کند / عشق از فرضا فراموزی لطفها بهمنه
 در بروی دل بر هم کب شی شیری بود / حلقه صفه سلسله نغمی بر شلی جوشنه
 دل نظمی بر نظامم بود نظمی نظم عشق / دل دگری کج فکر او خستی صفت مخزنه
 جمی صغیری بوی یک دم از صفی شریزین / عشقی یکس کو مادی سیدی بسکنه
 رومی عشق کی بخانی می بر تیر نظر / کرد کبابی ستان داد کور بین تنه
 زوری او در دشتی با بیت طوقی کز کما / کردن سپه یا لاهی محکم او دارنه
 خونی حسنه غداری بر سرم آتا دینغ / لطف در صمی داننه داننه جو در خطی کنانه

از گفته سلم (۶۱)

پنج بوشه بر ابروت پی آروی مال / ضایع بود ز کج کس غنبر افشانی دکا
 قوت در صبر کوی قوت دنا آدرایه / منع با آری عشق و لعل رمانی دکا

گر لہ پر وہ نازوہ اور زو کبریتہ کوئی	طلوی شیرین سخن کی سیلی خوشخوئی دکا
ناتی نوخیز نرغبت نہالی جنتہ	سردی رخسار لاک از ہمیشگی دکا
پرتہ صلی مستی صاکت لایعقلہ	بو کبابی جبرکی من یوتہ نکلدانی دکا
بی ہزار جارت دین ہم حرفتہ کار شونہ	ہم دربار ہم ملی بی پیرہ شیطانی دکا
یہوی یا قوت کیزہ خانی نادر ظہور	غری دستی آصفہ داری سبونی دکا
کسی نہ او شوخہ حالی کالہ سونی نام	پی بی سالہ شوقہ واقرا خانی دکا

از کفہ سالم ب ۶۶

تالیہ نوم خدا با بارام جوازہ بے	بی لبی من لبوی غنچہ بولی کس دانہی
ہر کسی استخیال الوافغہ جینتہ یاد	روح سیخک چہ کدک چاکو زخمی شایلی
درد کہ استوم استوانم آیتہ خضار کہ	طوقیہ ہم ام کردنہ پلسلہ دازہ بی
محریتہ دیہ اشیر شوی خوبی زربنجا	دل دوستی چار نیلا بے بی پردانہ بی

ملکہ انسی

تلمذ خانومی جمالا شعورہ بر شمع روت
دل تیر کی کل خم ہر وہی ہم خانہ بی

از کفہ سالم (ب ۲۱)

ناریب صخرہ کا ہی حذرہ زحیرہ	اوسکہ تالکین بے خیر شمس سفہ
گردن سایہ طوبی بہ صفامادکم	عیسہ دل یاد بدی اوسکہ جیم پی سفہ
چین بچین کو تو زیکر لہ لا خفہ	بی بہ جی دکت و دسام کثرہ
آخ کہ پس لم ہجرانہ بکوری قبت	دمدی دستم لہ قبت حسبہ شکرہ
بقصہ خوش نشی وایہ قصم پی درضا	صدی تو لکی دام کردوہ جنر بابہ کرہ

از کفہ سالم (ب ۲۲)

دکریہ توشی ہلای بی بختا قذیب	مانی و صبح حیاتم توی حیات قذیب
ای مغن منہ بد کو بوی قش کوشم	تا بہ زندگی تری قش شاکت قذیب
چھا کانت ہر دو کوری دستہ و زینودانی	زندگیت زہری ہلای بی حیات قذیب

سینه پلو بد کری عفت سردی حکمت	پارچه بور یای ریز نو نوری ساقه
ای قریب سینه دل تکرار دنی اول دکا	دک از بخیری کوی رقی بخت تقدیر با

از کفنه سالم ۱۰۹ (ب ۹)

دود آبی سحرم روی فکلی کرده سباب	به قراری نیمی است با نوری خسته سباب
شرری اگر می غم به چکی دوا خسته دلم	رایحه عطری وصل با تبری بلای کباب
دامنه دقلمی عشقا بغیری ادلی شوم	دگریم نایل و پنود به مثل ظرف سباب

از کفنه سالم ۱۰۸ (ب ۸۰)

له دودی فرقا روزم و کفنه شوره	بیادی جهادی سیمارتم دلم برینده
کبره شب هجرانه و یا لیلاده بیاسیم	کو از دوزی آرونا که از مرد و بر پیش قدمی
له فرقتی کوی باغ و بهاری عافیا هم	به اشکی آلی کلکونم سرانام سنگت کهنه
کبیری پیر من آلی دلم دل و اسناد دگی	سرسکی شجوی کرمانی چادم سنگی کهنه

دگر از دق

دگر در دوخته شد ز نو لبی آلت	مشق برضا پخش اگر کج در خط است
دوده در قدی است چند لبر و موزون	سیر کج چه شیر ز نفیس گل در سالت
نارنج ز بلجایر کوی صیسی ز کج است	طوقی ملی شیرینه پادانه در خرافت
بخت لاجرا کوه سو ریکی تلخ ز کج	خونی و ملی من آبه بو پنجه شست است
کبر متوقف بادی من جمله دین کس است	مخرونی ز حشمان مفتون دیده کات
بیر جو جفا کاری بو کو کجی غم کین	بیرین را آیت رحمی بر پیش رو است

از کفشت لم .. (ب ۶۷)

نماش کوی ز کج است دلی نارنج بعبیه	کفای صادی افتات دگر آهوی بعبیه
دو صفا که عشق ز شفته مجز و مجز است	فبیم نقد ز کج که کین ز نادر است
مکن منعم دگر دگر اگر شفته درازم	جک کلام شکانی دگر شکان غدر است
اشاره چادی مجز و کفای دگر انداز است	بیشی غمزه مجز کجی ایمای بعبیه

کلاوت صفا قلندار سنجی پور لودیا چاکه که نظم تو فرشتند فلک عقدت زیاده

در ذکر آمدن بندگان عجب آیه پاشی با بیان از دربار

همین بسوی عراق در دم و نظم سرحد است بین ام

دیران از گفته ۱۰۰

سلم

ب ۲۳

تیرش دیمه که گشت و عهد نستان با توه
بیلی بی دل لود دره کل به آفتاب با توه

سجده می کرد که بر ما کوا فرسیب
با دوز وری به شلی پور وستان با توه

سگری کل جلود خندان دین بر شاها
تا نسیمان صبا بود وی نستان با توه

با غیر زرده خزان و خرمی اوقات
ماه نور زری به یکسی ماه آبان با توه

با شمال این صفت قلمی مهدی سسی
بوخیا با بی چمن قمری به بالان با توه

ساره دل داده سگفته شری هر شاها
بجو در قاصد و سرست و خزان با توه

بو سگفته طفل داری یک شب به شری درخت
رحمتی از بر ملک هر قطره باران با توه

لودی

۹۱

دایه ابری بهاری اشک بزرگ ما توه	رود بردی طفلی نباتاتی چمن مشتاق دار
ساروش هر سو که کوسیرد شتاب ما توه	دنگی همدگر کی کلنگ وقار ز سونه پورین
هر لب و کبکسی بل چراغان ما توه	بیری کلشن کن چه جره کل شوی ابروی
موی شش مطرب می پرستان ما توه	سبز بود کج حال هر چه زبانه صفتی چمن
تا که کشند ابر ما بوی یکمان ما توه	بود نام عمده کل فسرده کی بردی فنا
وزیر خراش در دمانی اعلی ابان ما توه	پنی نام دودی بولگی محنت دافعه سرش
ترده ای یعقوب دل یوسف کسک ما توه	چیز مقصد بودید ابوله بر صاحب دار
رود بردی ملکی صباختی سیدان ما توه	الکهار ابر طرف بند بر روز دلی
حاکمی منفی به امری همدرد سلطان ما توه	برق و شکر کلک روشی که قسطنطینیه
بولطی ماکب جینی رود مو ایران ما توه	اصغی ثانی رخس بود به امیر باد شاه
شعیه کجسرد به چو ناب به ایران ما توه	من نام چون بود اندک کنز بجای مل دلی

فستخیزد راه سلفین سنی هفت خوان

ام به بر خوانی اگور بین تن سرتک با توه

نوگردنی بر تن کرد خصمی طبعی مینب

بو تنی برده خدیق بکبت یک جان با توه

شهد و تلخ لطف و قهری بو قرار پی بندید

ش سمل است بیادی خوش دینش با توه

خوش نماشگری ابله بود که ای شایع

ماه نو در کو تو عیدی روز در دران با توه

بو قصه می تخی و قصه هستی مدعی

شیر روی کردی بر این کلک میدان با توه

خوش مجرب بود ترود با زین دشهر و زار

عادلی نادر شوم جان در دران با توه

بین بهم باد کی گریه مله خنده سرید

بو نمائی کفر و ظلمت بر ایمان با توه

شب نشینان خفت بازده است بیزه رقص

و الهی دگر دلد خورشید خشان با توه

چو کوزه معانی نو کرده بچیده چیده آقا بقال

بو نظمی نو کرد بقال در در معانی با توه

بچه در صفاتی اول کفش دوز پزیمی

حاکمی مرکز شناسی اهل ایمان با توه

برم لب با ناچیت ظالم نو نوکر فقیر

منگبس و قضیه ابا بی فقیران با توه

شکوه

شش دیش آباده بن بوکاسی شوران ^{شش}
 کریمه تا دکنی رودی باکریم آغای تانی
 طیبی در تینی علم دن کاخانی کاک امین
 خوی پست امجی ستینی ندیری پست مل
 خوس خکهای ناضی بولده تینی شهرد زور
 چو کله سوره زانی بولره کله پیش از این
 مسکری عهدی عزیز بیک کلکی کله یاری
 بزنگه امجی بیه کاران برصدی ملکی سنه
 کرده فر باکم بگه اولی بز بوجی حشش کرد
 طایری اولت تکله اته بر امری شهرد در
 کورته ناکفه کرم دوباره خوجی شهرد در

۹۴

۹۲
 من بچک و موت نجاتی کی دلی باشد
 دل دلی ساقیبت لبنا بر قران ماقود
 اعلی دانش حاصلی بخشش ایچکر کن جبا
 باغین کانی کرم کی بور بیابان ماقود

تمت شد

ابن قسیده حضرت نلی در سطنظریه مخضر ارج البرسی

ملک بیان فرستاده است

قربان نوز بیکتم ای باد خوش مرور
 ای پیکش از اجهو ملک شازرور
 ای طغلت خفی دهبو او اجهو بهدم
 وی سر کوبت رت سر کوشه حضور
 ای هم نواج عشق تر دگرم عاشقان
 طوفان دیده دشتری قلب وک تنور
 کاهی دلی بر وجود کی باوه سین توج
 کاهی ملی جیم دینی می غور
 محوی قبول خاطر خاطر شمیمه
 کردی شمال و کیشری جنوب و کره دبور
 توتار و اق خانه صبرم در درون
 نم ماده خیر کوشه و دگر کی یا حضور

مهم مراد

۹۵

تا دزدجوی نیمه شبین ترک بی تظاک	دزدان همو لہ خرم منعم و گو شرر
شہر یکہ پر لہ ظلم دمکھا نیو کہ پر لہ شین	جا یکہ پر لہ شور و دلا نیو کہ پر لہ شر
سربانی پر لہ کرم دیدواری پر لہ مار	گودالی پر لہ رہزن اسحوی پر خطر
دل نابی علم چیدہ سمانی مجرہ کی؟	ہر طرہ عکبوتہ مجاہد برون دور
نای صدای لہ پنجرہ کی جرفغان جغد	غیر از شقای موری نہ شوینی پ کذر
تو خوابی بہ حضرت نابی دخیلی ہم	ہم نوعہ قدکھا بہ سلیمانیا کذر
سالم صفت لہ یکسیا بانی ہلاک	من کردم اولکھا غما خونجی خوی ہلاک
ام کلیم لفظی نابی بہ بی نظمتہ داری	بی ادبہ قصد ہم طرہ نہ بانکھا سفر

متشہ

در وصف والی کردستان نشان شدہ است

(ب ۳۵)

صہی دی ما تو چو آرد دوشوی دی دسی می بدن امکا پیاپے

خفا هم کن بدوس غم مطرب آمان
 بد کنی بربت چنگ و دف نی
 دلی ساقی له می عیسی نفس بی
 پزشتہ مردہ صد سالہ کی می
 زرد رنگہ سحر او بادہ کلکون
 ہتھی کی کاہی چنگی دخیل دی
 چہ رنگہ بہستی توی ساقی
 چہ دگیر و صدای ہی ہنہ می ہی
 عجب صفت دیکھ می حقیقت
 لہال پردان کا غل و غش دخی
 صراحی والہ پرد می دیارہ
 نہانی قدیہ رازت چہ فتنہ
 تنگ ضربی مکن آن حریفان
 لطیف می بہ عفو ابانہ بی ساقی
 لہ لہ دوتی دالی والا
 لہ ہر سو بزمہ کہ چشنی جم دی
 بی بی شخہ او راستہ تہن
 نمادہ ہر لہ بھرا تا بہ تری تری
 اش رو برتی یعنی روزی ہون
 چہ لاکھی دکا اسپے قران پی
 موتا ہی یہ جولانی دکا ریش
 و ضربی سستی اسپا و نوک نیزہ

دردان بوسیا کو تہ پشت روتہ	لہ تا داوج بندی دار نقدری
ظہور ہمشیرہ فردوس افزہ	پہ حسن دبر می دقہر و فلاقہ
بدن پوش کر تین کا بدوشی	دوشی پر توی خورشوق شہ
اگر سبلی کر کھا طبع تو مخی	دکاتہ مردود نان حاطلی طے
بہ خاصیت دکو زرتہ عدلی	دبی س اشنی کو بر بن دکو می
لہ باغاید مجنون زور بہ دہ بہ	ابد تابی بسجده او د با پی
رہورسی علی کریمہ خاطر	دکاشق سینہ فیصر بد شہ
اگر بی میلی زاد کا بو قفر ج	دکاتہ عودہ فضل چنگ و اشہ
بدنگی طیل باز کر بازی بردا	عقاب دک کاروان نامہ لہ حملہ
خدا یاس لہ تری س تی کو تر	ہمتابی باغ و تاکو شخ دریشہ
بہ نرم دکا مرانی و عیش عشرت	لہ بادہ لطف حق پر تیبیا لہ

بجویات است در حالت حمل نادانی

انشاء شده است شغفرته ...

۱۱

مولمنا باز که قرار بود به نوکی بیشتر
نوسرا پاشم در پی خوت له اگر بود غمی
شده زن نقل خرام کردن شغافش بر غن
گره زویش بکین بوچه رکبان نوت کتیار
جو صفت شتر میبشت و تپیل ن
از شطراب کچکی عوج که دی دختی نهار
امتی نخون بکیم که ناکاری اندازده ت
فرع اوله حقیقت صد در کجی کسینه

دل له سینم اد سوتی هر دو کوشمعی
الحذر خوت دور که توانی بردی
س برین رشن تده زانو پی شطرنج فصل که
لو ط چکش مور شمش پانچ چرخس
سر خر که بود غ مونا غنی دلا که کوی به
آسمان بو مجله مجلس دینت طونی سر
سر له خایت نوی بو چناری مای
رسته دانه که بخشی سار کلمب شتر

قول بر طولی

۱۰۶

خو له بر طولی د ژیری زور ضد نه کړېږي درت ستمت ځن له بعد الیره نانی خیر
 اهل ام ایامه فی تحقیق به قومی قات کر به ترکیب جاکم عوج مابره د پوهر
 بسی میز را بوخت نایه شرم ایزر بگو نقد لوم دا چینی سهودت سبره

تمت شد

در نفاق در ویش اتیان شده

مخ دل بوسیر شادی دایه سندرانی بوسدی طبعی غریبی داد دالم اهل تری
 آغیسی همی بوزوری هولدا جی چاره نول گشت نمابو پرده شرمی
 بیوه قد بو جواری بولنه زردیکه ضاوه کی طه هراغی بو صفی بوتی ربون دای تری
 نامرد طاب بپول بوانی همی گشته برد زرد گوش آفریمی داب بی هیچ کوی
 هر دو متعین کردی آغه کرنی کرده کار بی ملا دقاهی لوی دردم بو خوبی
 نیستی دا بوسای عیش و نشاط آماده کار پیرون مرددی مری کایت بی خوبی

ایضاً نصف ثانی

(۱۷۰)

له دگری آلتی یاری قلندر له انکارم دکم فکر یکی بر تر
 دکا کزی کران و زنی له روتا زین جی جی له بر دیما مجدر
 له نا و دریای طمانا خودی نرسنگ له هسکاوی شانور
 به بی در پی اکر بی لوی سحرا لکش فرسخ دینن میسی احمد
 له پی دار فایغی نویسی مشک له بن خایسه و نویسی عبده هوگره
 له رودی اودا سنا ره شاری بولمر به قدر دود خه جرمی بلکه کمتر
 دیمه ز د بانی جمع یاه جوج بلیننی کر به دیواری سکندر
 چه تر نایش ثنی بی میسی دن کا نفیم نابی له نا و دریای ششتر

که ز زنا سر قفی ترق بوله کارا
 او اما که له بر یا جهوی دختر
 دیمته قیصری پس بر به شکوت
 اگر آغا بکا کاری پس در
 دلرزین سپرده زن دک بی له تمام
 بکیشی کرده نقشی او مصهور
 دتم آمادی تسکین فاطن
 دتی میشوله کمی دکری بری کر

تمت شد

ب ۷۷

زینسین موتماش کن دی بوک بر دنا مشو
 بهولای بوکی براو میلی زادا کرده آ مشو
 عربی کی کرد فلک طوقی بوری بو علی دانا
 چیلپا هر دو پی بوکی دوش خه گونده آ مشو
 له کل کار دانا آواز پوید که حسن سستا
 له رت زادا له دست بو کا خرتکه باز نه آ مشو
 دلین بر بوکی باور دسه خوشی مادی بوک
 له زادا خوی دپسم بکره بوکی یا نه آ مشو
 خوی زادا له بر دختر کالی مردنه آ مشو
 خذوره بوک له قصاید کو شطرنج دیگه
 له دوری بر ده بخر محرم دی در کرده آ مشو
 بهتو در پیره زن قنن علی ساقا ده باور جن

بومی میانه

نفری شایسته مادری زاده بلندبانی چو عینه زاده ایا مکر بوک بی نبه آش

تمت شد

بجوی بدسکه دان از کفنه جده از من یک

فرنگ داسنی دگر بد خو شیر تو ارد سو ديلم د جو

بجلی من نبین هرگز امانه هزار جار ادف بر ایم آغاله دست تو

قرصه او نده بد سر شسته به در ایم خویر به وک شبر سر کو

له دکنی جو ره جوڑی سولیکه گانی دو گوی سو کم بجاری هر در کو بو

رس سیر کن له بر چینه کوی شین که عالم کرده هر وک تو زوی هر ورو

کوی سوطی به کیفی نخوت بخوینه خداوی کرد که حالی من دما بو

اللہی قارمان قارت نه مینی چقل بد خوا سر و سینہ دپل و پو

برایم آغا له قریشی سر اپا دو کو باب مردوان بوت کا خذارو

جو احمد سنگ مل کش (ب ۳۶)

کس نمی بسم ای فلانی جوی سنگ مل کش	آتش بزی هجوم برده دی جنم در کو که
دور لید نیم شلی نرود بوساره اجوت	خاکوزب بی قدم ای سنگ مل کش چو که
دوخی کردی اجوتی طربه ریزی یادگار	خاک جوی تی دم دی آغتم در طو که
سکه دل دینی دبی عرض کم له عمر محضلا	هدیه یاران له دورم برون کو که
باشطری منعی کن کر جمله زن بی بچی	کلبه تیر پتینه سنگ کر زره کو که
کر بقا رتین جنگ بی بچین بچا	در نه تپن شقم آوازی هر دو کفیکه
پستی پستی لم یاد ادا با خار اندوه	کمره کفیفی خجری کی جوتی پستی بچیکه
یشی کو ایه شرخیا به فو نه خجریه ریش	اسی سنگ مل کش تیزه و کوشان لکه

میخ بدست میخ پشته میخ فینه میخ درین	میخ بدست میخ پشته میخ فینه میخ درین
کلکی جوانوی روتو در کنگه سنگی خوش	کلکی جوانوی روتو در کنگه سنگی خوش
زوی ساروی روی میخی بن میخی کن	زوی ساروی روی میخی بن میخی کن
مستی بنیوبی یرش برین روی جوانو	مستی بنیوبی یرش برین روی جوانو
هنده حیوانه کردور در لیمه جرا پوش بخوا	هنده حیوانه کردور در لیمه جرا پوش بخوا
چونکه بانی قاطرانه کرد بی قدری می	چونکه بانی قاطرانه کرد بی قدری می
گر کسی بی بیکری وصیت دگم آ	گر کسی بی بیکری وصیت دگم آ
اتقابی سنگی احمد کنتی مل کندنه	اتقابی سنگی احمد کنتی مل کندنه
کر بر شعی قی کردوی حماقت طی دجوت	کر بر شعی قی کردوی حماقت طی دجوت
سنگین شغوت کم لاین بر شقی بوزان	سنگین شغوت کم لاین بر شقی بوزان

تمت شد

کلام صریح

۱۱۱

کس زانی بی خیالی مایه کرد و اگر دینی
بینه چشم انداز دیدیم غم فیکلی با که دینی
پیره دل بوز بکارت است سینه چاکه
زی خرد خو تو غیر بنده دس شاکه دینی
زوی دستی حجت بود که می مولا که دینی

هر کس منق البابت دل دی ای خود در آ
گره برتری نظر بخویند نزل گاه دل
ای فرخ بود دیدنی یادی صمیم همه سا
مانه سر نوین بی خیالی دلم غم غم قبت
سالم شو خنده بوفتی یقینی کز نظر

از کفتم سالم

چا ۳۱

چونکه غمی فراق آجو هو ایگی نیه
تروم له حجابی بر وجهه لهر بجر ا کج با
زگی مراتی دلم شده ایام فراق
نظری بر دانه بستی یقین شو که شمع
چونکه بونوری وفا طاهره بر دانه عشق

باغ پر مرده دل نشود نمایی نیه
پادشاه ک دلی من قبله نمایی نیه
آینه اش بی رخ جانانه صفائی نیه
پر دلی درده دوتی تو صدایگی نیه
غیر شمع دلی من میا چرا ایگی نیه

من مولا که دینی

۱۸

خوچرای عجمی معدن بادی فانی سنگی نیه	صُبح صید کتیه تا کله من روشن کی
لازه لم و سول کنه جاسیگی نیه	زاللی دنیا کله بل عدّه رشی شوهری وی
بی یکی لم دوه درم چه دوا سنگی نیه	لرزه و صید بکا چاره و یا شرتی برک
سالمی غرزه خیرا دوه جاسیگی نیه	لکری ده کردنی بی چناب کر ظله بسی

از کفیه سالم ب ۴۹

له اصله قلبی من کو کرده شعله رُوی ناره	دو دم آرتنه خوی تو نادلی در خطای
سکلی حرکاه یاره نسوم کر شکه ور عاره	به مجونی له صید تا کر منش لیلی پستی کم
له مهر لار دی دلداره له ویدله بختی یاره	حب بی من کل طالع نما کر سعده در شونه
نظام الملکی فلیمی ولم مرگان دلداره	له نم آبر بختی صبه تعده قبول ناکم
زبانای وضعی لیوی تو بکاهت شکر یاره	صلاده بخشه کر ختم فر تحسینی من ناکا
هونگیکی یا تو ته مهر خاکی نمک ناره	خوش اگی یادی لعلی تو بر زینه حواری

از گفته سالم
 (ت ۱۶)

نه طلبت بر مبرکس کز سوز ایض
 اجل کو تا بجا کارم به قابض
 و بادل سجده طاقی بروی
 همودختی له کل جمع فر ایض
 نه بغضینی کسی متاع عشاق
 دوده لطفه زنی ناپاک حایض
 شهیدی نیم نگاه تو شیرینه
 ولی سالم له غیضی زخمه خایض

از گفته سالم ؟

کریزانی خفام اتری کر سیمین بر خدا حافظ
 نه و جورت در دم اشو خیمه سکر خدا حافظ
 منت شد از گفته سالم اصل سکونت آن شاعر در دلاست
 سیمانیه و خاک دولت علیه یالیه عثمانیه است آن شاعر
 در آن نالی بوده است در تاریخ هجدهم شهر ربیع الاول ۱۳۲۱
 حقیق سر را با تقصیر علی کبریا کن ولایت سندخ با تمام رسیدند

ذکر پریشانی شجایی با بان از کفته نالی در ولایت سلیمانیه ثبت کرده

بد احوالی شخصی صی که صهی ملکیمان
به بیدادی فلک هر یک بر اسیمه بر کمان

جوانانی نهی قبلکه دامان به بی چیزی
ذیر برای غما به جاد به شامی چو کمان

دبانا کفرین پشتمی خط و یکس
به جمعیت سیه بخت نه و کی کسی جو با

کدافو بود کد ادر کانه دامان به بی چیزی
و کوز ادر انا به فکری خانه بند امان

له طلی حرض دون پرور سخی طبعاً صام
برای کوی اودمانا به هر کلاسه کرد امان

بدستی کشمش هر سو در ابر کی خود ارای
قبای نو کرد آبی همونی چا کو دامان

دبانا ایسته چون قاده نو کوی دونه
لحلقه اهل حسرت اهو کوه افنجی ان

ادانه تره پرتو شهید دوشو ناز پر در بون
ایسته خانه برد شو نخوش زار و غیر امان

کلی نوبی شینیا که کوشه تحفه حکم بو
به شتی شهر زور اجمله دک غولیا سابقان

دلزن اهور نو کوی تیره روی کردن به پز
به روتی کوه خروشان دله فکری بری از

ایلی خانه

مریدی خانقہ زورن کہ عہدی عدلی بود
 لہ غایانی بی پیش مجربا جی توبہ کارین
 اگر صحتی زورہ ولی عتبت بی کاری
 دو کو قاری لیکہ یک صفتی بی خرمی قرآن
 لفظولی روزگار نامہ بہر خادم مخدوم
 دو کو اہمی پیغمبر عمو مار دوزہ داران
 سیکستان بی دولت لہ بر بی الی عتبت
 کسجی حالان کہی علف میدان
 صنعتی معروفی قرضی التزامی حاصلی رومی
 لہ مگر آتزانما شود کن شور لہ بر عتبت
 لہ ناد ہور ایسا کردا ہوتو بدل دہرمان
 سچو ہولی قوی شولہ نڈا راپرین
 ادوانہ بر شستی التزامی حاصلی رومن
 ضرر کردہ اجارہ پادشاهی چونہ دروشی
 دبا دیندہ نہ کاکل چرنی میجر جانان
 فقیری ملک ہوشا رو غیبی شاطران
 بہ گو بازی خیر کن دستہ مغزولی بی آغا
 جیاداران بی عتبت لہ بر بی عالی عتبت
 متقیہ قورمانو میولی دیتار دہ بانان
 فقیری دی فقیرہ دیکسہ در استیل طافان
 کردہ ہی چچہ پاشان ہر زکوٰۃ سادہ خوری
 لدی سنگی برد زید اور و سطل دطافان

بیادی تر بر دو کا و جو قرب رو پالان	زیمانی قدیمی مستعدن بوخرک داری
اکر کا باری کا آور و کر نیزم فرودشان	قدیم تن پر در نازن به بازار انجبار آلود
بہر تہدی کرد ما ز دلین داری بر یونک	دہیمی نازیانہ مرد رومی سید و صوفی
لضائے کادلی نو کر پیا پخت کشتن	کردگان کس جو بنا غلجہ دھان
بہ بی تکلیف تہن خود بخود پی خریدارین	بر ہی بیم و خطر دایک بیک بوقاصدی چکن
دکوشتن ہم بھوانا لیکہ شکریران	صفی مغز دی بی تون کہ ہی سی از کرا
بیادی توئی شامی شو جھو کا بکہ بریان	کرہ دو دوی کما بدی لہ مطنجھو پای سددورا
لہ تا و احوالی بنانی لہ ہر جانو رہن	طلب نا لگا کد قوسوی سفرہ جہمی لغت
لہ دلدر کہہ یک تہ مخفی جملہ جو شان	بسط ہر خبر مشادن لہ دوی ترکی از سدا
لہ بابا نا ایستہ متحققی خیر در جان	بہ احوالی ملوکانی کد پروردلم سوتا
بہ لب خند انوش دان بل مکلین دکر یان	لہ جوری چھض کردون بکہ جیرانین چا

بہ نام دلی امرا

۱۷۳

بنا مردی سر اسر شلی کر گینن لم لای رو	اکر تو بین تنی عھرن و کر می زینن
لفظانی لازم منضی ماضی بحد دتہ	لہ فرگہ و قریر و قورخ بہ تروتی جملہ کاوا
خیانتی پیکانی فوج بیر انجیر لبر سنا	بنا چاری لادی صوفی لہ اراد زیز دمان
ملح ظلعین لہ پیشوی غل دہقا نابہ لارا	لہ ناد جاری کننم پیر کوردا ہولی حرا
دینعا بوسارہ حاضی پانختی سلیمانی	لہ لادیدا بہ دوشای ہہو چو صنی دتھان
لہ ارضاشی سلیمانی اوانہ شاد و اوان	لہ فری لطفہ حیض لہ اصولای سلطان
لہ اصولا بنی لم کارہ کالبہماکی ہر بی	لہ امری فتنہ پکنر اسر شلی مردان
کوی ہمدرد اکرادن کوی ہمدرد اکرادن	لہ یکلا ماری برن دیکلا یار کوان
لہ ظلمی چرخ چکرش دینعا حیرت ادا	بہ شلی نالی سیکس کسی دیلیت ران

تمت شد از کتبه نالی در طرین

دش کرده است

۱۲۶

نمونه‌ی سه‌چاوه‌کانی
به‌رکونیک له خهرمانی شیعیری سالم

ورد ام کتبه خست نام اگر قضا
همو دنیا بخوی پیش تو هر چه دانا

وله الف
۱۱۰

ای خسته جاوست هم او بوی تازی
دی بسته زلفت هم لاری تازی
خندت بوته باغش گریان دمام
بر لبه سبب بوشش بان بهاری
سهم نکست خستم جنت موه راکم
اگر کیم در زلفت کیم خاتم یاری
دازم مو را بر دستم سورش تویم
اسا لم کج دی انتر و عدی یاری
تر زلفت بر کیم بار کجی میانت
زلفت که هر دست لک در او بخواری
منوشش زرقه حاجت ز تو درم درم
کیم سبب خود کوه بو تو بخواری
هر بار کیم ما لان کوه مکانه نای
کند و سه در اولم بوش کناری

وله الف

خفا نمیشمار زلفت لب ملامت
حلقم شریان بسوه هر کیم لب ملامت
عاشق دل نای که دل آرام جدا
البت که دل آرام لوی بی دل نای
نقد دل و دین بودت نیم بهائی
غیر اینه قرآن کجدا نیم بهائی
مکانه نیم حبیبش خزان به نیم و تو
نیم می تو به شکر ملاکیم به ملامت
بنواره خوشی رفیق کل خرقه زرقی
مکانه نیم هم با سیم کم ارضه سما
الشیع بر سره له بناسم که نگاهت
ادو کج کلنی زلفه که پریش نه بیای

۱۱۲

بچه که کم بر کم هوار سینه نای
و کز زلفکم آوازه نای دل نای

و السلام علی ابی النبی و الصلی اللہ علیہ و آله و سلم
حسبه الاما انشاء اللہ (تا) سید دیوان نای علیه الرحمه
چهارشنبه ششم شهر جمادی الثانی ۱۳۳۴
هر دو طاق نیم مدتی

که شکوای مه لا عهبدو لآ قزلجی

نفاذ می دایه کله قیصر و خاشاکین	صورت مایه و کوزهر برقص اینجا
مخمس سلیمان میا گل نیشته سر بر روان	پوسه نغمه داد و خوش لجه و صدرا
داره خال آزی لغو حساب بخش خواند	اومر نادینه داور عشق و ادره رینا
بیرف بسته چاک رنخندان ادب	نصرت نژادی بو نفل استوا
چاک بر آس مه آس شاد صد خلک	نختران بو بود نجا بو پدر لقمان غا
عقر ناده صیاح و سج سماعیل جهه	وک سپر شرح الوریته نهدا
طافه طافه او جواد طوفا نوح دل	بو دلم بودیه بو فلک استوا
کر شعیب عشق تو اجمره ربر سینما	طوره وادی ایمن فرعون کله کوی
محمد کور و کور فلک بریم نشانی	شهر شریفی نوبوی بو بوضله
مرحبا کی ناز عرصه کاس عشق حق	خاک کمر نوسه دیده جمیع صفیا
انیمافشما دستغورتن نایبه سر	فرش سجده شفاعت جلوه کا صطفا
ناک ناسیم ز بد خو خایه بیله دیر	کم عصره پار کونه محلا الحیا
به نهایی یوصیت مارا بس برجم تو	نا امیده نا امیدش سهار کناه
خرم طاعت برت نایه توانا و جل	درل عفوت رشمه پاش انی حمود
مخزن نورضای بو ذراسا تو خدا	اهدانا نور الذی میدی لمن قدر

در رکنه الله فردوس است

عجب صفحه عدم بود نفس عالم بفرز و رضا
لذتی بود چو لذتی را این دنیا غافل
تمام شد عزت لیاقت کردی فارس حضرت
جنات فایق کده سوره

بسم الله الرحمن الرحیم

بارسحر نژاد سلده	دل بر دم بدیده جادو
دل روشن مکان لب لایه	منعکس بود لب آینه رو
بعد ازین کار من بر تاره	دیدی بر دم نگاه ترساجو
بله ای دل بچینه لاسرچون	رشته عاقله لبت در سو
دل بچکان بوفه تیری منزه	ترک اندیشه کان ابرو
گرمی کرد سیاهی مسته	نرگس او بدیده جادو
بهار اگر تری نینه بطرفه یار	بود مانم بگو معطر بو
مسته من دارای یارانه	ساقیا خم بدیده بجای صبوی
ترتیب دل بنو لفته ترام	نا تو بگو بومستیا هر سو
شبه سیر فال دل خود کس سحر	وای غمب کی کرد در تم جادو
چو به شمشیر کل و لب بلسل	هر که زان کد او ی نو بر بو

دنا ب جعد و شکنش چه خسته افتاد در لورا	کجا و صحرای افشا و کاکبوس بر صنی
که ساکن بجزر بود ز راه لرسم منزلهما	دلایر چه با ناصح دینک بد بحر مینه
جس فریاد میدار که بر بند بد محلهما	محل رحمته دنیا رفیق امروزه فردا
کجا داند حال امیکباران ساحلهما	نه هم موج دریا را هر طرز از هر دروازه
ننان که ماندان رازی کز و سازند	قصه من مشهوره مشهوره تمام تازه با کوا

و صلوات بره سالم معظم تر در مطلب : **الظفر**
 مستی مطلق منهنواع الدنیا و الدنیا

سجده و نشسته بخت هم خسته بخارا	اگر امید دل بخت بی ماه جهان را
کنار آب رکنی با گل کشت مصیبت را	لبین خار مغیلا ز وصل اگر بیامد با
جو از آن سعادت صند بند پیر و نام را	نصیبی بکه کوی فریاد که لا ناظر
جواب تلخ میزند لب لعل شکر خارا	دو صد جار که کور حرم حرف کرد
باب خرابی زنگ و خطه جابت از زینا	اگر صورت که کوز زلف بجزر صوبه با
که کس نکند و نکند بید بگفت چه سعادت را	در ادراک خلق و عقده زلفت
کوشش از برده اعصاب بیرون از درختا	که شعله طلعت کیمین طلوع بگردان
که بر نظم تو افشا نه خاک لعقد زینا را	کلامت حافظ اول سجد بوسام و با جا

بیت

بر رخ رنگین و نسکین بی‌الاغز تر ^{الغزل} و لسته که تا بن مومنانین پنج یمن لب زین
 لب نشکر خط غنبروزت خنجر قدرت ^{۶۴} ز خفت دل کو بلبل لرد تا گل و کو گلچین
 سه قامت تو ز نوکت تو تعلق ^{صفت} طلسه کردگان ابر و کجا آهو فرنگ خود مومنانین
 بجای زلفت و کوسنبل صا طراد ^{۶۵} بسوهر بود که ز بر و در دلا دگر برین

چهار فصلی از فضیله بکدم و الله لا یسلم الا ^{۶۶}
 بهار رنگ خزان رنگ از منتهای دل ^{۶۷}

دیده آینه دل در طلف اوست	دل خلوت سردای حضرت هست
هر چه دارم ز عزیز همت اوست	کیما عشق سیمای فقیر:
کردم زیر بار همت اوست	در دل داده چون که طره یار
همه عالم گواه همت اوست	بکس عاشقم منم بی نام و
پرده دار حرم حرمت اوست	دل بخدمت تقربا دست کون
افزونگ دور همت اوست	هر چه کلج که جاذب دل بن
هر کس بچیز روزه نوبت اوست	چه کس آمدین جهان حزاب
فکر هر کس بقدر همت اوست	بلبل طوف کلان روی یار
زنگه این کون خاص خلوت اوست	دیده نادانی بو عزیزه دلام

به بندی دقتی وصف میا نکتہ باریک
 به بند معین بهر سره میخانه شکر کا غنہ
 به جوہ شش و وصف جہاد غرق ہر تو بو
 واط شمع مع داہر درک فتر کا غنہ
 ہم جہت پرستہ احوال آختم ہم صدکن
 دو خطے پریشا نہ احوال خیر کا غنہ
 نہ خجای شہ ناری ز فتم تو، دے دشمن

کہ نوبی سام بیکن کونجاہ جگر کا غنہ
 بقدم وفا نا لوی لکھار سیر کا غنہ
 بریز خوشخبر نیای و کوبی سحر کا غنہ
 رقیقہ بودن خونین من کا ہی سحر کا غنہ
 لڑخی خون چکانہ دل دلو من باخبر کا غنہ
 دمان نینر دکا ہر حرف لنتہ دک شکر کا غنہ
 دکا کہ روئے جنت برشتاں سحر کا غنہ

نہش دی خلقہ الطاف دہر دست برہ سلم
 ہویہ الہ بولکت دک تم قلم بسر کا غنہ

ہاں پڑا جوین لجا ہادی غرت لضمیر
 بو ہوا دل چاک دم شغیر و بہر
 نامہ جنبش کہ بہ آہم نہ دروہا پتر سیر
 مزہ تر دستہ لدلی دکو سون لحریر
 کا فزی دل سیر دیدہ دبا دل با سیر
 بس کش کش لکڑا یہ دکو کلک دبیر
 (دوہائی)

جو شہی بہت روز زال صانع کل
 خف مرداری کای بی لکارہ ضمیر
 باخاری چھی شوق تو تیا تیا خط
 بارہ آہ وقتہ کاشخ دکا خطے میر
 بڑے سیرہ بوس لکھو فونہ دبا
 شکر لڑی کہ با جود لکھو کج

غنہ خال کب خورہ
 سبیل سیر غنہ
 تاملای یہ فرض کہ دم
 جس لکھارہ بہ بہ فصل بس
 خوشنایہ آرزو نہ لکھ
 صدی شہ شورا با
 (تذکرہ)

حوض پرده دیدج هیت منه لوی	لیلاور دانها توه وکوسیل شیوه تور
چا ورنجه له سینه سیراب دائره	جر جلوه گاه چا و مننه نرمنه یانه زور
ایش کنار حوشه که جریازیو گوشه که	یار تیدایه یا خوبوته معرض نفور
توخدا فضا رشت فقیکان ایته کش	محشر شاله یا بوتنه چول سلم تور
واصل بکه غیر سلام به حجره که	جر عاوه چر عاوه له هیوان طاق زور
زارم وکوهلال نجیف وکونضال	ایاد کومه زار و بدله ادا کم خطور
او غاریاره ایسه پراغیاره یانه خو	هر غاریاره یاره یا بوتنه غاریارومور
ایامقام فرصته لم بنینه بی موه	یا مصلحت توقفه هیا یوم نفع صور

سالم
 حال بکه به خفیه که اریار سنگ دل
 مان له شوق تویه ده نیز سلام ور

جانم قدر سر وکت اریاد که سحر	ور سنگ مستعد له حموره پیر خطر
ارمر و حه جمال مه آسار دبران	ور شانه زن بکا کل ترکان سیمبر
چارو کش منازل جانان له خلوتا	فرایش روز فرش بهاران له دشت در
مالش دده بدم له دم خواب صمیم	هم زلف قیره گونه و هم چهره قمر

و خسته طوان

وضع طواف عارض دلمر شنور بار
 ایجا کن جمیع نباتات عالمی
 آب حیات آتش افسرده دمت
 محنت او نده زوره دلم ہندہ سنگ بو
 ہمت کہ چا بگاتہ بہ اجراں مطلبم
 بو ملک شامہ نامہ مز سوز نالیہ
 پر کیویہ ظاہر لہ رفیقان یک ہمت
 لوسا وہ حاکم بہ کس در بدر کزان
 نابو بہ جاں مطلع خورشید بخت روم
 ناکن ہواں هیچ گیا ہر ذلیلان شہر
 سیوان برہ لہ شخص ستمدیرہ خوار زور
 جز تر کہ کان رومہ در زور خانقا
 او حوضہ پرد بو کہ و کوچا وہ کان تو
 او دشتہ جار بار باران حجہ بو
 لغزش دخالہ طرہ سرتابہ بچکر
 رعنا کش لہ تربیت قامت شجر
 تحریک توبہ گر لہ تنورا کہ دینہ در
 در جنائسہ حکم ہو رگر گرتہ بر
 لم سر بروکٹ بریدولہ دریا و کوتر
 ہر حرف او لہ وضع ولایت دذخبر
 احوال اہل شہر رفیقان سر سہر
 نے دیوہ کس بہ چہرہ کس جو ہر دہنر
 سوتا گیا و تشنہ و خوشکیدیہ بو شجر
 بریانہ بس لہ نار غما پارہ جگر
 ہر قبر پر غمانہ لہ ہر لاد کم نظر
 غافل جو لہ جار مریدان با خبر
 تغیرہ آدروک دلی مردان بخبر
 یک سر مقام رومیہ ہر وک تاز سفر

